

แผนอัตรากำลัง ๓ ปี

สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๖๙

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

แผนอัตรากำลัง ๓ ปี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ประกาศเทศบาลตำบลสันนาเม็ง
เรื่อง แผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๘

เพื่อปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หมวด ๒ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ได้แจ้งให้เทศบาลทราบแล้ว ตามหนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ขม ๐๐๒๓.๒/ว๒๙๙๖๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๖ จึงประกาศใช้แผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๖๘ ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดตำแหน่ง และการบริหารงานบุคคลของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวท โทษุม)

นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง

คำนำ

การจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนการใช้อัตราค่าจ้างคน พัฒนาค่าจ้างคนในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถดำเนินการตามภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจน สามารถคาดคะเนได้ว่าในอนาคตในช่วงระยะเวลา ๓ ปี ข้างหน้า จะมีการใช้อัตราค่าจ้างข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างตำแหน่งใด จำนวนเท่าใด จึงจะมีความเหมาะสมกับปริมาณงานและภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อีกทั้งเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้าง และสามารถ ให้เป็นเครื่องมือในการควบคุมการค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้อีกด้วย

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ โดยมีโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงานที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ มีการกำหนดตำแหน่ง การจัดอัตราค่าจ้าง โครงสร้างให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่เทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และประกาศ ก.ท.จ.เชียงใหม่ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร และการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ และประกาศ ก.ท.จ.เชียงใหม่ เรื่อง กำหนดกอง สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นของเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท. จังหวัด) ตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งพนักงานเทศบาลให้เหมาะสม ทั้งยังใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการใช้อัตราค่าจ้าง การพัฒนาบุคลากรของเทศบาลตำบลสันนาเม็งให้เหมาะสมอีกด้วย เทศบาลตำบลสันนาเม็งจึงได้มีการวางแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ เพื่อใช้ประกอบในการจัดสรรงบประมาณและบรรจุแต่งตั้งพนักงานเทศบาล และเพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า สามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง และบรรลุพันธกิจขององค์กร

งานกาเจ้าหน้าที่
เทศบาลตำบลสันนาเม็ง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. วัตถุประสงค์	๓
๓. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี	๓
๔. สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	๑๔๓
๕. การกิจ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	๑๕๐
๖. การกิจหลัก และการกิจรอง ที่เทศบาลตำบลสันนาเม็งต้องดำเนินการ	๑๕๔
๗. สรุปปัญหาและแนวทางในการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการและกรอบอัตราค่าจ้าง	๑๖๐
๘. โครงสร้างการกำหนดส่วนราชการ	๑๖๑
๙. การค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น	๑๗๐
๑๐. แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี	๑๗๕
๑๑. ปณิธิแสดงจัดคนลงสู่ตำแหน่งและการกำหนดเลขที่ตำแหน่งในส่วนราชการ	๑๘๘
๑๒. แนวทางการพัฒนาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	๑๘๙
๑๓. ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	๒๐๓
๑๔. ภาคผนวก	

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการอัตราค่าจ้างของหน่วยงานรัฐ เป็นสิ่งสำคัญและต้องดำเนินการต่อเนื่อง เนื่องจากการกำหนดอัตราค่าจ้างคนในองค์กรหนึ่งจะมีความสัมพันธ์กับการกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และสวัสดิการอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องสอดคล้องกัน ประกอบกับ แผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ ดังนั้นเทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงจำเป็นต้อง จัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗- ๒๕๖๙ ให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับแผนอัตราค่าจ้างฉบับเดิมเป็นสำคัญ เพื่อให้การบริหารจัดการอัตราค่าจ้างของหน่วยงานให้มีความสมบูรณ์และต่อเนื่อง โดยใช้หลักการและวิธีการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ ดังนี้

๑.๑ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่ง กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) กำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ว่าจะมีตำแหน่งใด ระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยาก และคุณภาพของงานปริมาณ ตลอดจนทั้งภาระค่าใช้จ่ายของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ที่จะต้องจ่ายในด้านบุคคล โดยให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง จัดทำแผนอัตราค่าจ้างของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการกำหนดตำแหน่งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) กำหนด

๑.๒ ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้างสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว กำหนดเพื่อเป็นการปรับปรุงแนวทางการบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง ให้เกิดความเหมาะสมและให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความคล่องตัว ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประโยชน์สูงสุดในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้างมากำหนดเป็นประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พร้อมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

๑.๓ คณะกรรมการกลางข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.กลาง) ได้มีมติเห็นชอบประกาศกำหนดการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อบจ.เทศบาล , อบต.) จัดทำแผนอัตราค่าจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง โดยให้เสนอให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยได้กำหนดให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง วิเคราะห์อำนาจหน้าที่และภารกิจของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง วิเคราะห์ความต้องการกำลังคน วิเคราะห์การวางแผนการใช้กำลังคน จัดทำกรอบอัตราค่าจ้าง และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี

๓.๔ จากมติที่ประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘ มีมติเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ตามระบบจำแนกตำแหน่งใหม่ กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเห็นชอบบัญชี จัดตำแหน่งเรียบร้อยแล้วจะมีผลกระทบกับแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ในเรื่องของการกำหนดตำแหน่งและระดับ ตำแหน่งตามความหมวด ๒ การกำหนดประเภท จำนวนและอัตราตำแหน่งแห่งประกาศหลักเกณฑ์ และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปรับปรุงแผนอัตราค่าจ้างตามแนวทางดำเนินการ ของสำนักงาน ก.จ.ก.ท. และ ก.อบต.

๓.๕ จากมติที่ประชุม ก.ท.จ. เชียงใหม่ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ มีมติ เห็นชอบการปรับปรุงแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี และโครงสร้างส่วนราชการของเทศบาล ดังนั้นเพื่อให้การปรับปรุง แผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้เทศบาลปรับปรุงแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี พร้อมทั้งประกาศ โครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลตามที่ ก.ท.จ. เชียงใหม่

๓.๖ ประกาศ ก.ท.จ. เชียงใหม่ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วน ราชการ วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลและกิจการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลใน เทศบาล(ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๓.๗ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว เทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงได้จัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผน อัตราค่าจ้างขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีโครงสร้างการแบ่งงานและระบบงาน ระบบการจ้างที่ เหมาะสม ไม่ซ้ำซ้อนอันจะเป็นการประหยัดงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๒ เพื่อให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีการกำหนดตำแหน่งการจัดอัตรากำลัง โครงสร้างให้ เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละ ประเภท และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) สามารถตรวจสอบ การกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ลุล่วงประจำว่าถูกต้องเหมาะสม หรือไม่

๒.๔ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จังหวัด) สามารถตรวจสอบ การกำหนดประเภทตำแหน่งและการสรรหาและเลือกสรรตำแหน่งพนักงานจ้างว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

๒.๕ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนการใช้อัตรากำลังการพัฒนาบุคลากรของ เทศบาลสันนาเม็ง

๒.๖ เพื่อให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง สามารถวางแผนอัตรากำลัง ในการบรรจุแต่งตั้ง ข้าราชการ และการใช้อัตรากำลังของบุคลากรเพื่อให้การบริหารงาน ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เกิดประโยชน์ ต่อประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพมีความคุ้มค่าสามารถลดขั้นตอนการ ปฏิบัติงานและมีการลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็นการปฏิบัติงานสามารถตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

๒.๗ เพื่อให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ดำเนินการวางแผนการใช้อัตรากำลังบุคลากรให้ เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ และสามารถควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านการ บริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๘ เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดตำแหน่งอัตรากำลังของบุคลากรที่ สามารถตอบสนองการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และสนองนโยบายของ รัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

๓. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

คณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลังของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง เป็นประธาน ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง รองปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง หัวหน้าส่วนราชการ เป็นกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบการบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการและ เลขานุการ และมีพนักงานเทศบาลที่ได้รับมอบหมายไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ จัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ตลอดจนกฎหมายอื่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร และสภาพ ปัญหาในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินการบรรลุตามพันธกิจที่ตั้งไว้ จำเป็นต้อง

/จัดสรร...

จัดสรรอัตรากำลังตามหน่วยงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเป้าหมายการดำเนินการโดยมองว่าเป็นการพิจารณาว่างานในปัจจุบันที่ดำเนินการอยู่เป็นครบถ้วนตรงตามภารกิจหรือไม่ อย่างไร หากงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับภารกิจในอนาคตก็ต้องมีการวางแผนกรอบอัตรากำลังให้ปรับเปลี่ยนไปตามทิศทางในอนาคต รวมถึง หากงานในปัจจุบันบางส่วนไม่ต้องดำเนินการแล้ว อาจทำให้การจัดสรรกำลังคนของบางส่วนราชการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในเรื่องกำลังคนให้รองรับสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งได้นำแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายของผู้บริหาร และสภาพปัญหาในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ภารกิจให้สอดคล้องและเหมาะสม กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทาง การพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความรู้รักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อนานาชาติ เพื่อยุติปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เผื่อระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหามีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและผลิตกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนาโลกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนาโลกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เน้นระวัง แจ่มแจ้ง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนาโลกและองค์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ค่อยๆค่อยดี” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำมาในอดีต อุดหนุน วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุง” เพื่อพัฒนาสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการค่อยๆค่อยดีและปรับปรุง พร้อมทั้ง การส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาความเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้าน โครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมือง เศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนา ผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มั่นใจใน อนาคต โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๓) การพัฒนา สังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วม ปลุกฝังค่านิยมและ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (๑) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลุกฝัง ค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียน ให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการ พัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอด ชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบต่อ และการวาง ตำแหน่งของ ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบ การศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนา และส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อมรวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ และ (๓) การดึงดูด กลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและ พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและ ควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุน การสร้างสุขภาวะที่ดีและ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริม บทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝัง และพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาระดับพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วม ขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และ สภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม ให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่ม ประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศ ภาวะ และทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับ โครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไก การบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและตั้งพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวดิกรรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกัน ทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ระบบ (๓) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขที่ระบบและนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความเสี่ยงและเสียหาย จากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ที่ระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งวนรักษา อนุรักษ์พื้นที่ฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตที่ขึ้นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนา เครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงบูรณาการทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด คุ้มค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศ และชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริม คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ คนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการ ที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบ การทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่าง

/คุณค่าและ

คุณค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยง ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ (๓) ระบบคิดการประเมินผลที่สะท้อน การบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับ บริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มี ความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อ ประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติ มิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๔. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุก ร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

กล่าวโดยสรุป ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามท่วงเวลา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย อาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ซึ่งการดำเนินงานของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ในการพัฒนาและเสริมสร้างความเจริญรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัล (Digital) เป็นนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมในทุกมิติเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาด้วยตนเองการพึ่งตนเองอย่างมีส่วนร่วม ประกันสังคมที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการเติบโตด้วยคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีสังคมที่เติบโตอย่างยั่งยืน พึ่งพาความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชีวภาพ และลดมลพิษดิน น้ำ อากาศ และสิ่งที่เกิดจากการสร้างโดยมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความเป็นธรรมนำสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะที่สูง มีระบบธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำเป็นต้องมีความสอดคล้องและตอบสนองเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างน้อย ๓ ประเด็นคือ

๑) การสร้างพลังทางสังคม การบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนานวัตกรรม ประเด็นพลังทางสังคม เน้นการเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการร่วมคิดวางแผนดำเนินการติดตามประเมินผลและจัดการปัญหาและความต้องการ และการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

๒) ประเด็นการบริการประชาชน ให้เกิดการรับรู้อย่างมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ให้การพัฒนากระบวนการบริการประชาชน มีระบบฐานข้อมูลให้บริการประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน การบริหารการจัดการเงิน การคลัง ปรับสมดุลของการดำเนินงานของภาครัฐให้เป็นไปอย่างรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม มีการพัฒนาระบบบริหารงานของรัฐพัฒนาประสิทธิภาพและสมรรถนะของบุคลากรของรัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการพัฒนาท้องถิ่นได้

๓) ประเด็นการวิจัย พัฒนานวัตกรรม ให้สามารถสนับสนุนการศึกษากิจการความรู้ด้วยนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บูรณาการกับองค์ความรู้ที่ทันสมัยที่สามารถทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาดอย่างครบวงจร สามารถดำรงชีวิตได้อย่างพึ่งพาตนเองได้ตามหลักพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนั้น ยังมีแผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากการดำเนินการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเตรียมความพร้อมในการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ พื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าสู่ภาวะปกติ มีเป้าหมายสำคัญคือ “คนสามารถยังชีพอยู่ได้มีงานทำ กลุ่มเปราะบางได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง สร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น เศรษฐกิจประเทศฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติ และมีการวางรากฐานเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่” โดยควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษในระยะ ๒ ปีข้างหน้า เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการฟื้นฟูและขับเคลื่อนประเทศให้สามารถ “ล้มแล้ว ลุกไว หรือ Resilience” โดยได้ระบุประเด็นการพัฒนา ๔ ประการ

๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy)

๒) การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว (Future Growth)

๓) การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Human Capital)

๔) การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของประเทศ

นอกจากนี้รัฐบาลยังกำหนดให้มีการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ เป็นแผนระดับที่ ๒ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะสนับสนุนต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ทุกหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะต้องดำเนินการปฏิรูปประเทศให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชน แม้ว่าแผนการปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุงตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จะต้องดำเนินการทั้งหมด ๑๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา และด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ อาจมีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องแบบบูรณาการเกี่ยวกับทั้ง ๑๓ หัวข้อ ได้แก่ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก ส่วนด้านอื่นนั้นคงที่เกี่ยวกับแบบบูรณาการไปด้วย ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเน้นจุดสัมพันธ์กับแผนปฏิรูปประเทศที่ได้กล่าวข้างต้น ในที่นี้ขอนำเอาบางส่วนที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา เช่น

๓) แผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ที่มีเป้าหมายยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม ลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างมูลค่าของการเกษตรให้สูงขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก การพัฒนาคนเพื่อเป็นพลังงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรภาคการท่องเที่ยวจากผู้ประกอบการรายย่อย มีรายได้เพิ่มขึ้นมาจะกระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีในภาวะปกติและภาวะผิดปกติ

๔) แผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการรักษาดูแลฟื้นฟูอย่างเป็นระบบมีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน และเกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบและลดภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างน้อย ๓ กิจกรรม คือ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ของตนเองเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่นอกเขตชลประทาน จัดการให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้น ลดมลพิษทางอากาศทางน้ำขยะการจัดการสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพที่จะเอื้อต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนและสัตว์ภายใต้ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

๕) แผนปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข จัดบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วถึง มีมาตรฐานสูงขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดูแลผู้ป่วยและประชาชน การป้องกันและการรักษา ระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพตนเองในระบสุขภาพปฐมภูมิเชิงนวัตกรรมของชุมชน

๖) แผนปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จะต้องนำมาใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยเน้นการใช้และเพิ่มพื้นที่ดิจิทัล เพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ สร้างโอกาสการรับรู้ให้แก่ประชาชนสามารถจัดการความรู้ผ่านระบบดิจิทัลได้ เน้นระบบการศึกษาในและนอกโรงเรียน และการศึกษาทางไกลเป็นสิ่งสำคัญในการให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตและอาชีพ จัดทำระบบฐานข้อมูลที่สามารถบริหารงาน เป็นศูนย์กลางแห่งการบริหารงานระบบข้อมูลของจังหวัดได้ มีคลังข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาชนสัมพันธ์เชิงลบและการบริหารจัดการการกำกับดูแลสื่อออนไลน์และยกระดับความตระหนักรู้ต่อข้อมูลข่าวสารเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ประชาชน

๗) แผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ควรมีระบบการส่งเสริมการออม เพื่อสร้างหลักประกันรายได้แก่ประชาชนกลุ่มแรงงานทั้งในและนอกระบบ มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่ระดับฐานข้อมูล(Database) สามารถนำมาใช้ในการจัดเก็บภาษีจากสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการและปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย มีระบบการดูแลคนพิการ คนที่ต้องการกลไกที่เอื้อต่อการเกิดชุมชนที่สามารถจัดการตนเองได้อย่างมีคุณภาพ

๘) แผนปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน เน้นการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และคุ้มค่า สร้างความรู้ความตระหนักรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องถึงการใช้พลังงานที่สะอาด

๙) แผนปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้มีมาตรการควบคุมกำกับติดตามและการบริหารจัดการของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจกรรมที่ได้อย่างแท้จริง หรือส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต มีกระบวนการดำเนินงานที่ยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ ประกาศกันการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

๔) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เน้นการยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยคุณภาพของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย วัยแรงงานและผู้สูงอายุ จะจัดการศึกษาผู้ใหญ่ เน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนศูนย์การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ การพัฒนาทักษะ ตามนโยบายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้ง ๑๗ ข้อเป้าหมาย (๑๗ SDGs) การจัดการศึกษานั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้การสนับสนุนแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ปรับตัวได้ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตที่สามารถแก้ปัญหาในเชิงวิกฤติปรับตัวสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัยด้วยนิสัยที่ไม่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๕) แผนปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจฐานวัฒนธรรม มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อพัฒนาสุขภาพที่แข็งแรง ให้ประชาชนเป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา และสุขภาวะที่ดี โดยสามารถสร้างรายได้จากศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม มาใช้ในการเพิ่มมูลค่าในเชิงการท่องเที่ยวหรือการเพิ่มผลผลิตภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๑) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการชี้ประเด็นที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้นจึงได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลผลิตสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

เพื่อดำเนินการเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยจุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศไทยได้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ แผนพัฒนาการพัฒนาดังกล่าวขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

จุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

จุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้าง การผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคน สำหรับ โลกยุคใหม่ฐาน นวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่ง โอกาสและ ความเป็นธรรม ในโครงสร้าง	การเปลี่ยนผ่าน ไปสู่ ความยั่งยืน ฐานนวัตกรรม	การเสริมสร้าง ความสามารถ ของ ประเทศในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง และ ความเสี่ยงภายใต้บริบทโลก โลกฐานนวัตกรรม
๑ ภาษาและ ภาษาต่างประเทศมูลค่า สูง ๒ การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและเน้น ความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์ อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ	๑ ภาษาและ ภาษาต่างประเทศมูลค่า สูง ๒ การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและเน้น ความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์ อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่ เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ ๑๑ ก้าวทัน สมรรถนะสูง	๔ การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพ การลงทุนและ โลจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์ อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ ๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ ๑๑ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ	๑ ภาษาและ ภาษาต่างประเทศมูลค่า สูง ๒ การท่องเที่ยว เน้นคุณภาพและเน้น ความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ ประสิทธิภาพ การลงทุนและ โลจิสติกส์ ๕ พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ ๑๑ ภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	๑ ภาษาและ ภาษาต่างประเทศมูลค่า สูง ๔ การแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง ๖ อีเล็คทรอนิกส์ อัจฉริยะ ๘ พื้นที่และเมือง อัจฉริยะ ๑๑ ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถ เชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพ สอดคล้อง กับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิง รายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ขีดความสามารถในการ รองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญ ในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทาง ไซเบอร์

และมีเป้าหมายระดับหมายเหตุ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคง ทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับ กระบวนการผลิตและ สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตร แปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหาร ฟังก์ชัน พลังงาน วิสสุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง จากแบบอย่าง ความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจ สีเขียว เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท้องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูก กฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงาน ที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์ และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

/กลยุทธ์ที่...

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสันทนาการและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยง
กับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างหลากหลาย
ด้านการท่องเที่ยว รัฐบาลเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุก
ระดับ และเพิ่มสัดส่วน ของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ ๑๓ ใน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
โดยยกระดับให้ ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการราย
ย่อยและชุมชน สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญ
กับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยง
กับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้ทั้งพำนักรักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจาย
โอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
เป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรค
ต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การ
ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ
ที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และ ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๓) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้อยานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

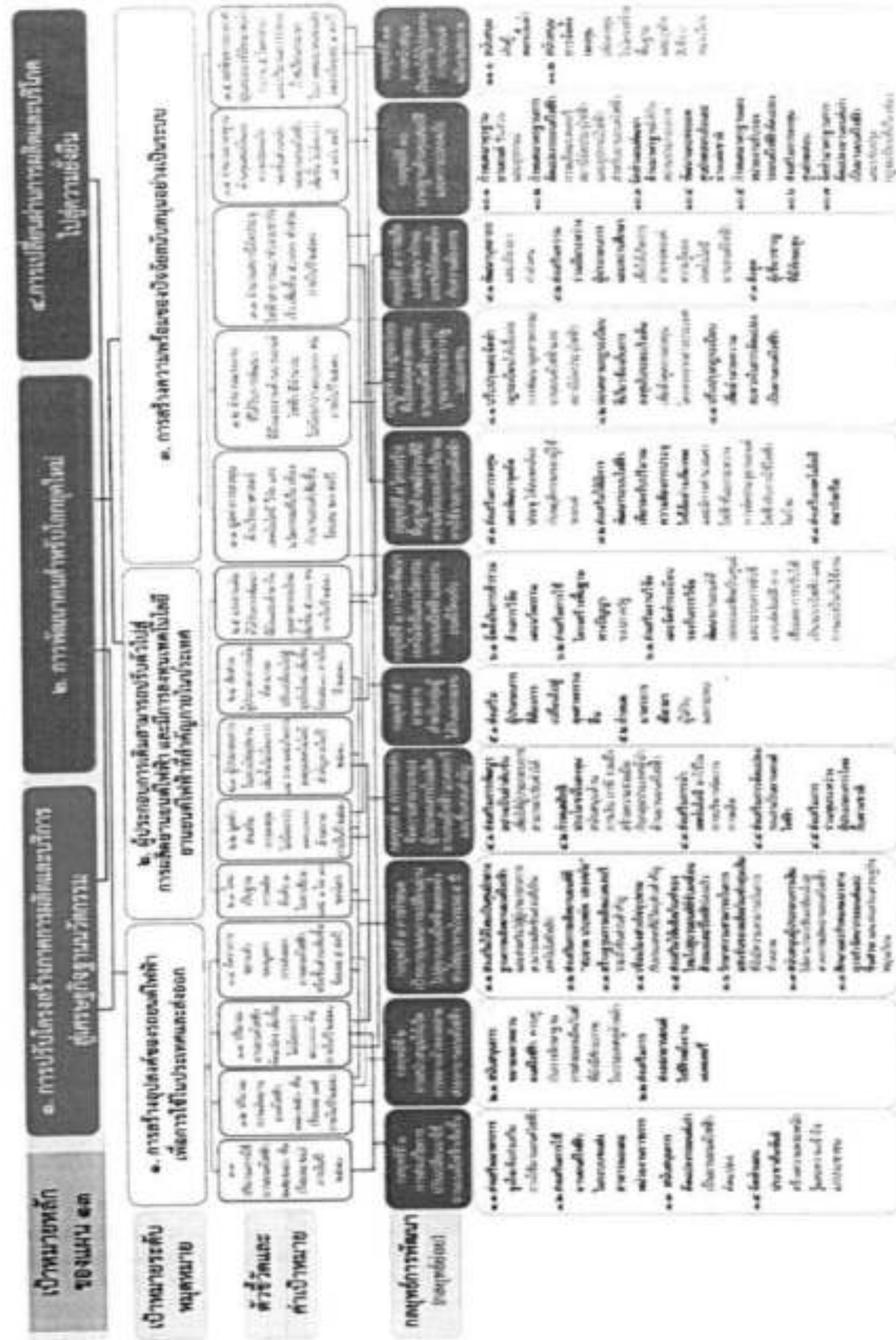
กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

/แผนที่

แผนที่กลยุทธ์ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ที่มีสมรรถนะสูงทางด้านทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึงบริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ ๔) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแผนทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมทางการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้ง เชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับยุคความสุขภาพ โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

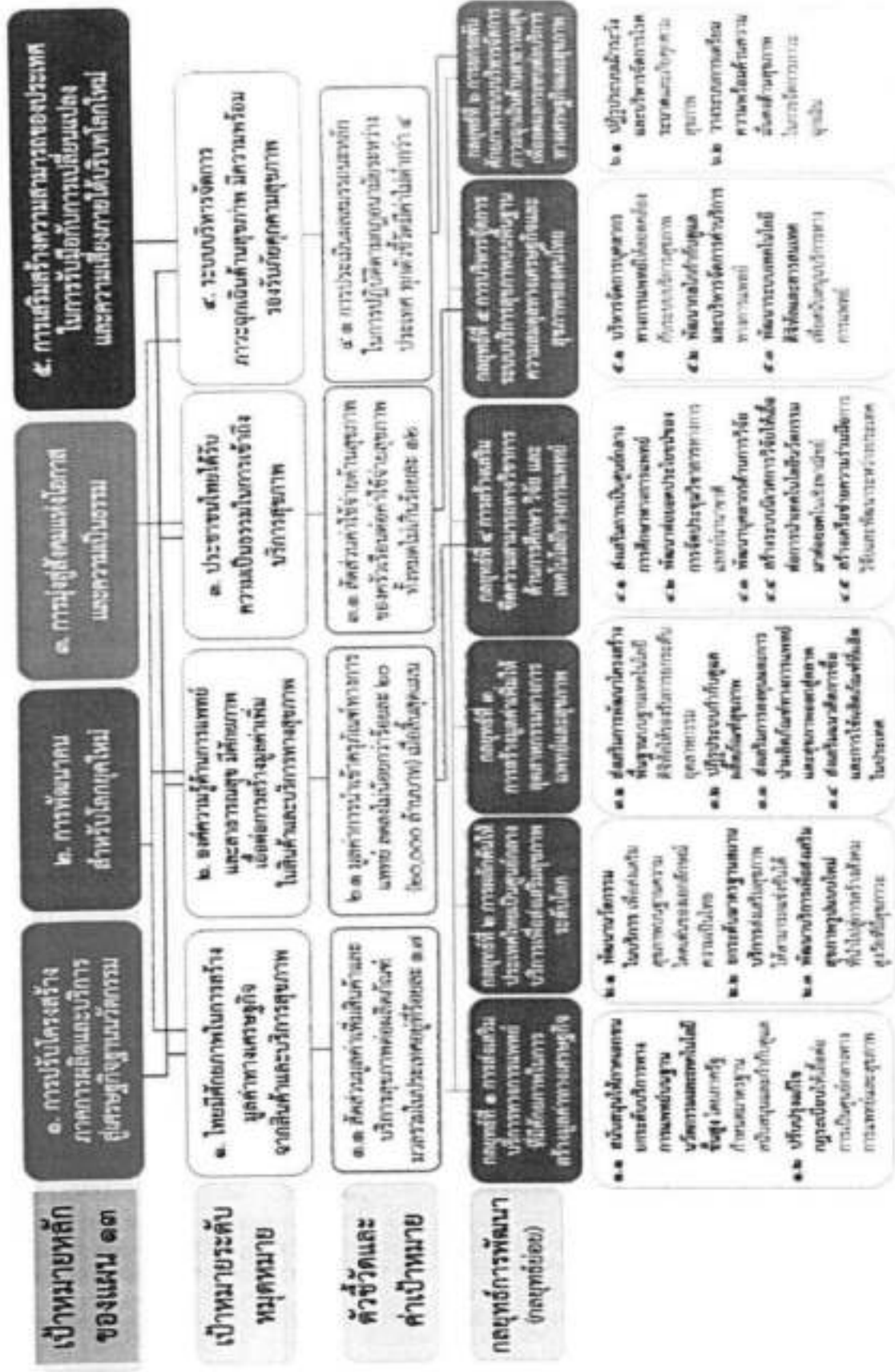
กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อ บริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูก้าการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูก้าการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้าง ภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน โดยทำให้ประเทศไทย มีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับ ภูมิภาคและระดับโลก และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ในยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การ ภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้น เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและ บริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยง การค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือ ทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

และมีเป้าหมายระดับหมายเหตุ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูก้าการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่มูลค่าของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

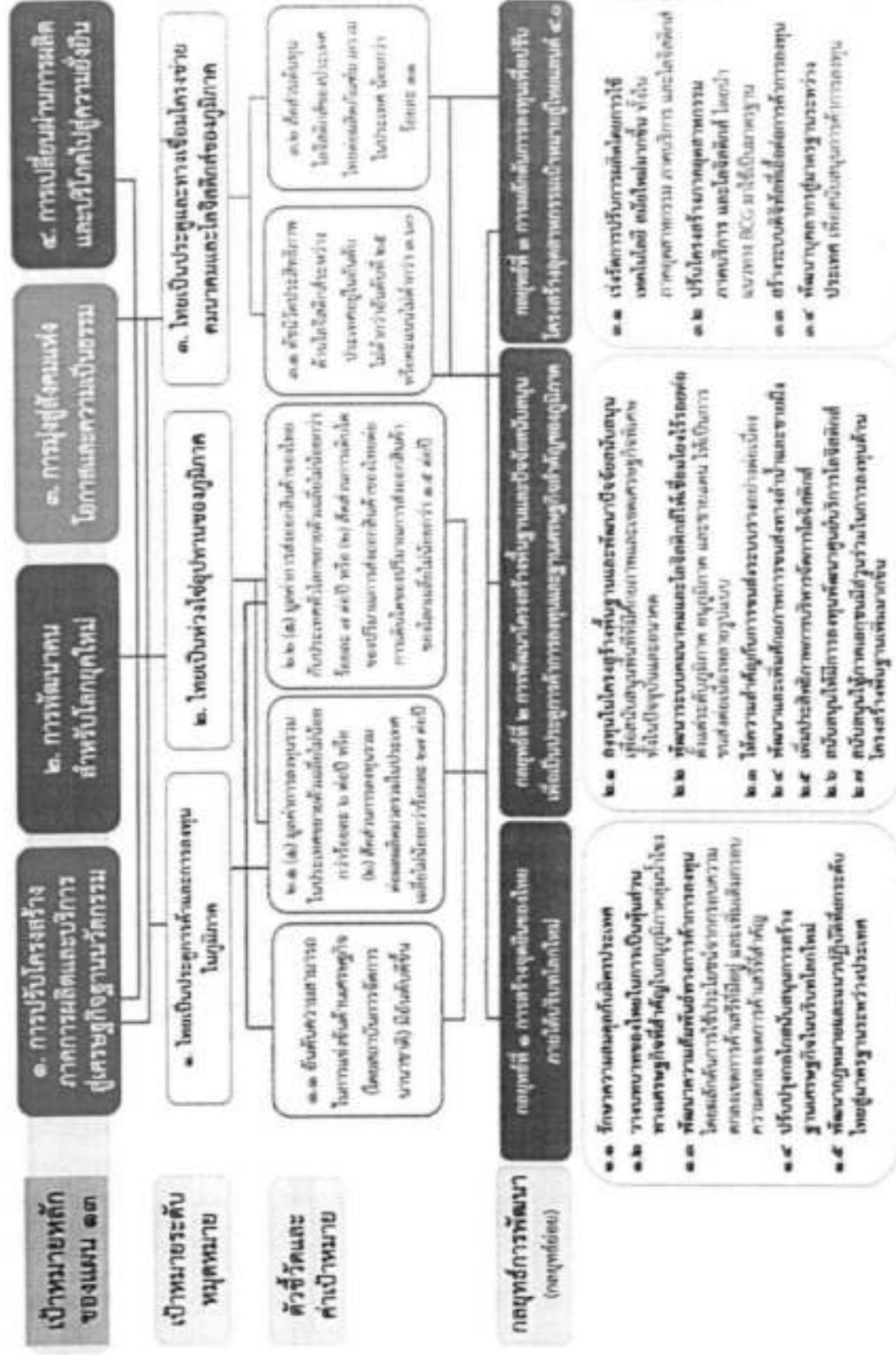
โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูก้าการค้าการลงทุน และฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุ แผนที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และยุทธศาสตร์ชาติ
หมายเหตุที่ ๖ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ จำนวน ๓ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
โดยการพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการ
ของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนา คนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้อง
กับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการ ในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และ
อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และ

เป้าหมายที่ ๓) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง
และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลาย
ภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัย
คุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้าน
การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
ที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโต
เป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรม
และบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอ และเข้าถึงได้ทั้งใน
ด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์
จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

และมีเป้าหมายระดับหมายเหตุ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ
มีความเข้มแข็งขึ้น

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุ หมายเหตุ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ลงทุนอย่างเข้มข้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่นี้กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓๓ และยุทธศาสตร์ชาติ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึง แหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มีใช้การเงินรวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓๓ ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาคการผลิตและบริการ สำคัญได้รับการยกระดับให้มีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจของประเทศให้ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมี ระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุค ๔.๐ ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และ

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

และมีเป้าหมายระดับมหัพภาค ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริม อย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมายเหตุที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ความเชื่อมโยงของหมายเหตุกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ใน ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลัง ของการพัฒนา ประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนี้ แผนกลยุทธ์ ของหมายเหตุที่ ๔ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมาย หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น และยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิต ระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของ ประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมิเวศ

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมือง ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

และมีเป้าหมายระดับหมายเหตุ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนา พื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่ เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

/แผนที่...

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ หมวด
หมู่ที่ ๔ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครอง
ทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ ๒) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่ม
เปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ ๔
ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและ
เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อ
การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน ๒
ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญ
ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ ครึ่งเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครึ่งเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ
ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
หมวดหมู่ที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๒) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาส
และการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้
ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการ
รองรับ ของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ ๔) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง
และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๐๗ นอกจากนี้
หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.
๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความ
มั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและ
ทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีด
ความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยนวัตกรรม
และเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนา
อุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้าง
พื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

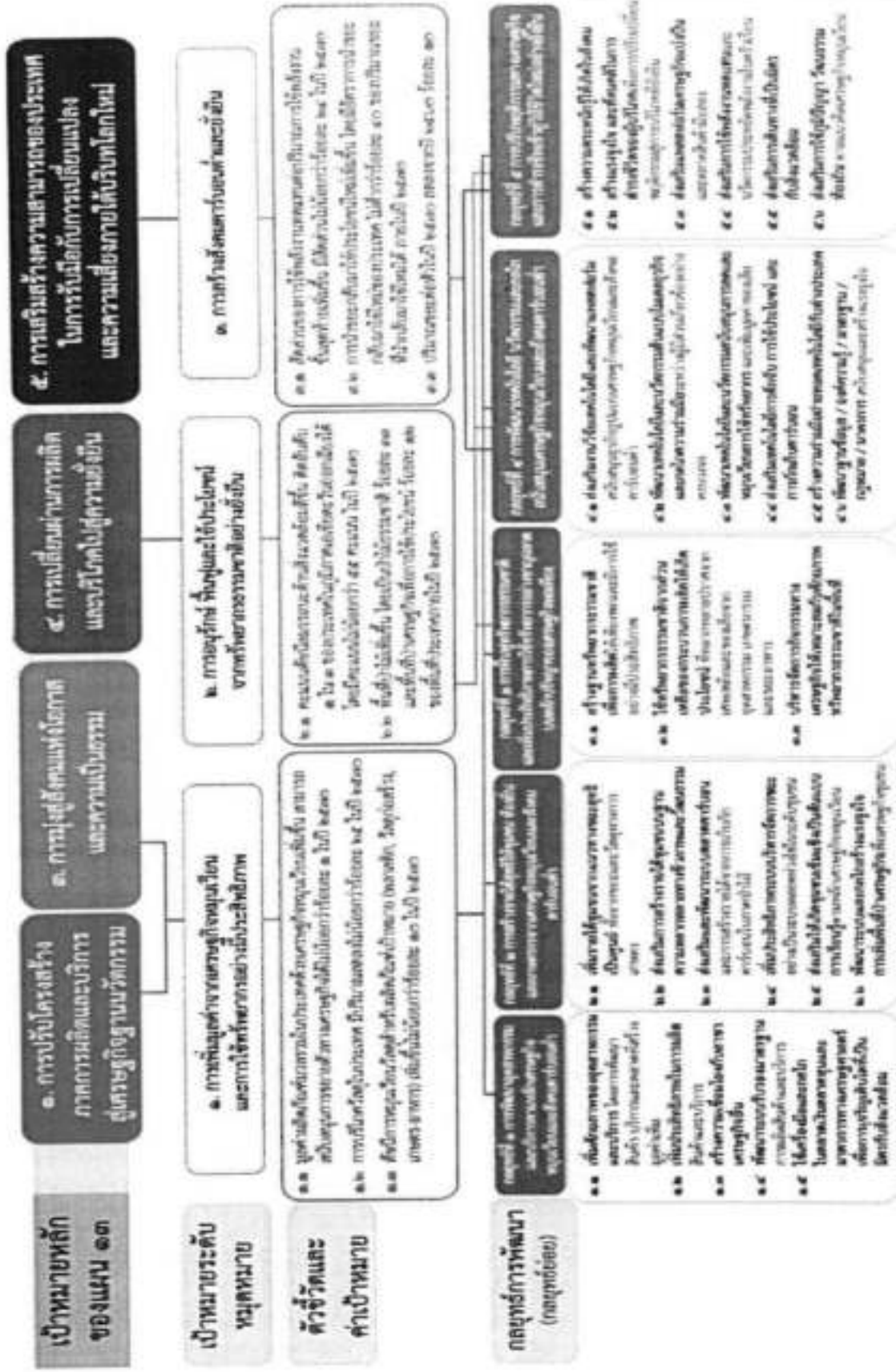
กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียน
และสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด
บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม
คาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

แผนที่กลยุทธ์ หมายเหตุ ๑๐ โดยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมายที่ ๒) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมวดหมู่ที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้ มีความมั่นคงปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ ด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและ ปรับตัวเพื่อลดความเสี่ยง และเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง จากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเห็นความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ
และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัย
ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัย
ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ
 หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
 มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ
 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงาน
 อนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง

เป้าหมายที่ ๒) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอด
 ชีวิต ทั้งการพัฒนาในระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้
 ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ นอกจากนี้ หมวดหมู่ที่ ๑๒ ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน
 ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมี
 ชีตความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็น
 เป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมี
 สภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด ช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส
 และความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
 และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของ
 การพัฒนาประเทศในทุกระดับ

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ
 โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการ
 เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย
 และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงของหมวดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย ๑) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ และโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ๓) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้าง ระบบบริหารจัดการ และ ๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มี ทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม และ

เป้าหมายที่ ๒) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

และมีเป้าหมายระดับหมวดหมาย ดังต่อไปนี้

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

โดยมีกลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ

๑.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

องค์การสหประชาชาติ ได้จัดทำเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เพื่อมุ่งหวังจะช่วยแก้ปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาวะโลกร้อน และสันติสุข เพื่อเสริมแนวคิด “ไม่เป็นการทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คาดว่าจะสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยมีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบ

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพและส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของทุกคน ทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้ และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และมีการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทาน และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกัน ให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิต ที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบ

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอื่นๆ อย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ปกป้อง และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และทุกคนสามารถเข้าถึงในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีเจตจำนงที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่างๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานราก ขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนาภาค

๑.๑ บทบาทของภาค

ภาคเหนือมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ มีฐานทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งทรัพยากรชีวภาพที่หลากหลาย เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ รวมทั้งมีทำเล ที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและอนุภูมิภาค รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ และการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือ จะต้องนำศักยภาพต่างๆ ของพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๒ ทิศทางการพัฒนาภาค

เป็นการพัฒนาตามแนวคิด "เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่าง พื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน" และโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Bio - Circular - Green Economy : BCG Model) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๔ ด้านสำคัญ (4C) ได้แก่ Creative พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มูลค่าสูง โดยการสร้างระบบนิเวศ เมือง และพื้นที่สร้างสรรค์ตลอดจนสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการ สร้างสรรค์ Connect สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศและกับอนุภูมิภาค ทั้งในส่วน ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เมืองสร้างสรรค์ และกลุ่มผู้คน สร้างสรรค์ Clean พัฒนาตามแนววิถีใหม่ (New Normal) และการพัฒนาบนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืน ของการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การดูแลความสะอาดของเมือง และการใช้พลังงานสะอาด โดยคำนึงถึง Care ที่ให้ความสำคัญ อย่างต่อเนื่องกับการดูแลผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในสังคมและพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๑.๓ เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน

๑.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคแบบปริมาณ ลูกโซ่เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๖๘๘,๑๘๐.๕๒ ล้านบาท อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๓.๑ ต่อปี	อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ ๕.๓ ต่อปี
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ ของภาคเหนือลดลง	ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๐.๔๑๑	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๑๑

๒. แนวทางการพัฒนาภาค

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ ได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC-Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ สนับสนุนการพัฒนา Creative Ecosystem เพื่อดึงดูดการค้าการลงทุน และการเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ (Creative Space) ผลักดันการพัฒนาระบบสื่อสาร โครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้ากลุ่มฐานรากทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Original) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนา

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของภาค (๔ กลุ่ม: ๑๒ สาขา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ฐานรากทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Originals) กลุ่มที่ ๒ คอนเทนต์และ สื่อสร้างสรรค์ (Creative Content/Media) กลุ่มที่ ๓ บริการสร้างสรรค์ (Creative Services) กลุ่มที่ ๔ สินค้าสร้างสรรค์ (Creative Goods/Products))	มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๓๙,๓๕๓.๔๖ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สาขา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐- ๒๕๖๓ ร้อยละ ๔.๑ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ สาขา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เฉลี่ยร้อยละ ๔.๐ ต่อปี

๒.๒ ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุน เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน โดยเน้นกลุ่มท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาค ได้แก่ บริการเชิงสุขภาพ ความงาม และการแพทย์ (Medical and Wellness) ท่องเที่ยวสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (Creative Tourism) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy) ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE) และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเทศกาล (Sport and Festival Tourism)

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวภาคเหนือ (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๓,๔๐๐,๒๔๐.๗๙ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๗๗ ตัวร้อยละ ๑๖.๖ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยร้อยละ ๑๓.๕ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของมูลค่าสาขาบริการ สุขภาพเอกชนภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาบริการสุขภาพเอกชน แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๖,๓๗๐.๙๘ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สาขา บริการสุขภาพเอกชนเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕.๘ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ สาขา บริการสุขภาพเอกชน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๔.๐ ต่อปี

๒.๓ พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง มีการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยต่อยอดสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งระดับชุมชนและมาตรฐานสากลที่สามารถพัฒนาในเชิงพาณิชย์ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญา มาปรับใช้ในระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด ส่งเสริมแนวคิด Food Valley และ ส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อุปทานและอุตสาหกรรมฐานชีวภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร แบบปริมาณ ลูกไข่เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๓๑๕,๒๑๐.๗๓ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาค เกษตรเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๓.๖ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี

๒.๔ เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของภาคเหนือโดยสนับสนุนการก่อสร้างโครงข่ายคมนาคมขนาดใหญ่ พัฒนาศักยภาพของเมือง และเมืองชายแดน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการเป็นเมืองนำอยู่ สนับสนุนการขับเคลื่อนพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในพื้นที่จังหวัดตากและเชียงราย เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดนภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๓๓๔,๖๓๒.๐๔ ล้านบาท อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๘ ต่อปี	อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม ภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกไข่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๖๔,๗๐๙.๑๙ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ ภาคอุตสาหกรรม หดตัวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๔ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม เฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี

๒.๕ พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ แก้ไขปัญหาคความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การให้บริการภาครัฐให้ครอบคลุม อาทิ บริการด้านการศึกษา และสาธารณสุข การพัฒนาผู้สูงอายุสู่การอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
สัดส่วนคนจนภาคเหนือ (ร้อยละ)	สัดส่วนคนจน ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖.๘	สัดส่วนคนจนลดลงเหลือ ร้อยละ ๕.๐
สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานของภาคเหนือ (ร้อยละ)	สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔๓.๐	สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๓.๐

๒.๖ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน มีการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และระบบนิเวศอย่างสมดุล โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าชุมชน และใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าอย่างเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ มีการบริหารจัดการน้ำให้มีความสมดุลทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ โดยพัฒนาแหล่งน้ำตามความเหมาะสมและศักยภาพของพื้นที่ มีการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ โดยสนับสนุนการประยุกต์รูปแบบที่เกิดผลสำเร็จมาแล้วในหลายพื้นที่ และปรับให้เหมาะสมกับวิถีชุมชนเน้นการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา มีการพัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนตามรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีระบบ กำจัดขยะและน้ำเสียด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และสุดท้ายมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสนับสนุนองค์ความรู้การจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลภัยพิบัติ และการเตือนภัย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ของภาคเหนือ)	พื้นที่ป่าไม้ภาคเหนือเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๕๖,๓๔๙,๓๐๕ ไร่ (ร้อยละ ๕๒.๔ ของพื้นที่ภาค)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๓.๐ ของพื้นที่ภาค
จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ₁₀) เกินมาตรฐานของภาคเหนือ	จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ₁₀) เกินมาตรฐานเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๕๒ วัน	ไม่เกิน ๕๒ วัน

(๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบการบริหารราชการระดับพื้นที่แบบบูรณาการ ในรูปของการรวมกลุ่มของจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆ ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ สังคมวัฒนธรรม และศักยภาพการพัฒนาเข้าด้วยกันซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาระดับพื้นที่ที่มีความชัดเจน มีการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างจังหวัด และเกิดการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลุ่มจังหวัดจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้จัดตั้งกลุ่มจังหวัดรวม ๑๔ กลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคกลางตอนบน (กลุ่ม ๓) กลุ่มภาคกลาง ตอนบน (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคกลางตอนล่าง (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาคกลางตอนล่าง (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคกลางตอนล่าง (กลุ่ม ๓) กลุ่มภาคตะวันออก กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (กลุ่ม ๓) กลุ่มภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคใต้ (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาคใต้ (กลุ่ม ๒) กลุ่มภาคใต้ (กลุ่ม ๓) กลุ่มภาคใต้ชายแดน (กลุ่ม ๑) กลุ่มภาคใต้ชายแดน (กลุ่ม ๒)

ในขณะนั้นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย ๘ จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ต่อมาได้คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุง กลุ่มจังหวัดจากเดิม ๑๔ กลุ่มจังหวัดให้เหลือ ๑๔ กลุ่มจังหวัด โดยใช้แนวทางเดิมตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดการแบ่งกลุ่มจังหวัดโดยคำนึงถึง

(๑) ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒) ความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่มและการ ได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน

(๓) ยุทธศาสตร์ของการแก้ปัญหาเร่งด่วนร่วมกันของประเทศ

ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับลักษณะเขตพื้นที่ที่ ติดต่อกัน หรือเป็นการรวมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ติดต่อกันหรือต่อเนื่องกัน เป็นข้อพิจารณาเบื้องต้น ของ การจัดกลุ่มจังหวัด ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์หรือทิศทางการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกันหรือเกื้อหนุนต่อกัน เป็น แนวการพิจารณาขั้นที่สอง และประการสุดท้ายพิจารณาจากความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุนเพื่อมูลค่าเพิ่ม และการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่ จำเป็น ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมกันระหว่างจังหวัด ทั้งนี้ ได้กำหนดให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนเดิม แบ่ง ออกเป็น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปางและลำพูน และ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดน่าน พะเยา เชียงราย และแพร่ นอกจากนี้ ในการ ประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งดังกล่าวได้กำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดเพื่อ รับผิดชอบการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด และเป็นผู้ใช้กลไกการบูรณาการ การจัดทำ แผนพัฒนาของกลุ่ม จังหวัด โดยจะเป็นแกนกลางในการประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยสำหรับกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน) มีศูนย์ปฏิบัติการของสำนักบริหาร ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนา ในระยะ ๕ ปี ชำนาญโดยพิจารณาจากทั้งนโยบาย/ยุทธศาสตร์ระดับชาติและรัฐบาล ศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน โดยได้กำหนดประเด็นสำคัญที่เป็นธงนำ (flagships) ของการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้ความสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เกษตรมูลค่าสูง อุทยานอาหาร ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ หัตถกรรมสร้างสรรค์ บริการสุขภาพ และเมืองสีเขียว ขณะที่ปัจจัยสนับสนุนให้การพัฒนาดังกล่าวประสบความสำเร็จซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความเข้มแข็งจากระดับจังหวัด ได้แก่ ความเข้มแข็งทางสังคม การสร้างความมั่นคง การอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๓.๗๒
๒. ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน	๕.๕

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่
วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น
๒. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและ เทคโนโลยีนวัตกรรม
๓. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
๔. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑. รายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	๖๘,๐๐๐	๘๘,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๑๒๖,๐๐๐	๑๓๒,๐๐๐	๙๕,๐๐๐ ล้านบาท
๒. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (บาท/วัน/คน)	๒,๕๐๐	๓,๕๕๐	๔,๖๐๐	๕,๖๕๐	๖,๗๐๐	๒๕๐ บาท/วัน/คน

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนา และพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อ รวบรวมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่ วัตถุประสงค์

เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งใน และต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็น (ร้อยละ)	๒%	๒.๕%	๓%	๓.๕%	๔%	รวม ๑๔,๕๒๒ ล้านบาท
๒. อัตราการเพิ่มขึ้นของการลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๓%	๔%	๔.๕%	๕%	๖%	รวม ๕๑,๓๓๐ ล้านบาท
๓. อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๒%	๓%	๔%	๕%	๖%	รวม ๔๖,๘๗๕ ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงามสมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนา นวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๒. เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์การเกษตร ผลิตภัณฑ์การเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากเดิม (ร้อยละ)	๓	๓.๕	๔	๔.๕	๕	๗,๑๑๙/๒ ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

เพื่อส่งเสริมการเกษตรด้านทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ โดยการพัฒนาวิถีดิจิทัลเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนา รูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจ การค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

วัตถุประสงค์

๑. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐาน สดข (เทียบปีฐาน)	๒ วัน	๔ วัน	๖ วัน	๘ วัน	๑๐ วัน	๑๐ วัน
๒. ร้อยละของจำนวนพื้นที่เผาไหม้ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ สดข	๕%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	๒๕%
๓. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ ลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี	๕%	๕%	๕%	๕%	๕%	๒๕%

แนวทางการพัฒนา

เพื่อส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM 2.5) พร้อมทั้งสร้างมาตรการปลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๓ อย่างยั่งยืน

(๓) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัดเชียงใหม่ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ทั้ง ๒๕ อำเภอ เพื่อรับทราบถึงปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะการพัฒนาในระดับพื้นที่ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาจังหวัด โดยจังหวัดเชียงใหม่ได้มอบหมายให้อำเภอทั้ง ๒๕ อำเภอ ดำเนินการ สำรวจ วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลปัญหา ความต้องการ แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะการพัฒนาในพื้นที่ ตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง วิธีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ในท้องถิ่นในจังหวัด ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยสามารถนำมาประมวลผลสรุปเป็นประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่

แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง” (City of Life and Prosperity) เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัย และผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก โดย ประกอบด้วยประเด็นการพัฒนา ๕ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เน้นคุณค่าที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๓. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และบริการ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๓. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ

แผนงานที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการและกิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและ บริการ

แผนงานที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๓. พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ให้มีมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการ และสถาบันเกษตรกร ให้มีความสามารถในการเชิงธุรกิจ
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ

ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

๔. ขับเคลื่อนและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการเกษตร
๖. พัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรเพิ่มมูลค่า

แผนงานที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ 8CG Model

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมายของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรม MICE และธุรกิจสุขภาพ ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการด้วยการพัฒนาระบบนิเวศ Ecosystem ให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยนวัตกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒. ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจบนฐานนวัตกรรมเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๓. สร้างระบบนิเวศและกลไกในการผลักดันให้เกิดธุรกิจและผู้ประกอบการใหม่

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

แผนงานที่ ๒ การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคธุรกิจ

แผนงานที่ ๓ การพัฒนาระบบนิเวศและกลไกการผลักดันการค้าการลงทุนในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM 2.5) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

และ สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) เชิงรุกแบบบูรณาการ

๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. เพื่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว

๔. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

แนวทางการพัฒนา

๑. การสร้างความตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน

๒. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่ความยั่งยืนระดับท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๔. อนุรักษ์พันธุกรรมพืชและพัฒนาชนบทเชิงพื้นที่ ปะยุกต์ตามแนวพระราชดำริ

๕. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่อย่างมีธรรมาภิบาล

๖. จัดทำแผนและขับเคลื่อนแผนชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามบริบท เชิงพื้นที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการสร้างระบบข้อมูลและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนแผนแบบ บูรณาการในระดับพื้นที่

/๗.เสริมสร้าง...

๗. เสริมสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน ขับเคลื่อนปรับเปลี่ยนพืชเชิงเดี่ยวไปเป็นพืชเศรษฐกิจสีเขียว โดยประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของ เศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๘. พัฒนาศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาสู่นวัตกรรมให้เกิด การเปลี่ยนแปลง

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ การแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) เชิงรุกแบบบูรณาการ

แผนงานที่ ๒ การอนุรักษ์ พัฒนา และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมสังคมคุณภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับ สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒. เพื่อสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓. เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและพระราชปณิธาน

๔. เพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข

๕. เพื่อส่งเสริมความมั่นคง และสงบสุขพื้นที่ชายแดน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้กลไกประชารัฐ

๔. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหายกยู่คุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ

๕. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

แผนงานที่ ๒ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและพระราชปณิธาน

แผนงานที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน และมั่นคงชายแดน โดยบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน รองรับปัญหายกยู่คุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ

แผนงานที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่

"บำบัดทุกข์บำรุงสุขและคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ด้วยการให้บริการสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า"

พันธกิจ

๑) บูรณาการหน่วยงานภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่และเครือข่ายภาครัฐ เอกชนและองค์กรชุมชน ทำการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีส่วนร่วม ด้วยคุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างเสมอภาค และยั่งยืน

๒) สร้างความมั่นคงทางด้านโภชนาการ ท่วงท่าอุปสงค์และอุปทานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถเข้าสู่ระดับการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศได้

๓) ปรับปรุงระบบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลพื้นฐานและทันสมัยในทุกมิติเชื่อมโยงระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแผนแม่บทและวางระบบการบริหารงานในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มภาคเหนือตอนบน กลุ่มภาคเหนือและระดับชาติ เชื่อมโยงกับภูมิภาคกลุ่มอาเซียนและระบบการตลาดและบริโภคของสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) สร้างและปรับปรุงระบบการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวเชียงใหม่ ด้วยการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า ทั้งด้านการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุขเชิงรุก และป้องกัน รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้วยแผนรองรับความเสี่ยงเชิงสาธารณะอย่างรอบคอบและเปิดเผยที่ปฏิบัติได้ทุกระดับและทันต่ออย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี ๗ ด้าน แบ่งเป็น ๒๗ เป้าประสงค์ ๖๕ ตัวชี้วัด ๓๐ กลยุทธ์ ตามรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์

๒) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ มี ๔ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๕ กลยุทธ์

๓) ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน มี ๒ เป้าประสงค์ ๖ ตัวชี้วัด ๔ กลยุทธ์

๔) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มี ๔ เป้าประสงค์ ๕ ตัวชี้วัด ๔ กลยุทธ์

๕) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตการศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มี ๔ เป้าประสงค์ ๑๔ ตัวชี้วัด ๘ กลยุทธ์

๖) ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์

๗) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มี ๓ เป้าประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด ๓ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา
สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๔.๑.๑ การบริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพชุมชน	๑.๑.๑ ร้อยละของระดับความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) การปรับตัวของชุมชนด้วยพฤติกรรมสุขภาพสุขภาพและ ๑.๑.๒ ร้อยละของผู้สูบบุหรี่ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มีสุขภาพแข็งแรง และมีการเข้าถึงบริการเพื่อการพึ่งพาตนเองได้ทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ ๑.๑.๓ ระดับประสิทธิภาพของระบบปฏิบัติการดูแลผู้สูบบุหรี่ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ๑.๑.๔ ร้อยละของผู้เข้ารับบริการอบรม ผู้สัมผัสอาหารในสถานชุมชนและร้านอาหารข้างถนนที่ถูกสุ่มลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานการอนามัยฯ ๑.๑.๕ ประชาชนมีโยกย้ายในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นและปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง	กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาพชุมชน	๑.๑.๑ พัฒนาศักยภาพตระหนักรู้ ชีวความสามารถในการจัดการสุขภาพตนเองของชุมชนอย่างเข้มแข็งด้านสุขภาพ (Health Literacy) ให้พึ่งพาตนเองได้ ๑.๑.๒ ส่งเสริมการปรับตัวของชุมชนด้านพฤติกรรม การบริโภคที่ถูกต้องสุขภาพและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑.๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการดูแลผู้สูบบุหรี่ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างตรงจุดให้มีสุขภาพแข็งแรงและเข้าถึงบริการที่พหุตนเองได้ ๑.๑.๔ อบรมผู้สัมผัสอาหารในสถานชุมชนและร้านอาหารข้างถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๑.๒ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี (Smart city) และแผนแม่บทในภาวะปกติและไม่ปกติ	๑.๒.๑ ร้อยละของงบประมาณค่าอุปกรณ์และระบบส่งต่อการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกัน ๑.๒.๒ ร้อยละของการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ๑.๒.๓ ร้อยละความพึงพอใจของมีส่วนได้ส่วนเสียต่อการฝึกอบรมเสริมสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อการระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาและโรคอุบัติซ้ำ	๑.๒.๑ สร้างและพัฒนาสมรรถนะหน่วยงานบุคลากรและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้ตระหนักถึงสุขภาพที่ดี (Smart city) ๑.๒.๒ เสริมสมรรถนะของหน่วยงานและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) พร้อมเผชิญเหตุด้านสุขภาพในภาวะปกติ และเมื่อเกิดสถานการณ์ระบาดขอโรคติดต่ออุบัติใหม่
๓.๓ ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกบูรณาการ	๓.๓.๑ ร้อยละของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากชุมชนร้อยละพันบ้านและแพทย์แผนไทย/แพทย์ทางเลือกชุมชน ๓.๓.๒ ร้อยละความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกิจกรรมส่งเสริมการผลิตและใช้สมุนไพรเชิงเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชน อย่างมีส่วนร่วม	กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ส่งเสริมระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกและเวชศาสตร์ป้องกันของชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	๓.๓.๑ ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ชุมชนเรื่องระบบการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก ๓.๓.๒ มีกิจกรรมกลุ่มประชาชนต้นแบบด้านการรวมตัวแผนไทย ระบบส่งต่อการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และเวชศาสตร์ป้องกันในชุมชน ๓.๓.๓ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านสมุนไพรด้วยภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทั้งการผลิตต้นน้ำ แปรรูปกลางน้ำ และการตลาดปลายน้ำในท้องถิ่น และ Online

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม และระบบขนส่ง สาธารณะที่ได้มาตรฐาน ครบวงจร ภายใน และระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชน	๒.๑.๑ ร้อยละต่อพื้นที่ของการพัฒนาระบบการคมนาคม และระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเสียใหม่ ๒.๑.๒ ร้อยละของการพัฒนาระบบ การคมนาคมและระบบขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายใน และระหว่างชุมชน (เช่น เส้นทางนำคนลัดเลัดเชิงเกษตร ไร่นาเชื่อมถนนสายหลักในชุมชน) ๒.๑.๓ ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อการคมนาคมการขนส่งสินค้า	กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม และระบบขนส่ง สาธารณะที่ได้มาตรฐานครบวงจรภายใน และระหว่างชุมชน เชื่อมโยงโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนเสียใหม่	๒.๑.๑ สร้างและพัฒนา ระดับกับแผนการเชื่อมโยง ขึ้นด้านคมนาคม เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปโภค การคมนาคมและขนส่ง พัฒนาระบบขนส่งมวลชนสู่แหล่งพื้นที่การเกษตร และการท่องเที่ยว ๒.๑.๒ สร้างและพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้า การเกษตร ระหว่างสวนเกษตร ให้มีทางออกเชื่อมกับถนนสายหลักใน และระหว่างชุมชนที่ได้มาตรฐานครบวงจร
๒.๒ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทานและแหล่งน้ำ อุตสาหกรรม-วิสาหกิจชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคเกษตรกรรม และชุมชน	๒.๒.๑ คุณภาพด้านสุขอนามัยแหล่งน้ำ การระบาย น้ำ ระบบน้ำอุปโภคบริโภคมีมาตรฐานตามพัฒนา ฐานสิ่งแวดล้อม ๒.๒.๒ ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อคุณภาพ ระบบน้ำประปา	กลยุทธ์ที่ ๒.๒ พัฒนาระบบน้ำประปาแหล่งน้ำ การระบายน้ำ เส้นทางและระบบน้ำเสริม การผลิตพื้นที่ทางการเกษตร	๒.๒.๑ สร้างและพัฒนาแหล่งน้ำพัฒนาระบบชลประทาน แหล่งน้ำ ทารระบายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคและ สนิบสุขพื้นที่ทางการเกษตร ๒.๒.๒ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบชลประทาน และแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภคทางการเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน ๒.๒.๓ สร้างระบบน้ำประปาบริการให้ทั่วถึงชุมชนตาม หลักอนามัย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๒.๓ พัฒนาระบบการสื่อสารดิจิทัลสื่อสารและอินเทอร์เน็ตชุมชน	๒.๓.๑ ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์สื่อสารดิจิทัลสาธารณะ และอินเทอร์เน็ตชุมชน ๒.๓.๒ สัดส่วนพื้นที่ของชุมชนที่ได้รับบริการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics)	กลยุทธ์ที่ ๒.๔ พัฒนาระบบการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะ (Public Digital Logistics) ชุมชนด้วยเทคโนโลยีทันสมัย	๒.๔.๑ จัดตั้งศูนย์บริการระบบการสื่อสารดิจิทัลสาธารณะด้วยอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจการตลาดและการจัดการความรู้ (Digital Logistics) ๒.๔.๒ ประสานงานกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยและบริษัทให้การสื่อสารดิจิทัลครอบคลุมพื้นที่ของชุมชนในอัตราค่าพิเศษที่สามารถลดหย่อนภาษี
๒.๔ จัดการให้มีระบบขนส่งมวลชนบริการกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม	๒.๔.๑ อัตราความพึงพอใจของการจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองลดลง ๒.๔.๒ อัตราอุบัติเหตุทางจราจรในพื้นที่ชุมชนเขตเมืองลดลง ๒.๔.๓ ร้อยละของความพึงพอใจของชุมชนต่อระบบขนส่งมวลชนบริการกลุ่มนักเรียนและประชาชน	กลยุทธ์ที่ ๒.๕ จัดการระบบขนส่งมวลชนสำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม	๒.๕.๑ จัดการระบบขนส่งมวลชน สำหรับกลุ่มนักเรียนและประชาชนอย่างมีส่วนร่วม ๒.๕.๒ เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง จัดระบบขนส่งมวลชนสาธารณะแก่นักเรียนในชุมชน (เริ่มทดลองช่วงที่ไม่เร่งด่วนก่อน เพื่อลดความคับคั่งทางจราจร อุบัติเหตุและการใช้พื้นที่ถนนเพื่อเพิ่ม)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๔.๑ สร้างความตระหนักรู้ความเข้าใจในอนุรักษ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๔.๑.๑ ร้อยละของสมาชิกชุมชนระดับหัวหน้าครัวเรือนตระหนักในต้นแบบการทางอากาศและน้ำจากหาวะบายน้ำ ๔.๑.๒ พื้นที่ปลูกป่าในที่ดินสาธารณะและพืชเศรษฐกิจตามตัวไร่ปลายมามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๑.๑ การอบรม และจัดการความรู้เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๑.๒ ส่งเสริมและติดตามผลการปลูกป่าในพื้นที่สาธารณะที่ว่างเปล่า และปลูกต้นไม้กับพืชเศรษฐกิจตามหัวไร่ปลายนา
๔.๒ สร้างตระหนักรู้และป้องกันในการจัดการมลภาวะ สิ่งแวดล้อมด้านอากาศ (PM ๒.๕)	๔.๒.๑ คุณภาพของอากาศมีค่ามาตรฐานต่ำกว่าเกณฑ์ PM ๒.๕	กลยุทธ์ที่ ๔.๒ จัดการเชิงป้องกันและแก้ไขมลภาวะทางอากาศและน้ำจากทางระบายน้ำให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน	๔.๒.๑ พัฒนาศักยภาพองค์กรผู้นำรุ่นใหม่ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์ เพื่อลดการเผาไหม้และประหยัดค่าใช้จ่ายชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๓ การส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management)	๔.๓.๑ ร้อยละของครัวเรือนมีการจัดการคัดแยกขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management และระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ ๔.๓ จัดการขยะด้วยหลักการ Zero Waste Management อย่างยั่งยืน และผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle - PPP)	๔.๓.๑ ส่งเสริมชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste Management) ให้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Paying Principle - PPP)
๔.๔ ส่งเสริมการสร้างสวนสาธารณะบริเวณชุมชนและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์เชิงสาธารณะ	๔.๔.๑ ร้อยละของครัวเรือนในชุมชนมีความพึงพอใจต่อสวนสาธารณะและการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ	กลยุทธ์ที่ ๔.๔ สนับสนุนการขยายและฟื้นฟูพื้นที่ป่าชุมชน และสวนสาธารณะบริเวณชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	๔.๔.๑ เพิ่มสวนสาธารณะในเขตชุมชนอย่างน้อยตำบลละ ๑ แห่งต่อปีงบประมาณ ๔.๔.๒ จัดระเบียบพื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่าในชุมชน ด้วยมาตรการทางสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมในการใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์เชิงสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๕.๑ ส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งด้านน้ำกลา่งน้ำ และปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์	๕.๑.๑ ร้อยละของผู้นำนการยอมรับการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและประยุกต์กับดิจิทัลเทคโนโลยี ๕.๑.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมการเกษตรและอาหารปลอดภัยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๑.๓ ร้อยละของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่รับการส่งเสริมจัดการการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสู่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและความคุ้มค่าในการผลิต	กลยุทธ์ ๕.๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาด้านการเกษตรในการผลิตแปรรูป และการตลาด	๕.๑.๑ มีกระบวนการจัดการด้านห่วงโซ่มูลค่าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัยบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งด้านน้ำ กลา่งน้ำ และปลายน้ำด้วยเกษตรอินทรีย์ ๕.๑.๒ ส่งเสริมการแปรรูปอาหารด้านคุณภาพ การผลิต การบรรจุหีบห่อ การตลาดและการขนส่งด้วยระบบดิจิทัลเกษตรกรรมอย่างครบวงจร ๕.๑.๓ จัดการการเกษตรเชิง Smart Farming เพื่อเพิ่มเศรษฐกิจมูลค่าสู่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและครบวงจรในการตลาดได้
๕.๒ เสริมสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรชุมชน	๕.๒.๑ อัตราการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมในการยกระดับการผลิตทั้งด้านน้ำกลา่งน้ำและปลายน้ำ ๕.๒.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจชุมชน ๕.๒.๓ อัตราการเพิ่มขึ้นของภาคเกษตรกรรมที่นำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแปรรูปและการตลาด	กลยุทธ์ ๕.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs	๕.๒.๑ ส่งเสริมการเพิ่มทักษะความเป็นผู้ประกอบการท้องถิ่น ผู้ประกอบการสมัยใหม่ วิสาหกิจชุมชน เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก สินค้า OTOP และ SMEs ในและนอกภาคเกษตรกรรมชุมชนครบวงจร ๕.๒.๒ ส่งเสริมการจัดตั้งและอบรมสมาชิกวิสาหกิจชุมชนยกระดับการผลิตทั้งด้านน้ำ กลา่งน้ำ และปลายน้ำด้านการตลาดที่ทันสมัยและการเงินแบบดิจิทัล ๕.๒.๓ อบรมและสนับสนุนให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแปรรูปและการตลาด

ฯเป็นประสงค์...

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๕.๖ การจัดการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)	๕.๖.๑ ร้อยละของงบประมาณการศึกษา ส่วนเสริม การพัฒนาคุณภาพของประชาชนทุกระดับทุกเพศ ทุกวัยให้พร้อมรับต่อการปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของโลก ๕.๖.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์	กลยุทธ์ที่ ๕.๖ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ ของประชาชน ด้านความรู้และทักษะ อาชีพเพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง ของโลกด้านการศึกษาค้นคว้าวิจัย	๕.๖.๑ ส่งเสริมและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้ใหญ่ให้หน่วยงานในสังกัด มีงบประมาณที่เพียงพอ ๑๕ ปีขึ้นไป
๕.๗ จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้และ ดูและผู้สูงอายุ คนพิการหรือด้อยโอกาส ทางกาย ทางจิตและสังคม	๕.๗.๑ ร้อยละของงบประมาณเพิ่มขึ้นของการดูแลผู้ สูงวัย คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิต และสังคม ๕.๗.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ ประโยชน์จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและ ศูนย์การเรียนรู้และดูและผู้สูงอายุ คนพิการหรือ ผู้ด้อยโอกาสทางกาย ทางจิตและสังคม	กลยุทธ์ที่ ๕.๗ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะและศูนย์การเรียนรู้ และดูและผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส ทางกาย ทางจิตและสังคม	๕.๗.๑ จัดตั้งและดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะศูนย์ การเรียนรู้และดูและผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) ที่ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสทางกายและสังคม เพื่อเสริม ทักษะการปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงของโลก ๕.๗.๒ จัดอบรมผู้ดูแลและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอัจฉริยะศูนย์การเรียนรู้ ดูแล ผู้สูงอายุ (The Elderly Day Care Center) กับผู้พิการ
๕.๘ จัดการศึกษาภาคบังคับอย่าง มีคุณภาพ	๕.๘.๑ ร้อยละของงบประมาณการศึกษาภาคบังคับ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ๕.๘.๒ ร้อยละของระดับการรับรองคุณภาพจาก กระทรวงศึกษาธิการ สำหรับโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ๕.๘.๓ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์ จากการศึกษาภาคบังคับในสังกัดองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น	กลยุทธ์ที่ ๕.๘ จัดการศึกษาภาคบังคับใน สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างมี คุณภาพตามแบบมาตรฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ	๕.๘.๑ พัฒนาสถานศึกษาทั้งพื้นฐานในสังกัดองค์การ บริหารส่วนท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ ๕.๘.๒ พัฒนาระบบประกันคุณภาพและคณะครูบุคลากรทุกระดับทุกด้านให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความ ความสามารถและทักษะแห่งการพึ่งพาตนเองและปรับตัว พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ของโลกได้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๖.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับโลก ที่สัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม	๖.๓.๑ มีการวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม จัดการความรู้เชิงอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม ๖.๓.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อสื่อเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับโลกของเชียงใหม่ ๖.๓.๓ จำนวนสื่อ Online และ Applications ที่นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและนักท้องถิ่นเข้าถึงและรับใช้ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖.๓.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้สื่อในและนอกกระบวนโรงเรียน นักท่องเที่ยวต่อสื่อด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	กลยุทธ์ที่ ๖.๓ จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม ๖.๓.๑ สร้างสื่อหลากหลายเพื่อเสริมความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกโรงเรียนนักท่องเที่ยวในเนื้อหาความแท้และดั้งเดิมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับโลก ๖.๓.๓ จัดทำสื่อเผยแพร่แบบ Online สั้น ๆ และ Applications อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกกระบวนโรงเรียนนักท่องเที่ยวในและนอกศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖.๓.๑ ศึกษาวิเคราะห์จัดทำแผนงานและโครงการสัมพันธ์กับแผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม ๖.๓.๒ สร้างสื่อหลากหลายเพื่อเสริมความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกโรงเรียนนักท่องเที่ยวในเนื้อหาความแท้และดั้งเดิมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับโลก ๖.๓.๓ จัดทำสื่อเผยแพร่แบบ Online สั้น ๆ และ Applications อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนในและนอกกระบวนโรงเรียนนักท่องเที่ยวในและนอกศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๗.๑ เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข	๗.๑.๑ ร้อยละของกิจกรรมที่ประชาชนร่วมในการแสดงความจงรักภักดี ๗.๑.๒ ร้อยละของแหล่งคะแนนเสียงเลือกตั้ง ๗.๑.๓ ร้อยละของกิจกรรมที่สื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมพัฒนาและสร้างความรับผิดชอบ	กลยุทธ์ที่ ๗.๑ เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข	๗.๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ๗.๑.๒ สร้างสื่อ Online และ Offline ในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจในพื้นที่และรู้จักสิทธิหน้าที่พลเมือง ที่ีระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
๗.๒ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จิตบริการ	๗.๒.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗.๒.๒ อัตราการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีของบุคลากรรายบุคคล รายฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗.๒.๓ ร้อยละของการนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗.๒.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพชีวิต การตระหนักรู้และรักษาวิถีอันดีในการปฏิบัติงาน	กลยุทธ์ที่ ๗.๒ พัฒนาและประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๗.๒.๑ ประเมินสมรรถนะหลักและสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบ ๓๖๐ องศา เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากรรายบุคคล รายฝ่าย/แผนก/งานของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗.๒.๒ ฝึกอบรมและจัดการความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จิตบริการ คุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ๗.๒.๓ ทบทวนและนำผลการติดตามประเมินผลและรายงานไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงสมรรถนะ โครงการและการปฏิบัติงาน ๗.๒.๔ จัดโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการตระหนักรู้และรักษาวิถีอันดีในการปฏิบัติงานตามค่านิยมหลักของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“สันนาเมือง สะอาด สะดวกปลอดภัย โปร่งใส พร้อมให้บริการ”

พันธกิจ

- พันธกิจที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีคุณภาพ
- พันธกิจที่ ๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
- พันธกิจที่ ๓ การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- พันธกิจที่ ๔ การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ ๕ การส่งเสริมให้ตำบลสันนาเมืองเป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่สะอาดและสวยงาม
- พันธกิจที่ ๖ การส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๗ การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- ๑. ประชาชนได้รับความสะดวกในระบบการคมนาคมขนส่ง รวมถึงการให้บริการพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สามารถรองรับการพัฒนาเมืองในระยะยาว
- ๒. ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน มีสุขภาพที่ดีและ เป็นคนมีคุณภาพดีทั้งร่างกายสติปัญญาและจิตใจ
- ๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นชุมชนปลอดภัยปลอดภัย
- ๔. ประชาชนในพื้นที่สามารถพึ่งพาตนเองและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
- ๕. สิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู สะอาดและสวยงามไม่เป็นมลพิษต่อประชาชน เป็นชุมชนน่าอยู่
- ๖. ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
- ๗. เทศบาลมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกด้านและพึงพอใจในการให้บริการของเทศบาล

นโยบายของนายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง

นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง (นางสาวท โกชุม) ได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ได้วางนโยบายในการบริหารงาน ดังนี้

นโยบายที่ ๑ ด้านส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๑ พัฒนาศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลตำบลสันนาเม็งให้เป็น Contracted unit of Primary care (CUP) หรือ หน่วยบริการประจำที่เป็นผู้สัญญาในการจัดบริการสุขภาพปฐมภูมิกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.)

๑.๒ จัดตั้งศูนย์ดูแลฟื้นฟูสุขภาพ และมีการจัดตั้งทีมหมอครอบครัว (Family Care Team) ดูแลประชาชนทุกครัวเรือนในตำบลสันนาเม็ง โดยทีมสหวิชาชีพ

๑.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการแก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ ณ ลานกีฬาตำบลสันนาเม็ง รวมถึงพัฒนาศูนย์ออกกำลังกาย (Fitness) ให้ทันสมัย

๑.๔ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ให้ได้มาตรฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ๑๖ ประการ คุณลักษณะตามวัย (ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา)

๑.๕ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้เทศบาลตำบลสันนาเม็งด้วยระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย (Smart IT)

๑.๖ บริการจัดสวัสดิการ ด้านเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเชื้อโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

นโยบายที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ ปรับปรุงและจัดระบบผังเมืองให้สอดคล้อง เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง (Urbanization)

๒.๒ สร้างและปรับปรุงถนนและผิวจราจรให้มีความสะดวก ปลอดภัย แก้การสัญจร

๒.๓ จัดวางโครงสร้างระบบการระบายน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับและระบายน้ำ เป็นการป้องกันและแก้ไขน้ำท่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ขยายและพัฒนาไฟฟ้าสาธารณะในตำบลสันนาเม็ง เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ในการเดินทางสัญจรในเวลากลางคืน

นโยบายที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ในที่สาธารณะประโยชน์ของแต่ละหมู่บ้านให้เป็นเมืองน่าอยู่ ปลอดภัย ใสใจสิ่งแวดล้อม (Green City)

๓.๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย เพื่อให้ระบบการจัดเก็บขยะของเทศบาลตำบลสันนาเม็งมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การจัดการหรือการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ

๓.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการจัดการขยะในชุมชน ตั้งแต่การจัดเก็บขยะต้นทาง การคัดแยกขยะ การกำจัดขยะให้มีประสิทธิภาพ

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน

นโยบายที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

๔.๑ พัฒนาและส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน จัดตั้งตลาดชุมชน ตลาดสินค้าออนไลน์ เป็นศูนย์จำหน่ายสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าและรายได้

๔.๒ จัดตั้งสถานขนานาบาลของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (โรงรับจำนำ)

๔.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ชุมชนหรือกองทุนชุมชน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในตำบลสันนาเม็ง

นโยบายที่ ๕ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕.๑ ส่งเสริมให้มีการฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีล้านนาให้เป็นอัตลักษณ์ โดยการจัดกิจกรรม การส่งเสริมวัฒนธรรม การละเล่น ประเพณีอันดีงามของล้านนาให้คงอยู่ ให้แพร่หลายกลายเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕.๒ ส่งเสริม สืบสาน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญขอชาติ

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่ออนุรักษ์ปราชญ์ชาวบ้านและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ในตำบลสันนาเม็ง ให้แพร่หลายในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

นโยบายที่ ๖ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยจัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูลและการเฝ้าระวังในลักษณะเป็นศูนย์ข้อมูลร่วมกันที่ภาครัฐ เทศบาลตำบลสันนาเม็งและอาสาสมัครในพื้นที่

๖.๒ พัฒนาระบบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ ดำเนินการจัดให้มีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ การจัดหาอุปกรณ์ดับเพลิงติดตั้งในจุดเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างทั่วถึง การกำหนดพื้นที่เสี่ยงภัย การฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นกำลังสนับสนุนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเสริมสร้างระบบเฝ้าระวัง ติดตาม และเตือนสาธารณภัย โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖.๓ พัฒนาและจัดตั้งศูนย์ควบคุมและสั่งการเครือข่ายระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง และดำเนินการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

นโยบายที่ ๗ ด้านการเมืองและบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

๗.๑ พัฒนา ปรับปรุงระบบการบริหารงานภายในสำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็งให้เป็นศูนย์ราชการที่ทันสมัย สะดวก และรวดเร็ว (One Stop Service)

๗.๒ พัฒนาส่งเสริม ปรับปรุง การบริหารงานเทศบาล ให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีที่เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศให้ประชาชนรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวของเทศบาลได้อย่างเท่าเทียมตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๗.๓ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในกิจการสาธารณะของเทศบาล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงานและให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัวมากขึ้น

๗.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ แสวงหาแหล่งรายได้ใหม่ ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เทศบาลมีรายได้เพิ่มขึ้น มีฐานะการเงิน การคลังที่มั่นคง และให้มีรายได้เพียงพอในการเพิ่มศักยภาพ ขีดความสามารถในการพัฒนา แก้ไข ปัญหา ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๕ พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างและอัตราค่าจ้าง ให้สอดคล้องกับบทบาท การกิจของเทศบาล ตามกฎหมาย รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรเทศบาล โดยการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ และสนับสนุนการศึกษาอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้บุคลากรเทศบาลมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเองและงานในหน้าที่เพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน เพื่อบริการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างสูงสุด

๗.๖ ส่งเสริมและปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในทางการเมือง และการบริหารในฐานะพลเมืองที่ร่วมคิดร่วมพัฒนาร่วมกันแก้ไขปัญหาตามหลักประชาธิปไตย ส่งเสริมบทบาทของชุมชนให้เป็นแกนหลักและเครือข่ายในการพัฒนา แก้ไขปัญหาในพื้นที่เพื่อเชื่อมประสานระหว่างเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลและประชาชนในระดับพื้นที่ ตลอดจนกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนของสังคม

นโยบายหลักที่สำคัญทั้ง ๗ ด้านที่ได้นำเสนอมานี้ ได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ประกอบด้วย การดำเนินการของเทศบาลตำบล จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาลเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	- ด้านบริหารทั่วไป - ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษา	กองคลัง
๒	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและผังเมือง	- ด้านบริหารทั่วไป - ด้านบริการชุมชน และสังคม - ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานเกษตรและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง กองสาธารณสุข อบจ.เชียงใหม่	กองคลัง
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนท้องถิ่น	- ด้านบริการชุมชน และสังคม - ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองการศึกษา	กองคลัง
๔	การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน	- ด้านบริหารทั่วไป - ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานการศึกษา - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสาธารณสุข	กองคลัง
๕	การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	- ด้านบริหารทั่วไป - ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานการรักษาความสงบภายใน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง กองสาธารณสุข	กองคลัง
๖	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	- ด้านบริการชุมชน และสังคม - ด้านการเศรษฐกิจ	- แผนงานเกษตรและชุมชน - แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองสาธารณสุข	กองคลัง
๗	การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและ สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา	กองคลัง
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๖ สำนัก/กอง	

/๒.๒.ยุทธศาสตร์

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลร่วมกับประชาชนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลพัฒนาองค์กรและจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

เป้าประสงค์ : ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคมและขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการเกษตร วิสาหกิจในชุมชน การพัฒนาการรวมกลุ่ม พัฒนาผลิตภัณฑ์และการบูรณาการระหว่างกลุ่มมีความพร้อมแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์อย่างทั่วถึงและเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่

๒.๔ ตัวชี้วัด

ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้กำหนดตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) พันธกิจ สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี การปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒) เป้าประสงค์ : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล พัฒนาองค์กร และจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลพัฒนาองค์กร และจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์	๑. มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมเสนอแนวทางแก้ปัญหาในท้องถิ่น ๓. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการรับบริการของเทศบาล

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรขององค์กร

แนวทางที่ ๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรขององค์กร	๑. จำนวนบุคลากรผู้เข้ารับการอบรม ๒. ร้อยละของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
๒. การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ๒. จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ๓. จำนวนการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

๑) พันธกิจ พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค การคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานอื่นให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ

๒) เป้าประสงค์ ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคมและขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ระบบสาธารณูปโภค การคมนาคมและขนส่ง และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง	๑. จำนวนถนน/ทางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำ/พนักกันดิน/สะพาน/อาคาร ที่ได้รับการก่อสร้างที่ได้มาตรฐาน ๒. จำนวนจุดไฟฟ้าที่ได้รับการติดตั้ง/ปรับปรุง ๓. จำนวนระบบน้ำประปาที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุง

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานอื่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

แนวทางที่ ๓ สร้างและปรับปรุงระบบประปา

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานอื่น	๑. จำนวนถนน/ทางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำ/พนักกันดิน/สะพานที่ได้รับการก่อสร้างที่ได้มาตรฐาน ๒. จำนวนอาคารที่ได้รับการก่อสร้างที่ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	๑. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการขยายเขตไฟฟ้า ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
๓. สร้างและปรับปรุงระบบประปา	๑. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการขยายเขตประปา ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภค-บริโภคอย่างทั่วถึงสะอาดและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

๑) พันธกิจ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) เป้าประสงค์ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการเกษตร วิสาหกิจในชุมชน การพัฒนาการรวมกลุ่ม พัฒนาลิขสิทธิ์และการบูรณาการระหว่างกลุ่ม มีความพร้อมแข่งขัน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการเกษตร วิสาหกิจในชุมชน การพัฒนาการรวมกลุ่ม พัฒนาลิขสิทธิ์และการบูรณาการระหว่างกลุ่ม มีความพร้อมแข่งขัน	๑. กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งขึ้น ๒. มีแหล่งเรียนรู้ทางด้านการเกษตรเพื่อส่งเสริมการฝึกอบรม การประกอบอาชีพและขยายผลตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ๓. ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มเติมในการประกอบอาชีพ

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ การจัดหาแหล่งเงินทุน การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มออมทรัพย์ และกองทุนหมุนเวียนในชุมชน

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.การสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน	๑. จำนวนครัวเรือน/กลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนทักษะในการประกอบอาชีพ ๒. จำนวนโครงการที่ดำเนินการ ๓. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น
๒. การจัดหาแหล่งเงินทุน การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มออมทรัพย์ และกองทุนหมุนเวียนในชุมชน	๑. จำนวนประชาชนที่ร่วมเข้ากลุ่มออมทรัพย์ ๒. จำนวนโครงการที่ดำเนินการ
๓. การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินการ ๒. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการที่ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑) พันธกิจ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๒) เป้าประสงค์ ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์อย่างทั่วถึงและเหมาะสม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์อย่างทั่วถึงและเหมาะสม	๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ๒. จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้รับการดูแลสุขภาพ

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การส่งเสริมการเรียนรู้

แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมสุขภาวะของชุมชน

แนวทางที่ ๓ การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

แนวทางที่ ๔ การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การส่งเสริมการเรียนรู้	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒. จำนวนโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้ดำเนินกิจกรรม ๓. ร้อยละของเด็กที่ได้รับการสนับสนุนและร่วมกิจกรรม
๒. การส่งเสริมสุขภาวะของชุมชน	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ ๒. จำนวนศูนย์สาธารณสุขมูลฐานที่ได้รับการสนับสนุน
๓. การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ ๒. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมด้านการกีฬา
๔. การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	๑. จำนวนงบประมาณที่จัดสรรให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ๓. ร้อยละของของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑) พันธกิจ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชุมชนปลอดภัยปลอดภัย

๒) เป้าประสงค์ ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมในชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน	๑. หมู่บ้านเสี่ยงภัยได้เตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาด ๒. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนได้ฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างถูกต้อง ๓. ปัญหาอาชญากรรมได้รับการแก้ไขแบบบูรณาการ

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาด อาชญากรรมและสิ่งเสพติด

แนวทางที่ ๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาด อาชญากรรมและสิ่งเสพติด	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาด
๒. การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม	๑. จัดฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ๓. จำนวนวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือป้องกันภัยที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) พันธกิจ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

๒) เป้าประสงค์ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ๒. ประชาชนเกิดจิตสำนึกร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. มีการดูแลและรักษาแหล่งน้ำ ๔. พื้นที่หมู่บ้านสะอาดปราศจากขยะมูลฝอย

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนโครงการที่ مردمค์ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการบำบัดและฟื้นฟู
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาล ๒. กิจกรรมที่ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑) พันธกิจ ส่งเสริมอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒) เป้าประสงค์ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบสาน วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ ของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่	๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการ สืบทอด พื้นฟู อนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่ ๒. ประชาชนในตำบลเข้าร่วมกิจกรรมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีเพิ่มขึ้น

๓) แนวทางการพัฒนา

แนวทางที่ ๑ การจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๒ การอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณี จริยธรรม คุณธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม	๑. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการ
๒. การอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณี จริยธรรม คุณธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการ ๒. ร้อยละของประชาชนในตำบลเข้าร่วมกิจกรรมด้าน ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีเพิ่มขึ้น

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการจัดการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมและขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง ได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๓. ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วิสาหกิจในชุมชน มีความพร้อมแข่งขัน ได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๔. ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ประสบปัญหาทางสังคม ได้รับการและสวัสดิการจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวดเร็วและเป็นธรรมบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง ได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๕. ประชาชนมีความสามัคคีและความสมานฉันท์ในหมู่คณะสามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๖. ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ระบบนิเวศ ได้มากกว่าร้อยละ ๖๐

๗. ชุมชนและองค์กรภาคสังคมในท้องถิ่น สามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน ได้มากกว่าร้อยละ ๗๐

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรขององค์กร

๑. การปรับกระบวนการทัศน์และสร้างจิตสำนึกของบุคลากรขององค์กรให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และทัศนคติที่ดีของบุคลากรทุกระดับในการให้บริการประชาชน โดยประชาชนได้รับความพึงพอใจ

๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรให้มีความรู้ความสามารถและมีวิสัยทัศน์ในการบริการ การปฏิบัติงานที่มุ่งไปสู่ประโยชน์สุขของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๑. การพัฒนาประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ เน้นการบริการโดยคำนึงถึงความความต้องการของประชาชน เพิ่มบทบาทคณะเอกชนในกิจการของรัฐ เพื่อลดภาระการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ตลอดจนพัฒนากลไกการกำกับดูแลที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นหลัก และดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย

๒. พัฒนารายได้โดยการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีการหารายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษี ของเทศบาล

๓. การจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยจัดการให้บริการทั้งในและนอกสำนักงาน

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ

๑. การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสนำเสนอแนะและกำหนดบทบาทหน้าที่รวมถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายในองค์กรภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

๒. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของเทศบาลและการบริหารการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

๓. ส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมการจัดเวทีประชาคม การจัดประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น

๔. มีการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานอื่น

๑. การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ รวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เช่น การก่อสร้าง ปรับปรุงถนน ผิวจราจรทางเท้า สะพานและระบบการระบายน้ำ บ้ายเส้นทาง การก่อสร้างนันทนาการ เป็นต้น

๒. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคด้านเกษตรกรรมและระบบชลประทานที่มุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการเกษตร เช่น การก่อสร้าง ปรับปรุงฝาย เป็นต้น

๓. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานอื่นตามความจำเป็นและความต้องการของคปในท้องถิ่น เช่น ศาลาเอนกประสงค์ ศาลาประชุมประชาคม อาคารโรงเรียน อาคารสำนักงน ร้ว เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตั้ง ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษา ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ให้ทั่วถึงเหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน โดยเฉพาะบริเวณจุดเสี่ยง เช่น การขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าสาธารณะ พร้อมติดตั้งโคมสาธารณะ การติดตั้งสัญญาณไฟจราจร เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ สร้างและปรับปรุงระบบประปา

ดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบประปาให้มีคุณภาพให้ทั่วถึง เหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

๑. การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นต่างๆ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการเงิน ให้สามารถดำเนินการแบบบูรณาการในลักษณะการรวมกลุ่ม เพื่อร่วมกันพัฒนายกระดับสินค้า/บริการ ทั้งในด้านการท่องเที่ยว การเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชน ตามศักยภาพของพื้นที่ให้ได้มาตรฐานและมีการใช้เทคโนโลยี ระบบการควบคุมการผลิตที่ช่วยลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพ และมูลค่าสินค้า/บริการ รวมถึงส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน จัดตั้งตลาดชุมชน ตลาดสินค้าออนไลน์ เพื่อเป็นศูนย์จำหน่ายสินค้า

๒. ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมโครงการเศรษฐกิจชุมชน แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้และขยายผลไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนในการดำเนินชีวิตและดำเนินธุรกิจ ให้ความรู้ ทักษะ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นฐานการผลิตการพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การจัดหาแหล่งเงินทุน การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มออมทรัพย์ และกองทุนหมุนเวียนในชุมชน

๑. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์ชุมชนหรือกองทุนชุมชน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในตำบลสืบนาเมืองให้รู้จักการออมในการสร้างรากฐานที่มั่นคงในการดำเนินชีวิต

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานกองทุนฯ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานและเพิ่มศักยภาพแก่กองทุน

๓. การประสานงานและจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อช่วยเหลือประชาชนในตำบลสืบนาเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการส่งเสริมกิจกรรมการเกษตรโดยใช้แนวคิดการเกษตรทฤษฎีใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การส่งเสริมการเรียนรู้

๑. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่มีคุณภาพพร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ/หรือศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับประชาชนทุกระดับ เพื่อก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน ทั้งทางด้านการอบรมให้ความรู้ การสนับสนุนทุนการศึกษา อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การเรียน สื่อสารสนเทศการศึกษา

๓. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดและสถาบันอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การส่งเสริมสุขภาวะของชุมชน

๑. การพัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจของคนในชุมชน

๒. ดำเนินโครงการอบรมให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ทั้งทางด้านการบริโภค - อุบัติเหตุ การป้องกันโรคติดต่อ โรคระบาด เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. ประสานกับหน่วยงานราชการในการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดตามฤดูกาลต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๑. จัดสร้างลานกีฬาตำบลสืบนาเมือง สถานที่ออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์ออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์กีฬาเทศบาลตำบลสืบนาเมือง

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

การศึกษารวบรวมข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น กำหนดแนวทางในการ
สนเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต
รวมทั้งการติดตามประเมินผลการสนเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถ
พึ่งพาตนเองได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุขและสิ่งเสพติด

การร่วมมือและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุขและ
สิ่งเสพติดในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน
สถาบันศาสนา สถานศึกษา และสถานที่ทำงานอย่างเป็นระบบ

**กลยุทธ์ที่ ๕.๒ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชนโดยชุมชนมี
ส่วนร่วม**

๑. การสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่าย
อาสาสมัครชุมชน กลุ่มจิตอาสา เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

๒. พัฒนาระบบและประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างบูรณาการ ทั้งใน
ด้านการพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกันและ
เฝ้าระวังภัยในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖.๑ การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การศึกษารวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อมและ
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภค
เพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

๓. การนำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้
การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลและการบำบัดน้ำเสีย การกำจัดวัชพืช คุล่ง ลำเหมืองสาธารณะ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๖.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และระบบการแก้ไข
ปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยให้ชุมชนดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมถึงการกำหนดขอบเขตพื้นที่
(Zoning) การกำหนดบทบาทผู้ดูแล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

๒. การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความร่วมมือของประชาชนใน
ท้องถิ่น

๓. การศึกษาดูงาน การหาต้นแบบเพื่อเทียบเคียงวิธีการบริหารจัดการ จนถึงการศึกษาพื้นที่ เพื่อทำการบ่มเพาะแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ เพื่อพัฒนา ให้เกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม สามารถใช้เป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาเพื่อทำการขยายผล ได้อย่าง ต่อเนื่องสู่ท้องถิ่นอื่น

๗. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๗.๑ การจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

๑. การจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้าง แหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้นภูมิปัญญา/เอกลักษณ์ท้องถิ่น การพัฒนาระบบข้อมูลการวางแผนพัฒนาและ เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งบูรณาการพื้นที่แหล่งโบราณสถานแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาสถานที่สำคัญทางศาสนาในตำบลให้ดำรงอยู่ อย่างมั่นคง

๓. การสนับสนุนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เป็นการ นำศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาเป็นจุดขาย ในขณะเดียวกันยังเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนมีความ ภาคภูมิใจและมีส่วนร่วมในการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นของเชียงใหม่

กลยุทธ์ที่ ๗.๒ การอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณี จริยธรรม คุณธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตคนท้องถิ่นในปัจจุบัน การจัด กิจกรรมและการสร้างกลุ่มส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นและคุณธรรมจริยธรรมรวมถึงกิจกรรมทางศาสนา การ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์งานศิลปะในแขนงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๗ ความสอดคล้องระหว่างแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ กับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลสันนาเม็ง สรุปได้ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นคุณค่าที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น

ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

➢ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

➢ **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓**

- หมายเหตุที่ ๑ ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมายเหตุที่ ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมายเหตุที่ ๖ ฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก
- หมายเหตุที่ ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง

➢ **เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs**

- เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพและการมีงานทำที่สมควร
- เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

➢ **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่**

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และแหล่งน้ำ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศาสนาคือปวัฒธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

➢ **แผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง**

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ คุณภาพชีวิตของประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

➢ **ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี**

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

➢ **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓**

- หมายเหตุที่ ๑ ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมายเหตุที่ ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

/หมายเหตุที่...

- หมายเหตุที่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- หมายเหตุที่ ๖ ฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

- หมายเหตุที่ ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อยที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง

➢ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

- เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่

และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควร

- เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

➢ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

➢ แผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ คุณภาพชีวิตของประชาชน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

➢ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

➢ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

- หมายเหตุที่ ๑ ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- หมายเหตุที่ ๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

- หมายเหตุที่ ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- หมายเหตุที่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- หมายเหตุที่ ๖ ฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

- หมายเหตุที่ ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อยที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง

- หมายเหตุที่ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ คอบใจประชาชน

➢ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

- เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควร

- เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

- เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทาน และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างครอบคลุมและยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๒ เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

➢ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

➢ แผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ คุณภาพชีวิตของประชาชน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM 2.5) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

➢ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

➢ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

- หมายเหตุที่ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- หมายเหตุที่ ๑๑ สามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

➢ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

- เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้และมีการบริหารจัดการน้ำ และการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

- เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทาน และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างครอบคลุมและยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๓ ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบ

- เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ปกป้อง และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

➢ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

➢ แผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ/ยุทธศาสตร์ท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

➢ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

- หมายเหตุที่ ๑ ประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

- หมายเหตุที่ ๔ ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่แข็งแกร่ง มีศักยภาพสูง และสามารถ

แข่งขันได้

- หมายเหตุที่ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๙ ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

- หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- หมายเหตุที่ ๑๑ สามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

- หมายเหตุที่ ๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- หมายเหตุที่ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพตอบโจทย์ประชาชน

➢ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

- เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และส่งเสริมสุขภาพที่ดีของทุกเพศ ทุกวัย
- เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน
- เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้และมีการบริหารจัดการน้ำ และการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน

- เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๘ ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

- เป้าหมายที่ ๙ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทาน และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างครอบคลุมและยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๑ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๒ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถเข้าถึงในทุกระดับ

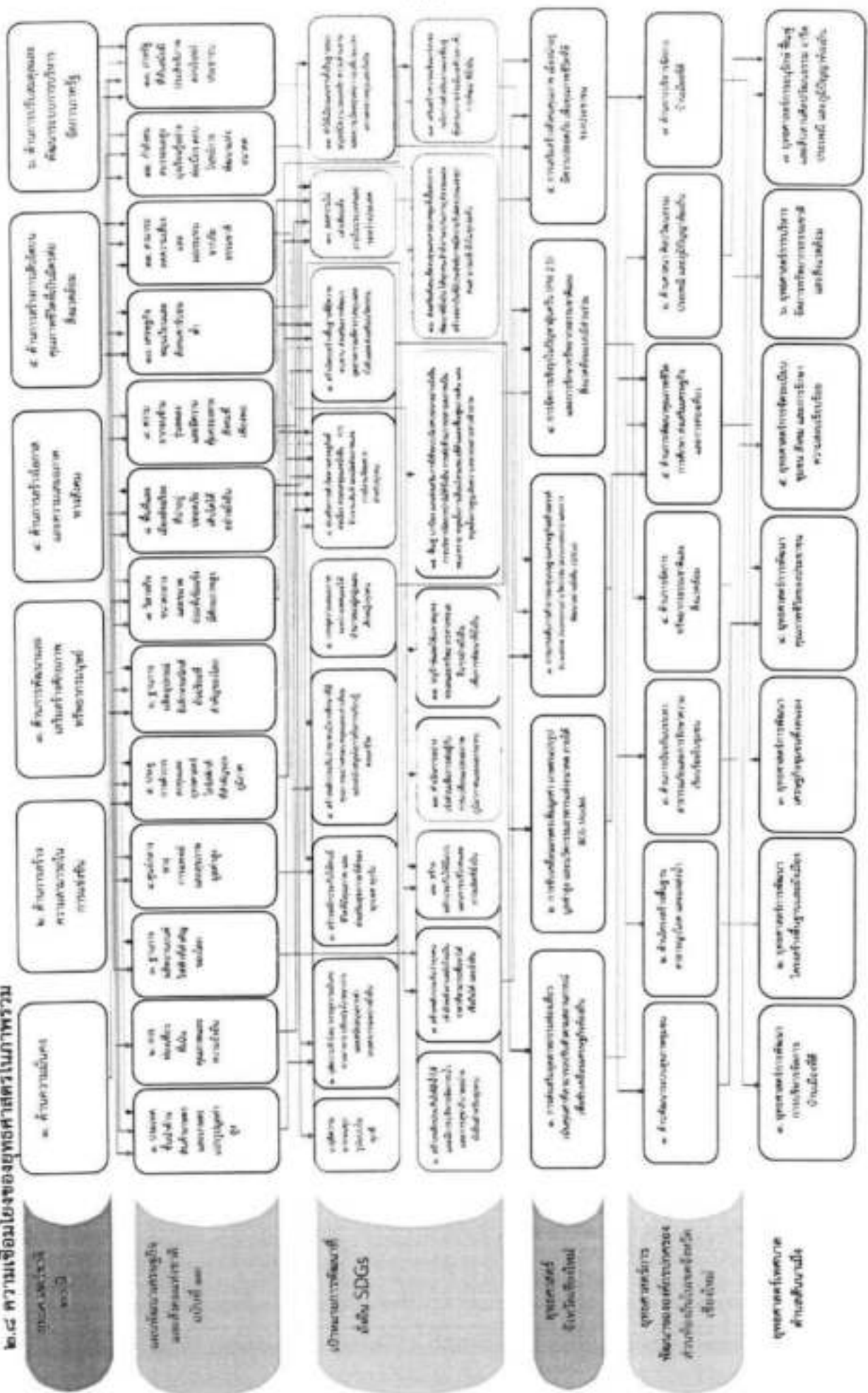
➢ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเรียบร้อยในชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านบริหารจัดการที่ดี

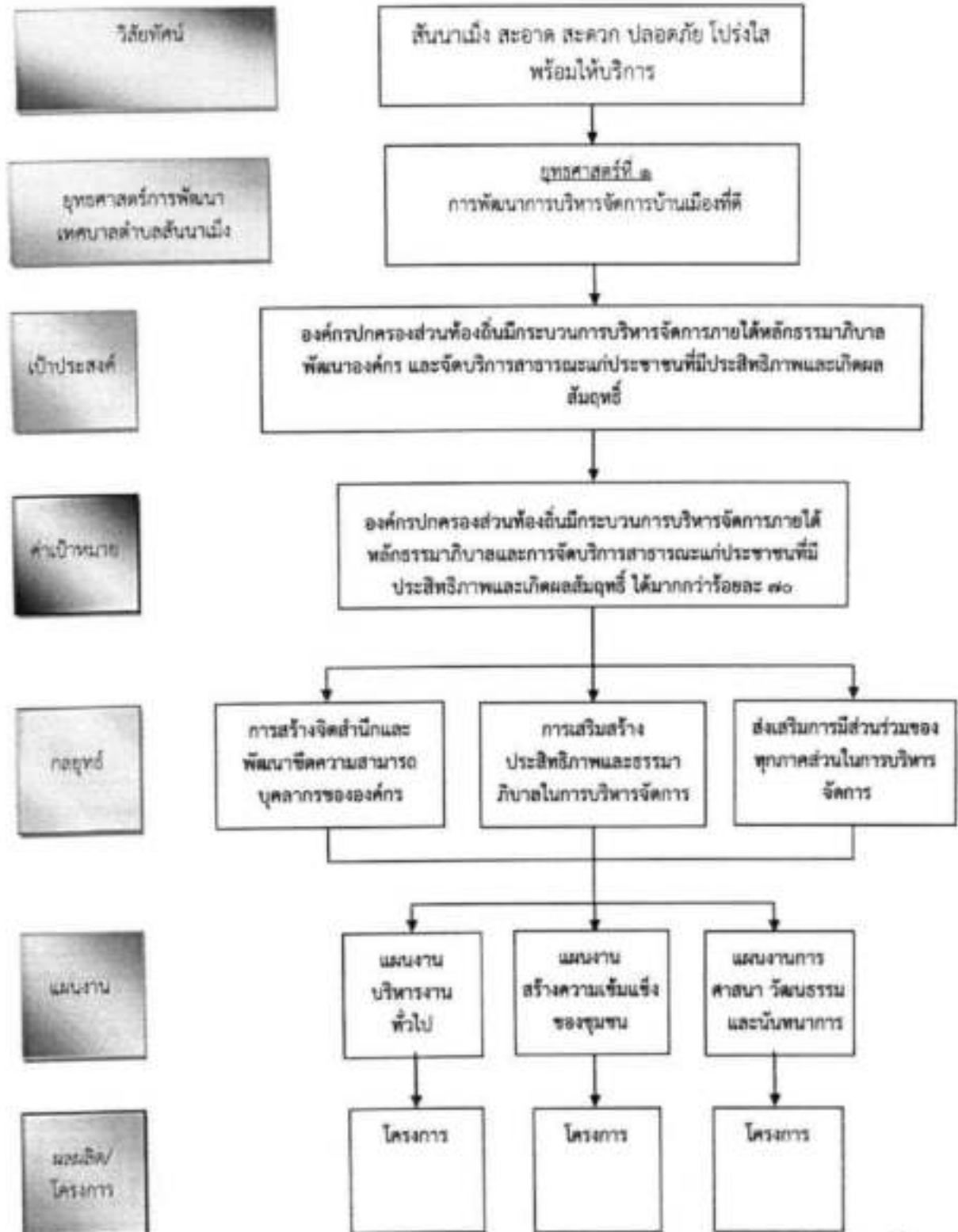
➢ แผนพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

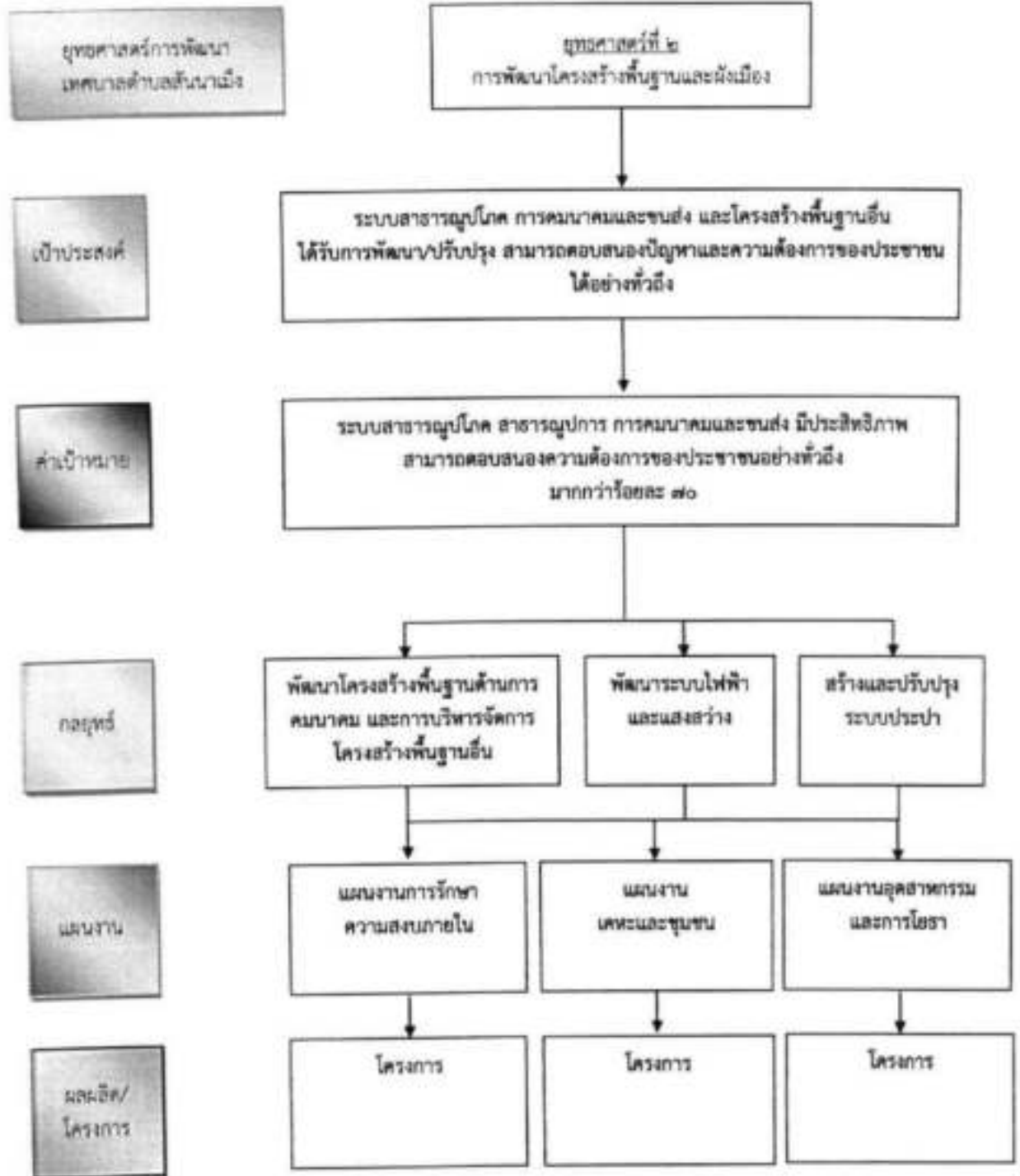
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ คุณภาพชีวิตของประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

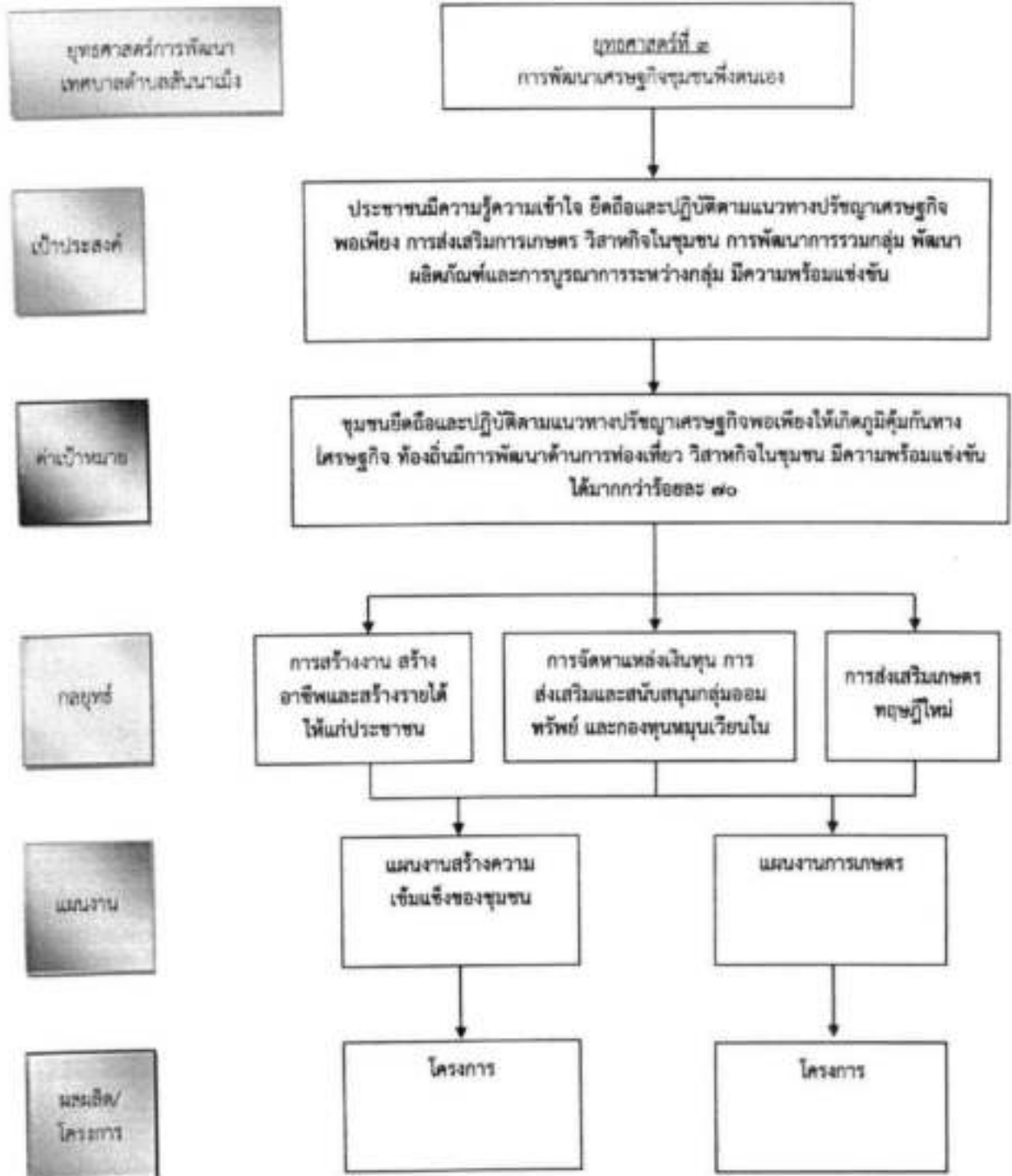
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

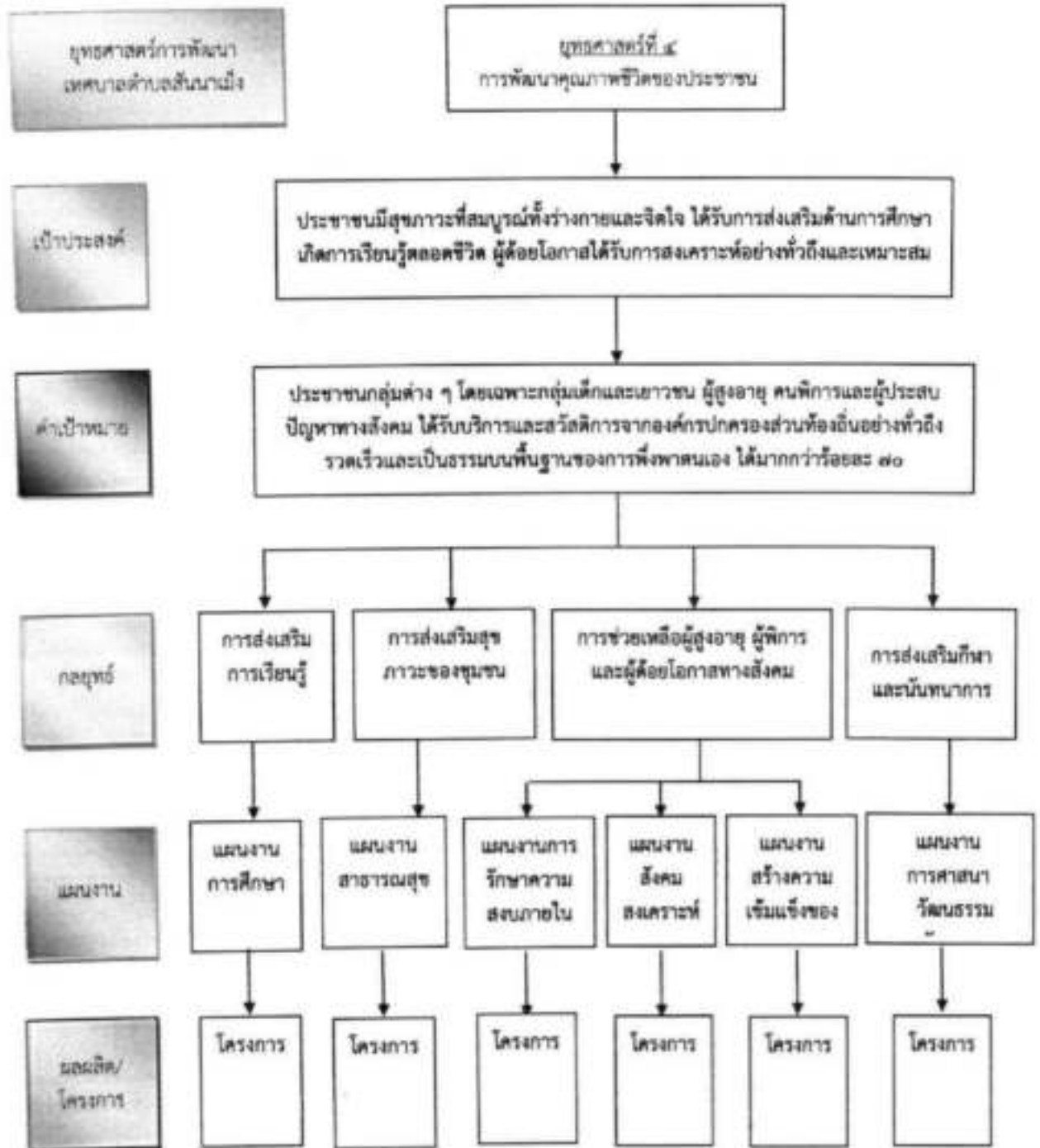

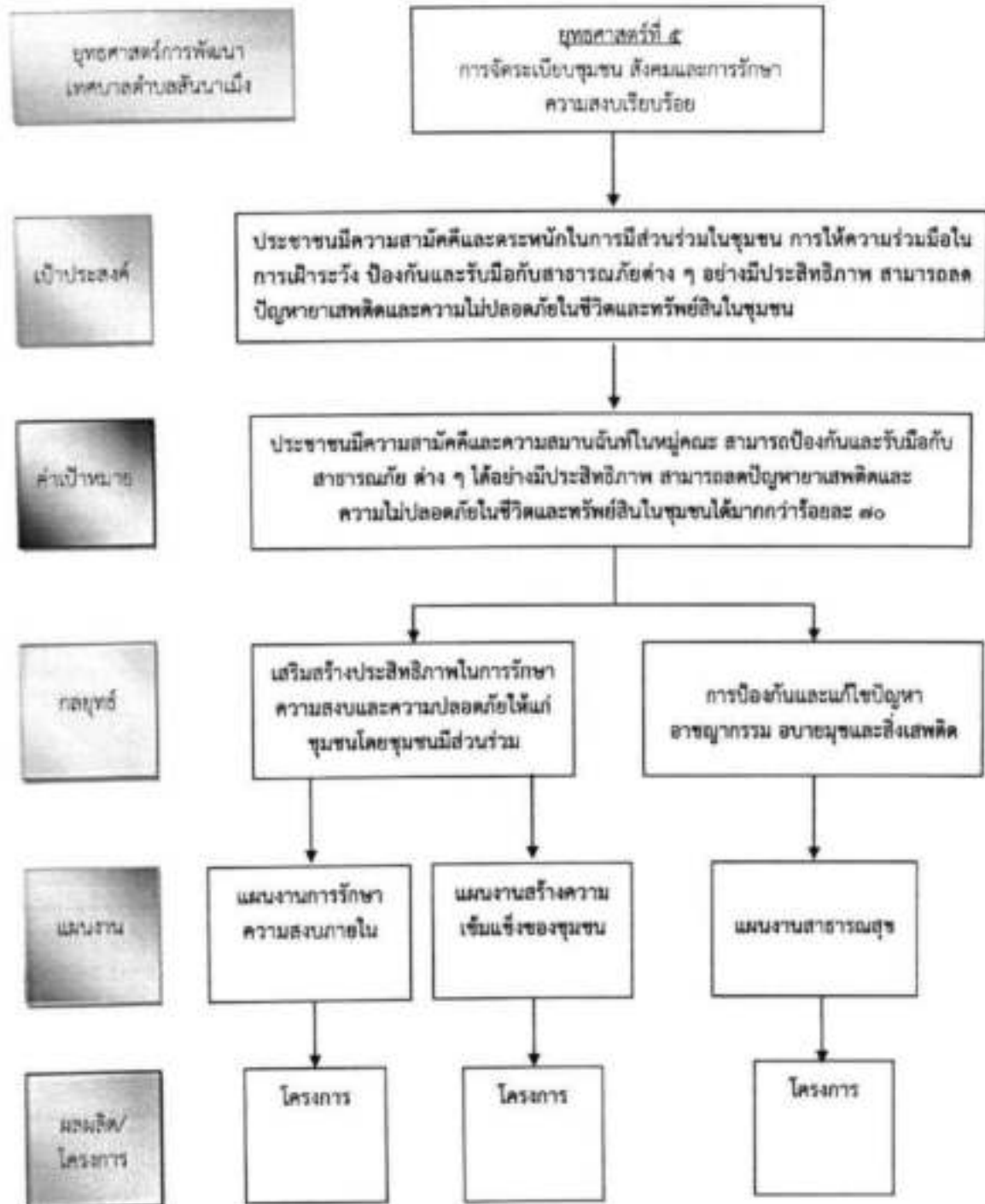
แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

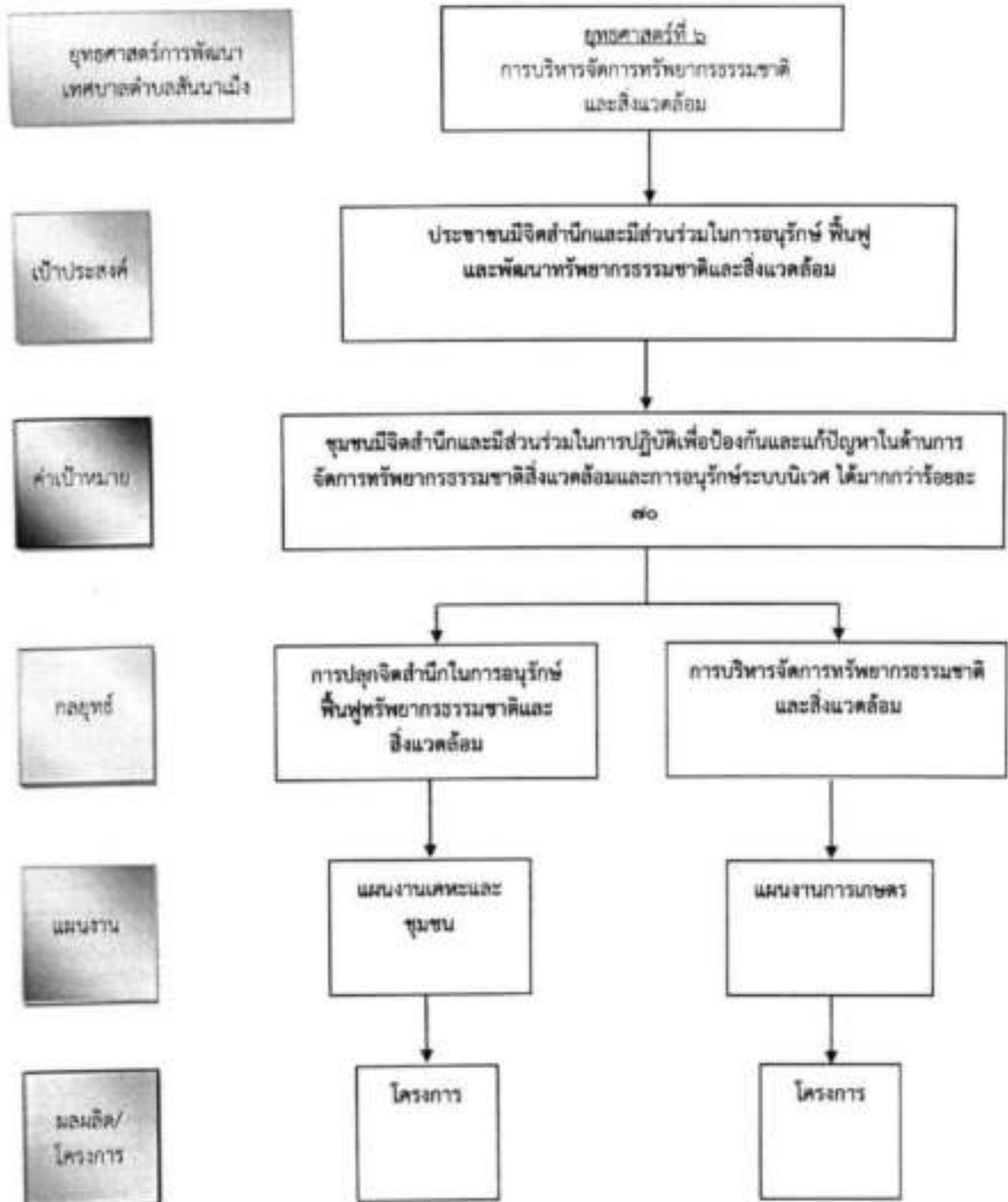

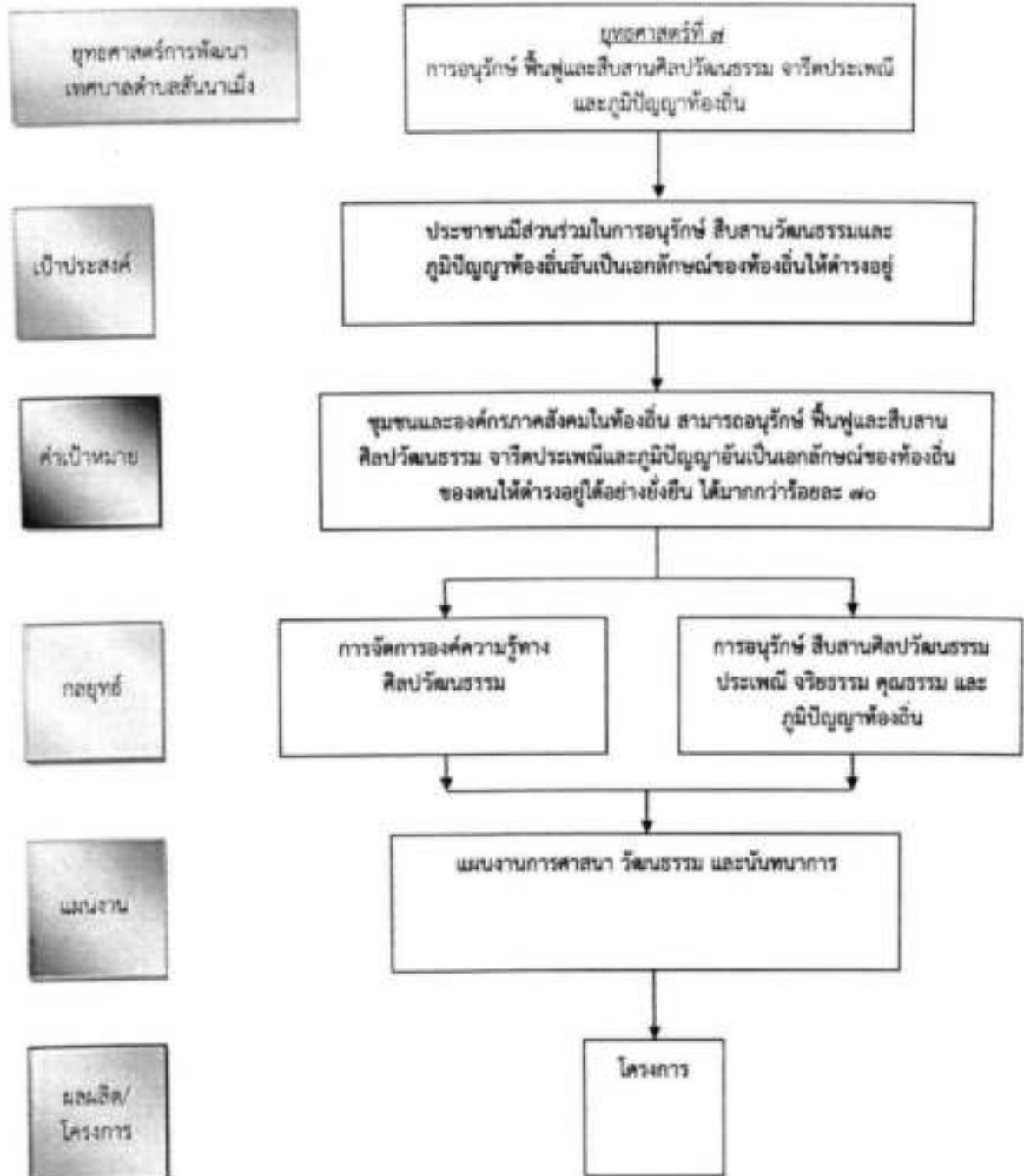

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสันนาเม็ง ทั้ง ๑๒ หมู่บ้าน เพื่อรับทราบปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะการพัฒนาในระดับพื้นที่ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ตำบลสันนาเม็ง ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลสันนาเม็งด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) จากนโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ทำการวิเคราะห์สถานการณ์ในทุกด้านการพัฒนาด้วยระบบ SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพการพัฒนาเพื่อค้นหาจุดแข็ง (S-Strength) จุดอ่อน (W-Weakness) โอกาส (O-Opportunity) และอุปสรรค (T-Threat) ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานหลักที่สำคัญคือการวิเคราะห์โดยสำรวจจากสภาพการณ์ ๒ ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถนำเสนอเป็นรายประเด็นนโยบายรวม ๙ ประเด็น ดังนี้

๑. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. มีการแบ่งส่วนราชการโดยกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน
๒. ผู้บริหารเทศบาลมีวิสัยทัศน์ มีความเป็นผู้นำ และให้ความสำคัญกับการบริหารองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและหลักการบริหารจัดการภาครัฐ มีการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง มุ่งสร้างความเป็นธรรมและโปร่งใส และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. บุคลากรมีความรู้ ทักษะ มีความรักองค์กร ซึ่งส่งผลดีต่อเทศบาลหากส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์
๔. มีระบบการติดต่อสื่อสารและประสานงานภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง
๕. ประชาชนเริ่มมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาลมากขึ้น
๖. ประชาชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และตรวจสอบติดตามการทำงานของเทศบาล

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ลักษณะการทำงานมุ่งที่ผลงานของแต่ละส่วนงานมากกว่าการทำงานในภาพรวมของเทศบาล
๒. บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจด้านหนังสือสั่งการ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และยังมีแนวคิดในลักษณะการทำงานตามคำสั่ง คำนวนโยบาย ไม่มีความพร้อมในการรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ขาดการทำงานเชิงรุก
๓. ประชาชนให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณของเทศบาลน้อย
๔. ขาดการบูรณาการร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่น
๕. รายจ่ายประจำเพิ่มขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจ แต่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเท่าเดิม ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนาของเทศบาล โดยเฉพาะการดำเนินโครงการพัฒนาขนาดใหญ่

โอกาส (O= Opportunity)

๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล

๒. รัฐบาลและจังหวัดให้การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ

๓. ประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งผลให้องค์กรในระบบพื้นที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมและปรับตัวเพื่อรองรับภารกิจในหลาย ๆ ด้าน

๔. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี เป็นองค์การหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ภายในหลักธรรมาภิบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๕. การพัฒนาแผนที่ภาษีเชื่อมโยงระบบ GIS ทำให้มีการจัดเก็บภาษีได้ทั่วถึง ระบบการจัดทำผังเมืองและจัดทำข้อมูลอื่น ๆ เพื่อการวางแผนที่ถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค (T=Threat)

๑. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ บางเรื่องไม่ชัดเจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้ความช่วยเหลือประชาชน

๒. การเมืองการปกครองของไทยขาดเสถียรภาพ ส่งผลต่อการดำเนินงานตามนโยบายขาดความต่อเนื่อง

๒. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. มีศักยภาพรองรับการขยายตัวของเมืองเชียงใหม่ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญในอนาคต

๒. เทศบาลมีความพร้อมด้านการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะ

๓. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบลใกล้เคียงที่สะดวกสามารถใช้สัญจรไปมาได้ตลอดทั้งปี

๔. การคมนาคมทางบกสะดวก มีรถประจำทางวิ่งผ่านหลายสาย

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ถนนภายในตำบลคับแคบ ส่วนใหญ่ไม่สามารถขยายไหล่ทางได้เนื่องจากติดกับที่ดินเอกชน

๒. ถนน มีสภาพชำรุดทรุดโทรมโดยเฉพาะในฤดูฝนส่งผลให้การคมนาคมยากลำบากเป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง

๓. มีปัญหาการระบายน้ำโดยเฉพาะในฤดูฝน ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง

๔. งบประมาณในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอขาดงบประมาณในการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่

๕. บางหมู่บ้านมีปัญหาระบบประปาหมู่บ้านและประปาส่วนภูมิภาคเข้าไม่ถึง ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภคและบริโภคในชุมชนไม่เพียงพอต่อการใช้ของคนในชุมชน รวมทั้งความสะอาดคุณภาพน้ำยังไม่เพียงพอ

๖. แหล่งน้ำระบบชลประทานมีไม่เพียงพอต่อการอุปโภคของประชาชน รวมถึงผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหาย เนื่องจากประสบปัญหากภัยแล้ง

๗. ระบบไฟฟ้าครอบคลุมทุกพื้นที่ แต่กระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอทุกพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาไฟฟ้าตกเป็นช่วง ๆ

โอกาส (O= Opportunity)

๑. มีพื้นที่ติดกับเส้นทางคมนาคมสายหลัก (สายเชียงใหม่ - ต๋องสะแบง)

๒. ภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานของท้องถิ่นด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการผ่านทางนโยบายเร่งด่วนและโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ

๓. องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่วข้องกับภาพของเทศบาล

อุปสรรค (T=Threat)

๑. ปัญหาการจัดแย้งทางความคิดหรือการชุมนุมระดับประเทศส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่

๒. การขยายตัวของเมืองเชียงใหม่และการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

๓. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. มีผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถส่งเสริมให้เป็นสินค้าโอท็อปได้

๒. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายใหม่ในการปลูกพืชปลอดภัย

๓. มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

๔. มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนด้านเศรษฐกิจ

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ครุภัณฑ์ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครุภัณฑ์และบัญชีต้นทุนการผลิต

๒. สินค้าของกลุ่มอาชีพที่ผลิตออกมาไม่มีตลาดรองรับการจำหน่าย

๓. เกษตรกรขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการผลิตทางการเกษตรทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่ตลาดต้องการ

๔. เกษตรกรขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อต่อยอดผลผลิต

๕. พื้นที่การเกษตรลดน้อยลง เนื่องจากได้เปลี่ยนเป็นพื้นที่จัดสรรทำเป็นที่อยู่อาศัย

โอกาส (O= Opportunity)

๑. มีแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

๒. รัฐบาลมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ทำให้มีงบประมาณลงสู่ประชาชน

๓. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

/อุปสรรค...

อุปสรรค (T=Threat)

๑. การะบึกดุดทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการมีงานทำและความมั่นคงในการทำงาน
๒. ภาวะค่าครองชีพสูง
๓. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทำให้ขาดรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. ปัญหาราคาพืชผลทางการผลิตตกต่ำ ไม่มีความแน่นอนส่งผลให้เกษตรกรมีหนี้สิน
๕. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าชุมชน

๔. การพัฒนาด้านสังคม

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. มีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ทำกิจกรรมอันเป็นสาธารณประโยชน์ในพื้นที่
๒. มีชุดปฏิบัติการประจำตำบล ที่มีตัวแทนจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ คอยขับเคลื่อนการพัฒนาและช่วยเหลือการทำงานของเทศบาล
๓. มีการปกครองแบ่งเป็นกลุ่ม ทำให้ง่ายในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการ
๔. ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชน เช่น กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่ม อสม.

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. งบประมาณสนับสนุนการทำงานของกลุ่มอาสาสมัครน้อยทำให้ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน
๒. บุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
๓. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเป้าหมายของผู้ก่อการร้ายเข้ามาจากต่างจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ทำให้มีปัญหาประชากรแฝง แรงงานต่างด้าวเข้ามาในพื้นที่ ยากแก่การกำกับดูแล ส่งผลให้เกิดอาชญากรรม การลักขโมย เป็นต้น ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. ประชาชนวัยรุ่นให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นน้อยกว่าในวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
๕. มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ตำบล
๖. ประชาชนยังลุ่มหลงในอบายมุข อาทิเช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เป็นต้น
๗. ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ประชากรวัยเด็กและวัยทำงานมีแนวโน้มลดลง เกิดสถานะขาดแรงงาน เกิดปัญหาสังคมตามมาในรูปแบบต่าง ๆ
๘. การพัฒนาเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาด้าน Social Network ถือเป็นภัยรูปแบบใหม่ในสังคมที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและยากต่อการควบคุม ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นเด็กติดเกมส์ การเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม การเสกสื่อสามกอนาจาร การมีพฤติกรรมก้าวร้าว การติดการพนันออนไลน์ เป็นต้น

โอกาส (O= Opportunity)

๑. รัฐบาลและจังหวัด / กลุ่มจังหวัด มีนโยบายสนับสนุนด้านความมั่นคง
๒. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาคาความมั่นคง ยาเสพติดและการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม
๓. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา สาธารณภัย สร้างความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ภายในชาติ
๔. มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของประชาชนชาวไทย
๕. มีแนวทางปฎิบัติทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

อุปสรรค (T=Threat)

๑. รัฐบาลยังไม่มียนโยบายในการควบคุมปัญหาจากแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ยากในการกำกับดูแล
๒. จากปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในการประกอบอาชีพและมีปัญหาการว่างงานมากขึ้น

๕. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีความเข้มแข็ง เป็นแกนนำที่สำคัญในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่
๒. ประชาชนให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเองและคนในครอบครัวมากขึ้น มีความรู้ในการดูแลตนเองและผู้อื่นได้มากขึ้น
๓. ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุขและการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
๔. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพประจำตำบล ดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในตำบล
๕. เทศบาลได้รับโอนสถานีนอนาเมืองเข้ามาอยู่ในสังกัดทำให้การพัฒนาด้านสาธารณสุขมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๖. เทศบาลส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายโดยจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ประชาชนเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้น เช่น โรคเบาหวาน โรคความดัน โรคปวดข้อ โรคปวดกระดูกและกล้ามเนื้อ เป็นต้น
๒. ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง
๓. เทศบาลยังไม่มีบุคลากรปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขยังไม่เพียงพอต่อการกิจที่รับผิดชอบ
๔. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้บริหารงานเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง
๕. ประชากรแฝงที่เพิ่มมากขึ้น เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด โรคติดต่อในพื้นที่
๖. ปัญหาวิกฤตหมอกควันของภาคเหนือ ส่งผลกระทบต่อนปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ โดยเฉพาะปัญหาด้านสุขภาพ เช่นโรคปอดอักเสบ ไอเรื้อรัง

โอกาส (O= Opportunity)

๑. มีหน่วยงานภายนอกที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เช่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่
๒. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

อุปสรรค (T=Threat)

๑. มีปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โรคไข้เลือดออก, โรคไข้หวัด, การแพร่ระบาดของไข้หวัดนก

๖. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถสร้างรายได้ให้ชุมชนท้องถิ่นได้ เช่น การทำโคม จักสาน
๒. มีศาสนสถานที่น่าสนใจเป็นที่ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเคารพนับถือของประชาชนทั่วไป เช่น กู่แดง กู่คำ กลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่มีจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์
๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนด้านการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
๔. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดตั้งเอง

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ขาดการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ (การจัดการองค์ความรู้)
๒. ประเพณีเก่าแก่บางอย่างกำลังจะสูญสลาย ไม่มีการสืบทอด
๓. โรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่มีขนาดเล็ก บุคลากรน้อย/นักเรียนน้อย/งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน ผู้ปกครองขาดความเชื่อถือในโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่ รวมถึงเด็กนักเรียนที่เรียนดีบางราย ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องจากผู้ปกครองมีรายได้ไม่เพียงพอ

โอกาส (O= Opportunity)

๑. ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก
๒. รัฐบาลมีนโยบายเรียนรู้ ๑๕ ปี
๓. ผู้บริหารการศึกษาให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

อุปสรรค (T=Threat)

๑. ปัญหาจากสื่อและเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทต่อการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรม ค่านิยม รวมไปถึงจิตสำนึกและประเพณีของท้องถิ่นนั้นค่อยๆ ถูกกลืนหายไป
๒. วัฒนธรรมบริโภคนิยมได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง
๓. กฎ ระเบียบบางอย่างไม่เอื้อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษาเนื่องจากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่

๗. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (S= Strength)

๑. พื้นที่ตำบลสันนาเม็ง มี ๘.๙ ตร.กม. ทำให้ดูแลปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ง่าย
๒. มีการออกเทศบัญญัติบังคับใช้ในพื้นที่
๓. เทศบาลมีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ในสาธารณะอย่างต่อเนื่อง
๔. ประชาชนให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

จุดอ่อน (W = Weakness)

๑. ปัญหาการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ เช่น การไม่มีพื้นที่ในการทิ้งขยะอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการขยะและการคัดแยกขยะ ส่งผลให้เกิดการทิ้งขยะไม่เป็นที่ รวมไปถึงส่งผลต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่
๒. ปัญหาการขาดการบริหารจัดการขยะที่เป็นระบบระเบียบและมีประสิทธิภาพ จากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงประชากรแฝง
๓. ปัญหาผลกระทบทางอากาศที่เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี การพ่นยาฆ่าแมลง ยากำจัดศัตรูพืช กลิ่นไม่พึงประสงค์จากขยะและมูลสัตว์
๔. ไม่มีอุปกรณ์ในการทำลายเศษกิ่งไม้ วัชพืช ทำให้ประชาชนใช้วิธีเผา ทำให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๕. ลำเหมืองดินเขิน มีตะกอนและวัชพืชปิดทางไหลของน้ำ

โอกาส (O= Opportunity)

๑. รัฐบาลให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม
๒. มีการจัดพื้นที่ Zoning ระหว่างองค์กรต่าง ๆ
๓. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นได้แก่ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยพืชสดทดแทนการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีเพื่อลดต้นทุนการผลิตและป้องกันดินเสื่อมสภาพ

อุปสรรค (T=Threat)

๑. ภาวะฝุ่นและหมอกควันปกคลุมจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน
๒. มีบุคคลภายนอกนำขยะมาทิ้งในพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาส่งกลิ่นเหม็น ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคและพาหะนำโรคต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์ปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ข้างต้นมีผลต่อการกำหนดแนวทางพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็งให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างยั่งยืนและมั่นคงต่อไป เป็นไปตามวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้กำหนดไว้ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่จะทำให้การพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็งเติบโตไปตามทิศทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนต้องวิเคราะห์สถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอก ทั้งในส่วนที่คาดว่าเป็นจุดแข็งหรือโอกาส เพื่อสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนที่คาดว่าจะเป็จุดอ่อนหรือภัยคุกคามก็เช่นกัน ต้องพึงระวังและแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามสถานการณ์อย่างรอบคอบและยั่งยืน

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เขตตำบล
สันนาเม็ง จำแนกออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

๑. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ควรสร้างความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้โดยสาธารณะหรือ
ตัวแทนของประชาชน ทั้งในด้านการใช้จ่ายงบประมาณและวิธีการบริหารจัดการต่าง ๆ นอกจากนี้ ควรให้
ประชาชนได้รับข่าวสารหรือการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของเทศบาลอย่าง
ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นประจำและต่อเนื่อง ทันสถานการณ์ ซึ่งในปัจจุบันประชาชนได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง
ดังกล่าวมากขึ้น ควรเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยการพัฒนาคุณภาพบุคลากรของเทศบาลและนำ
เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชนเพิ่มขึ้น

๒) ปัญหาการบริหารบุคลากร และทรัพยากรในการบริหารจัดการเช่นเจ้าหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์
เทคโนโลยีเป็นต้น ส่งผลให้ขั้นตอนในการดำเนินการต่างๆ นั้นเกิดความล่าช้า ไม่สะดวก ไม่ทั่วถึง รวมไปถึง
งบประมาณที่มีจำนวนจำกัดทำให้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังมีการโยกย้ายของบุคลากร
ภาครัฐที่เกิดขึ้นบ่อยส่งผลให้การบริหารภาครัฐไม่มีเสถียรภาพ

๓) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นของ
ตน รวมถึงไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นสาธารณะประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับความรู้ความเข้าใจใน
เรื่อง ของประชาธิปไตย

๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) ปัญหาถนนภายในเขตตำบลสันนาเม็งมีขนาดเล็ก คับแคบไม่สามารถที่จะขยายผิวจราจรให้
กว้างขึ้นได้ ถนนมีสภาพชำรุดทรุดโทรมโดยเฉพาะในฤดูฝนส่งผลให้การคมนาคมยากลำบากเป็น อุปสรรคต่อ
การเดินทางและขนส่งสินค้าทางการเกษตร

๒) ปัญหาการจราจร สาเหตุจากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนเมือง มีอุบัติเหตุ
เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้น ความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนก็เป็นปัจจัยสำคัญ ควรมีการบำรุงรักษาซ่อมแซมถนน
หนทาง ไฟสัญญาณจราจร อุปกรณ์ความปลอดภัยต่าง ๆ และส่งเสริมวินัยจราจรให้แก่ประชาชนด้วย

๓) ปัญหาน้ำท่วมซึ่งเนื่องมาจากการที่หอบระบายน้ำอุดตัน ส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการ
ระบายน้ำ จึงทำให้เกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ รวมถึงปัญหาน้ำเน่าเสียในลำเหมือง ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น รบกวน
และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและอุจจาระอีกด้วย

๔) ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภคและบริโภค ระบบสาธารณูปโภค ยังไม่ครอบคลุม

๓. ด้านเศรษฐกิจ

๑) ประชาชนยังขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจกรรมและประกอบอาชีพ และไม่สามารถ
รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง รวมทั้งสถานที่ในการ
จำหน่ายสินค้า ซึ่งเทศบาลได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการ
ประกอบอาชีพ แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ยังขาดความรู้
ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

๒) ปัญหาการว่างงาน ค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มมากขึ้น ทำให้รายรับไม่เพียงพอกับ
รายจ่าย ส่งผลให้ประชาชนมีหนี้สินครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น

/ปัญหาขาด...

- ๓) ปัญหาขาดสร้างการประชาสัมพันธ์และการสร้างตลาดสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๔) ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนและกลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ SMEs

๔. ด้านสังคม

๑) การพัฒนาชุมชนให้มีคุณภาพถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเทศบาลฯ เนื่องจากความเข้มแข็งของชุมชนจะส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของเทศบาลฯ แต่ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกและความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อสาธารณะยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพราะชุมชนยังประสบกับปัญหาสังคมที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

๒) เทศบาลตำบลสันนาเม็งเป็นเขตติดต่อในเขตเมือง ส่งผลให้ประชาชนจากต่างถิ่นรวมถึงแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอย่างผิดกฎหมายเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เกิดปัญหาสังคมอย่างมากตามมา เช่น ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย ปัญหายาเสพติดในชุมชน ปัญหาการพนัน ปัญหาการลักเล็กขโมยน้อย ปัญหาการจราจร ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ ฯลฯ ทำให้ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนสวัสดิภาพของบุคคลต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ ปัญหาการจัดการสาธารณสุขสำหรับประชาชน ก็เป็นสิ่งสำคัญที่เทศบาลฯ จะต้องมีความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์สาธารณสุขที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และทุกสถานที่อีกด้วย

๓) ปัญหาจากสื่อและเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทต่อการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรม ค่านิยม รวมไปถึงจารีตและประเพณีของท้องถิ่นนั้นค่อยๆ ถูกกลืนหายไป

- ๔) ปัญหาความขัดแย้ง ขาดความเสียสละและความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่

๕. ด้านสาธารณสุข

ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการดูแลสุขภาพใส่ใจในการดูแลสุขภาพของตนเอง เนื่องจากวิถีชีวิต ความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไป เศรษฐกิจที่ตกต่ำก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากพฤติกรรมกรรมการกินและดูแลสุขภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็ง เป็นต้น นอกจากนี้ในปัจจุบันยังพบโรคติดต่อใหม่ที่คุกคามต่อสุขภาพกายและใจของประชาชน บริเวณที่มีการแพร่ระบาดของโรค เช่น ไข้หวัดใหญ่ โรคไข้เลือดออก เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน รวมถึงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ที่ปัจจุบัน มีการระบาดใหญ่ไปทั่ว ส่งผลกระทบแก่หลายประเทศทั่วโลก

๖. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๑) เทศบาลตำบลสันนาเม็งมีความอารามที่เก่าแก่และสวยงาม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถือปฏิบัติสืบทอดกันมานาน เทศบาลจึงเห็นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ สืบสานประเพณีไปยังคนรุ่นใหม่ รวมถึงควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเยาวชนและประชาชนอีกด้วย

๒) จากนโยบายส่งเสริมสุขภาพสำหรับนักเรียนในเรื่องอาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน และการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ทางการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญให้มีผู้เข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลสันนาเม็งมากขึ้น จึงควรมีการจัดบริการการศึกษาในขั้นพื้นฐานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันนาเมื่อบ้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนยังอยู่ในระดับน้อยยังอิงความคิดเห็นของผู้นำชุมชนเป็นหลัก	- ประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และร่วมแก้ไขปัญหาที่แท้จริง
๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ชุมชนขยายตัวมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุทกภัยส่งกลิ่นเหม็น ก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอาศัย	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- มีรายงานน้ำและท่อระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวกไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๒. ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น แต่เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต้องเมื่อต้องเป็นที่สาธารณประโยชน์	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการทุกหมู่บ้าน	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
	๓. ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมทุกพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ทางและที่สาธารณะในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๔. ขาดแคลนน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค - บริโภคยังไม่เพียงพอและทั่วถึง	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึง

	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
๓. ด้านเศรษฐกิจ	๑. ขาดแหล่งเงินลงทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการ และประกอบอาชีพ
	๒. ประชาชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนา อาชีพและมีรายได้น้อย	- ประชาชนตำบล สันนาเม็ง	- ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ ได้จากการฝึกอบรมไปประกอบ อาชีพเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
	๓. ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- ร้านค้า/แผงลอย	- มีสถานที่ในการขาย/จำหน่าย สินค้า รวมถึงการหาตลาดและ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การ จำหน่ายสินค้าผ่านสื่อเทคโนโลยี
๔. ด้านสังคม	๑. เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัวอยู่ตามลำพัง ผู้สูงอายุรับการละในการ ดูแลเด็ก	- ผู้สูงอายุและเด็กในเขต พื้นที่ของเทศบาล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแล ที่ดี และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
	๒. การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้น อาจทำให้เกิด อุบัติเหตุได้	- ประชาชนที่สัญจรไปมา บนถนน	- มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบเพื่อ เตือนให้ระมัดระวัง
	๓. มีการลักขโมยและ ทำลายทรัพย์สินของ ประชาชน	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- มีการป้องกันและรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน เช่น การติดตั้ง กล้องวงจรปิด อพพร. ควบคุม และระงับเหตุทะเลาะวิวาท ใน เบื้องต้น
๕. ด้านสาธารณสุข	๑. ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและ ผู้ป่วย	- ประชาชนมีการบริโภคอาหารที่ ถูกสุขอนามัย รับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอก	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
๕. ด้านสาธารณสุข (ต่อ)	๒. มีการระบาดของโรค อุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ โรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019(COVID-19)	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรค อุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ โรคติดเชื้อ
	๓. ประชาชนบริโภค อาหารที่ปลอดภัย	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ประชาชนทราบและสามารถ เลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๔. ประชาชนบาง ครัวเรือนบริโภคน้ำที่ไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น น้ำประปามีตะกอน	- ประชาชนในเขตพื้นที่ ของเทศบาล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูก สุขลักษณะ
๖. ด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	๑. ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกสืบทอด ไปมาก	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- ยกย่องเชิดชูคนดีหรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชนและ ประชาชน ทำให้ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่นไม่ถูกสืบทอดและคงอยู่สืบไป
	๒. สื่อการเรียนการสอนยังไม่ เพียงพอ เด็กนักเรียน ไม่ได้รับการศึกษาต่อใน ระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน	- เด็กนักเรียนในเขต เทศบาล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่ เพียงพอ เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น
๗. ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น	- ในเขตพื้นที่ของเทศบาล	- การกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ เช่น การไม่มีพื้นที่ในการทิ้งขยะ อย่างถูกต้องและ เหมาะสม ทำให้ เกิดปัญหาในการบริหารจัดการ ขยะและการคัดแยกขยะ ส่งผลให้เกิดการทิ้งขยะไม่เป็นที่ รวมไปถึงส่งผลต่อสุขภาพของ ประชาชนในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างคุณค่าและความโดดเด่นด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและ

บริการสุขภาพ

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของกิจกรรมท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล

๔. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า การลงทุน สู่สากล
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเชื่อมโยงการค้าการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อเพิ่มศักยภาพ

ในการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจสุขภาพ

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิต และการ

ประกอบธุรกิจ

๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการผลิตและการประกอบธุรกิจสู่ระดับสากล

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ**

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาสู่ศูนย์กลางศึกษาของภูมิภาคด้วยความเป็นเลิศด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีศักยภาพร่วมกับเครือข่ายด้านวัฒนธรรมทุกระดับ
๓. ส่งเสริมคุณธรรมจิตสาธารณะและประชาธิปไตย
๔. เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
๕. พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาพให้เหมาะสมตามช่วงวัยและความหลากหลายของประชากร
๖. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

**ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์โดยใช้เทคโนโลยี
และนวัตกรรม**

ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๑. ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์สามารถอำนวยความสะดวกได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๒. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เปราะบางทางน้ำดินอากาศขยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้นและพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ
๓. ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์หวงแหนลดข้อขัดแย้งและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบเครือข่าย
๔. พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การส่งเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ**

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายในมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
๒. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยใช้กลไกประชารัฐ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖: การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
ความสอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

- การบริหารจัดการภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสตรวจสอบได้

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่
"นครแห่งชีวิตและความมั่นคง"
(City of Life and Prosperity)
(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะ
เมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก)

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : MICE CITY, Wellness City
๒. เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Land port
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย: Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค : Education Hub
๕. เมืองศูนย์กลางแพทย์และบริการสุขภาพ : Medical and Health Hub
๖. เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Culture

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงใหม่ : “นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่งบนฐานของความสามารถทางวัฒนธรรม และศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนระดับสากล” (City of Life and Prosperity)

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการระดับสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้า การลงทุน และการคมนาคมขนส่ง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางแห่งเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาค
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การแพทย์และบริการสุขภาพ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลาย ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว และบริการสุขภาพ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล

๔. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้าการลงทุน สู่สากล

โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและประกอบธุรกิจ

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตและการประกอบธุรกิจ

๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการผลิตและการประกอบธุรกิจสู่ระดับสากล

/ประเด็น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเสริมสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาสู่ศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาคด้วยความเป็นเลิศด้านการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีศักยภาพ ร่วมกับเครือข่ายด้านวัฒนธรรมทุกระดับ

๓. ส่งเสริมคุณธรรม จิตสาธารณะ และประชาธิปไตย

๔. เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ

๕. พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาวะให้เหมาะสมตามช่วงวัย และความหลากหลายของประชากร

๖. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคม ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถอำนวยประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ชยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น และพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

๓. ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ ทวงถาม ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบเครือข่าย

๔. พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคง มุ่งเน้นการบูรณาการทุกภาคส่วน โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อรับมือกับปัญหายภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ

๒. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน

๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้กลไกประชาธิปไตย

๔. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐ

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของตำบลสันนาเม็ง และที่สำคัญยังต้องเป็นไปตามนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง และวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ คือ

กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรขององค์กร

๑. การปรับกระบวนการทัศนคติและสร้างจิตสำนึกของบุคลากรขององค์กรให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และทัศนคติที่ดีของบุคลากรทุกระดับในการให้บริการประชาชน โดยประชาชนได้รับความพึงพอใจ

๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรให้มีความรู้ความสามารถและมีวินัยกระตือรือร้นในการบริการ การปฏิบัติงานที่มุ่งไปสู่ประโยชน์สุขของประชาชน ตลอดจนพัฒนาบุคลากรและองค์กรเพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๑. การพัฒนาประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ เน้นการบริการโดยคำนึงถึงความความต้องการของประชาชน เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในกิจการของรัฐ เพื่อลดภาระการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ตลอดจนพัฒนากลไกการกำกับดูแลที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นหลัก และดำเนินการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย

๒. พัฒนารายได้โดยการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีการหารายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษี ของเทศบาล

๓. การจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยจัดการให้บริการทั้งในและนอกสำนักงาน ตลอดจนพัฒนานวัตกรรมการให้บริการเพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ

๑. การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสนำเสนอแนะและกำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายในองค์กรภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

๒. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของเทศบาลและการบริหารการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

๓. ส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมการจัดเวทีประชาคม การจัดประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น

๔. มีการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบการวางผังเมืองและการใช้ที่ดิน

๑. จัดทำผังเมือง เพื่อกำหนดนโยบายและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่เพาะปลูก อาคาร บ้านเรือนและโรงงาน เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมด้านการเกษตร และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานอื่น

๑. การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการพัฒนาและบำรุงรักษา แหล่งน้ำ รวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เช่น การก่อสร้าง ปรับปรุงถนน ผิวจราจร ทางเท้า สะพานและระบบการระบายน้ำ ป้ายเส้นทาง เป็นต้น

๒. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคด้านเกษตรกรรมและระบบชลประทานที่มุ่งเน้นประโยชน์ เพื่อการเกษตร เช่น การขุดลอกคู คลอง ถ้ำเหมืองสาธารณะ การก่อสร้าง ปรับปรุงฝาย ทนบกั้นดิน เป็นต้น

๓. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐานอื่นตามความจำเป็นและความต้องการ ของคนในท้องถิ่น เช่น ศาลาเอนกประสงค์ ศาลาประชุมประชาชน อาคารโรงเรียน ร้านค้าชุมชน ฼าปนสถาน เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

๑. ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตั้ง ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษา ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ให้ทั่วถึงเหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน โดยเฉพาะบริเวณจุดเสี่ยง

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ สร้างและปรับปรุงระบบประปา

๑. ดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างและปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบประปาให้มีคุณภาพ ให้ทั่วถึง เหมาะสมและเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

๑. การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นต่างๆ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการเงิน ให้สามารถดำเนินการแบบบูรณาการในลักษณะการรวมกลุ่ม เพื่อร่วมกันพัฒนา ยกระดับสินค้า/บริการ ทั้งในด้านการท่องเที่ยว การเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชน ตามศักยภาพของพื้นที่ให้ได้ มาตรฐานและมีการใช้เทคโนโลยี ระบบการควบคุมการผลิตที่สอดคล้องต้นทุน เพิ่มคุณภาพ และมูลค่าสินค้า/ บริการ รวมถึงการพัฒนาบุคลากร อันจะส่งผลให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีการรับประกันคุณภาพสินค้า มีการส่งเสริมการตลาดร่วมกันและก่อให้เกิดการแสวงหาโอกาส ทางการค้าตลาดใหม่ ๆ เพื่อสามารถเตรียมความพร้อมแข่งขันและรองรับผลกระทบจากการเข้าร่วมประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๒. ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพเพื่อ สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมโครงการเศรษฐกิจชุมชน แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้และขยายผลไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใน การดำเนินชีวิตและดำเนินธุรกิจ ให้ความรู้ ทักษะ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นฐานการผลิต การ พัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

๑. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการส่งเสริมกิจกรรมการเกษตร โดยใช้แนวคิดการเกษตรทฤษฎีใหม่

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การส่งเสริมการเรียนรู้

๑. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบที่มีคุณภาพพร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ/หรือศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับประชาชนทุกระดับ เพื่อก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน ทั้งทางด้านการอบรมให้ความรู้ การสนับสนุนทุนการศึกษา อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การเรียน สื่อสารสนเทศ การการศึกษา

๓. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด และสถาบันอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การส่งเสริมสุขภาพของชุมชน

๑. การพัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจของคนในชุมชน

๒. ดำเนินโครงการอบรมให้ความรู้ด้านสุขอนามัย ทั้งทางด้านกรบริโภค - จุลโรค การป้องกันโรคติดต่อ โรคระบาด เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. ประสานกับหน่วยงานราชการในการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดตามฤดูกาลต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๑. จัดสร้างลานกีฬาตำบลสันนาเม็ง สถานที่ออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์ออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พร้อมทั้งจัดตั้งศูนย์กีฬาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑. การศึกษารวบรวมข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น กำหนดแนวทางในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต รวมทั้งการติดตามประเมินผลการสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสสามารถพึ่งพาตนเองได้

๕. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อายุมุขและสิ่งเสพติด

๑. การร่วมมือและเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อายุมุข และสิ่งเสพติดในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา สถานศึกษา และสถานที่ทำงานอย่างเป็นระบบ

๓. การสนับสนุนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น เป็นการนำศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาเป็นจุดขาย ในขณะเดียวกันยังเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนมีความภาคภูมิใจและมีส่วนร่วมในการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นของเชียงใหม่

กลยุทธ์ที่ ๗.๒ การอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณี จริยธรรม คุณธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตคนท้องถิ่นในปัจจุบัน การจัดกิจกรรมและการสร้างกลุ่มส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นและคุณธรรมจริยธรรมรวมถึงกิจกรรมทางศาสนา การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์งานศิลปะในแขนงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๒ การกำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงาน เพื่อรองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๖ ส่วนราชการ ได้แก่ สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และหน่วยตรวจสอบภายใน เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาตามแผนงานของเทศบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วย

๑. สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาล งานเลขานุการของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี งานกิจการสภาเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง งานสวัสดิการสังคม งานสังคมสงเคราะห์ งานพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส งานกิจการขนส่ง งานส่งเสริมการท่องเที่ยว งานการเกษตร งานการพาณิชย์ งานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานเทศกิจ งานรักษาความสงบเรียบร้อย งานจราจร งานวิเทศสัมพันธ์ งานสนับสนุน การประชาสัมพันธ์ งานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ งานนิติการ งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชน งานการเลือกตั้ง งานคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกอง สำนัก หรือส่วนราชการใดในเทศบาลเป็นการเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของเทศบาล งานบริการข้อมูลสถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

โดยแบ่งส่วนราชการเป็น ๑๐ งาน ดังนี้

- (๑.๑) งานการเจ้าหน้าที่
- (๑.๒) งานบริหารงานทั่วไป
- (๑.๓) งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
- (๑.๔) งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน
- (๑.๕) งานกิจการสภา
- (๑.๖) งานนิติการ
- (๑.๗) งานพัฒนาชุมชน
- (๑.๘) งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑.๙) งานส่งเสริมการเกษตร

(๓.๑๐) งานเทคนิค

๒. กองคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการจ่ายเงิน การรับเงิน การจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม และการพัฒนารายได้ งานสรุปผล สถิติการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม งานนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงินและเอกสารทางการเงิน งานการตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกาทุกประเภท งานการจัดทำบัญชี งานตรวจสอบบัญชี ทุกประเภท งานเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น ๆ งานจัดทำหรือช่วยจัดทำงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ งานเกี่ยวกับสถานะทางการเงินการคลัง งานการจัดสรรเงินต่าง ๆ งานทะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ งานควบคุมการเบิกจ่ายเงิน งานทำงบทดลองประจำเดือนและประจำปี งานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง จัดหา งานทะเบียนคุม งานการจำหน่าย พัสดุ ครุภัณฑ์ และทรัพย์สินต่าง ๆ งานเกี่ยวกับเงินหลักประกันสัญญาทุกประเภท งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการด้านการเงิน การคลัง การบัญชี การพัสดุและทรัพย์สิน งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่งส่วนราชการเป็น ๖ งาน ดังนี้

- (๒.๑) งานการเงินและบัญชี
- (๒.๒) งานพัฒนารายได้
- (๒.๓) งานพัสดุและทรัพย์สิน
- (๒.๔) งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- (๒.๕) งานธุรการ
- (๒.๖) งานบำเหน็จบำนาญ

๓. กองช่าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสำรวจ งานออกแบบและเขียนแบบ งานประมาณราคา งานจัดทำราคากลาง งานจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรมต่าง ๆ งานจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานจัดทำทะเบียนประวัติโครงสร้างพื้นฐาน อาคาร สะพาน คลอง แหล่งน้ำ งานติดตั้งซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้าส่องสว่างและไฟสัญญาณจราจร งานปรับปรุงภูมิทัศน์ งานผังเมืองตามพระราชบัญญัติการผังเมือง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานตรวจสอบการก่อสร้าง งานจัดทำแผนปฏิบัติงานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงประจำปี งานควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานจัดทำประวัติติดตาม ควบคุมการปฏิบัติงานเครื่องจักรกล งานจัดทำทะเบียนประวัติการใช้เครื่องจักรกลและยานพาหนะ งานแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะ งานเกี่ยวกับการประปา งานเกี่ยวกับการขังสุขาภิบาล งานช่วยเหลือสนับสนุนเครื่องจักรกล งานช่วยเหลือสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานช่วยเหลือสนับสนุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานจัดทำทะเบียนควบคุมการจัดซื้อ เก็บรักษา การเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการด้านวิศวกรรมต่าง ๆ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย โดยแบ่งส่วนราชการเป็น ๓ งาน ดังนี้

- (๓.๑) งานสาธารณูปโภค
- (๓.๒) งานแบบแผนและก่อสร้าง
- (๓.๓) งานจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๔. กองการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานบริหารการศึกษา งานพัฒนาการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษา การศึกษานอกระบบการศึกษา และการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น การจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา งานบริหารวิชาการ ด้านการศึกษา งานโรงเรียน งานกิจการนักเรียน งานการศึกษาปฐมวัย งานขยายโอกาสทางการศึกษา งานฝึกและส่งเสริมอาชีพ งานห้องสมุด งานพิพิธภัณฑ์ งานเครือข่ายทางการศึกษา งานศึกษานิเทศก์ งานส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร งานพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา งานการศาสนา งานบำรุงศิลปประจําชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น งานการกีฬาและนันทนาการ งานกิจกรรมเด็กเยาวชน และการศึกษานอกโรงเรียน งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพและกองทุนเพื่อการศึกษา งานบริหารงานบุคคลของพนักงานครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง สังกัดสถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรณียังไม่จัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่ งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่งส่วนราชการเป็น ๖ งาน ดังนี้

- (๔.๑) งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (๔.๒) งานบำรุงศิลปประจําชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม
- (๔.๓) งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- (๔.๔) งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
- (๔.๕) งานกิจกรรมเด็กและเยาวชน

๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานการศึกษา ค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์และจัดทำแผนงานด้านสาธารณสุข งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ งานสุขาภิบาลในสถานประกอบการ งานสุขาภิบาลชุมชน งานอนามัยสิ่งแวดล้อม งานคุ้มครองผู้บริโภค งานให้บริการด้านสาธารณสุข งานเภสัชกรรม งานพยาธิวิทยา งานรังสีวิทยา งานวิชาการทางการแพทย์ งานวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ งานการแพทย์ งานการแพทย์ฉุกเฉิน งานรักษาพยาบาล งานศูนย์บริการสาธารณสุข งานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล งานบริหารสาธารณสุข งานส่งเสริมป้องกันควบคุมโรค งานเวชปฏิบัติครอบครัว งานหลักประกันสุขภาพ งานมาตรฐานและคุณภาพหน่วยบริการ งานยุทธศาสตร์สาธารณสุข งานกฎหมายสาธารณสุข งานแพทย์แผนไทย งานส่งเสริมสนับสนุนการแพทย์แผนไทย งานกายภาพและอาชีวบำบัด งานฟื้นฟูสมรรถภาพและจิตใจผู้ป่วย งานทันตสาธารณสุข งานบริการรักษาความสะอาด งานบริการและพัฒนากระบวนการจัดการมูลฝอย งานบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล งานส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส งานอาสาสมัครสาธารณสุข งานป้องกันและบำบัดการติดสารเสพติด งานสัตว์แพทย์ งานศึกษา ค้นคว้า วิจัย วิเคราะห์ กำหนดมาตรการและแผนดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม งานส่งเสริมสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อม งานจัดทำและพัฒนากระบวนการข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม งานตรวจวัด และการฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม งานวางแผนและจัดทำแผนดำเนินงานด้านการเฝ้าระวังควบคุมมลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง งานเฝ้าระวัง บำบัดตรวจสอบคุณภาพน้ำ อากาศ ของเสียและสารอันตรายต่าง ๆ งานบริการข้อมูล สถิติ ช่วยเหลือให้คำแนะนำทางวิชาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย โดยแบ่งส่วนราชการเป็น ๓ งาน ดังนี้

- (๕.๑) งานสุขาภิบาลชุมชน
- (๕.๒) งานอนามัยสิ่งแวดล้อม
- (๕.๓) งานบริการสาธารณสุข

๖. **หน่วยตรวจสอบภายใน** มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ งานจัดทำแผนการตรวจสอบภายในประจำปี งานการตรวจสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ของเอกสารการเงิน การบัญชี เอกสารการรับ การจ่ายเงินทุกประเภท ตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานการเงิน การบัญชี งานตรวจสอบการสรรหาพัสดุ และทรัพย์สิน การเก็บรักษาพัสดุและทรัพย์สิน งานตรวจสอบการทำประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาล งานตรวจสอบ ติดตามและการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการให้เป็นไปตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและประหยัด งานวิเคราะห์และ ประเมินผลควมมีประสิทธิภาพ ประหยัด คำนวณการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ งานประเมิน การควบคุมภายในของหน่วยรับตรวจ งานรายงานผลการตรวจสอบภายใน งานบริการข้อมูล สถิติช่วยเหลือให้คำแนะนำแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงานแก่หน่วยรับตรวจและผู้เกี่ยวข้อง งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย

๓.๓ การวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายของกำลังคน Supply pressure เป็นการนำประเด็น ค่าใช้จ่ายบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา เพื่อการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด กำหนดตำแหน่งในสายงานต่างๆ จำนวนตำแหน่ง และระดับตำแหน่ง ให้เหมาะสมกับการะหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน และคุณภาพของงาน รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพของกลุ่มงาน ต่างๆโดยในส่วนนี้จะคำนึงถึง

๓.๓.๑ การจัดระดับขั้นงานที่เหมาะสม ในการพิจารณาถึงต้นทุนต่อการกำหนด ระดับขั้นงานในแต่ละประเภท เพื่อให้การกำหนดตำแหน่งและการปรับระดับขั้นงานเป็นไปอย่างประหยัดและมี ประสิทธิภาพสูงสุด

๓.๓.๒ การจัดสรรประเภทของบุคลากรส่วนท้องถิ่น (ข้าราชการหรือพนักงานส่วน ท้องถิ่น ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง) โดยหลักการแล้ว การจัด ประเภทลักษณะงานคิดจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพ และต้นทุนในการทำงานขององค์กร ดังนั้น ในการ กำหนดอัตราค่าจ้างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในแต่ละส่วนราชการจะต้องมีการพิจารณาว่าตำแหน่งที่ กำหนดในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่หรือควรเปลี่ยนแปลงการกำหนดตำแหน่งเพื่อให้การทำงานเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของ งบประมาณรายจ่ายตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

อัตราค่าจ้างพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลอินนาเม้ง ตามแผน

อัตราค่าจ้างเดิม รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๐๔ อัตรา โดยจำแนกดังนี้

- (๑) ปลัดเทศบาล (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) จำนวน ๑ อัตรา
- (๒) รองปลัดเทศบาล (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา
- (๓) ส่วนราชการ : สำนักปลัดเทศบาล ประกอบด้วย

พนักงานเทศบาล

- หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายปกครอง (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	จำนวน ๑ อัตรา
- นิติกรชำนาญการพิเศษ	จำนวน ๑ อัตรา
- นักจัดการงานทะเบียนและบัตรชำนาญการ	จำนวน ๑ อัตรา
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	จำนวน ๑ อัตรา

- นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ จำนวน ๑ อัตรา
- นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ จำนวน ๑ อัตรา
- นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ จำนวน ๒ อัตรา
- เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานเทคนิคปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ช่วยนิเทศ จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา
- แม่ครัว จำนวน ๓ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป จำนวน ๑๖ อัตรา

(๕) ส่วนราชการ : กองคลัง ประกอบด้วย

พนักงานเทศบาล

- ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับกลาง) จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา
- นักวิชาการพัสดุ ปก./ชก.(ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- นักวิชาการจัดเก็บรายได้ชำนาญการ จำนวน ๓ อัตรา
- นักวิชาการเงินและบัญชี ปก./ชก. (ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานพัสดุชำนาญงาน จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างภารกิจ

- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป จำนวน ๓ อัตรา

(๕) ส่วนราชการ : กองช่าง ประกอบด้วย

พนักงานเทศบาล

- ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับกลาง) จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายการโยธา (นักบริหารงานช่าง ระดับต้น)(ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- วิศวกรโยธา ปก./ชก. (ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- นายช่างโยธามหาวิทยาน จำนวน ๑ อัตรา
- นายช่างโยธา ปก./ชก. (ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- นายช่างเขียนแบบปจ./ชก. (ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ช่วยนายช่างโยธา จำนวน ๒ อัตรา
 - ผู้ช่วยนายช่างไฟฟ้า จำนวน ๒ อัตรา
 - ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๒ อัตรา
- พนักงานจ้างทั่วไป
- คนงานทั่วไป จำนวน ๕ อัตรา

(๖) ส่วนราชการ : กองการศึกษา

พนักงานเทศบาล

- ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นักบริหารงานศึกษา ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายบริหารการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น(ว่าง)) จำนวน ๑ อัตรา
- นักวิชาการศึกษาชำนาญการ จำนวน ๑ อัตรา
- นักวิชาการวัฒนธรรมปก./ชก.(ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา
- ครู (ย้ายจากเงินอุดหนุน(ว่าง)) จำนวน ๒ อัตรา

พนักงานจ้างตามภารกิจ

- ผู้ดูแลเด็ก(ย้ายจากเงินอุดหนุน(ว่าง)) จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป จำนวน ๓ อัตรา

(๗) ส่วนราชการ : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

พนักงานเทศบาล

- ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (นักบริหารงานสาธารณสุข ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา
- หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข(นักบริหารงานสาธารณสุข ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา
- พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ จำนวน ๓ อัตรา
- นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ จำนวน ๒ อัตรา
- เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการ ปก./ชก. (ว่าง) จำนวน ๑ อัตรา
- เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างภารกิจ

- ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด จำนวน ๒ อัตรา
- ผู้ช่วยนักกิจกรรมบำบัด จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย จำนวน ๑ อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างทั่วไป

- คนงานทั่วไป จำนวน ๘ อัตรา

(๘) ส่วนราชการ : หน่วยตรวจสอบภายใน

พนักงานเทศบาล

- นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ จำนวน ๑ อัตรา

พนักงานจ้างภารกิจ

- ผู้ช่วยนักวิชาการตรวจสอบภายใน จำนวน ๑ อัตรา

๓.๕ การวิเคราะห์กระบวนการและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการนำข้อมูลเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามกระบวนการจริง (Work process) ในอดีต เพื่อวิเคราะห์ปริมาณงานต่อบุคคลจริงโดยสมมติฐานที่ว่า งานใดที่ต้องมีกระบวนการและเวลาที่ใช้มากกว่าโดยเปรียบเทียบย่อมต้องใช้อัตราค่าจ้างคนมากกว่า อย่างไรก็ตามในภาคราชการส่วนท้องถิ่นนั้นงานบางลักษณะ เช่น งานกำหนดนโยบาย งานมาตรฐาน งานเทคนิคด้านช่าง หรืองานบริการบางประเภทไม่สามารถกำหนดเวลามาตรฐานได้ ดังนั้น การคำนวณเวลาที่ใช้ในกรณีของภาคราชการส่วนท้องถิ่นจึงทำได้เพียงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ (Relative Information) มากกว่าจะเป็นข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดค่าแรงอัตราค่าจ้างต่อหน่วยงานจริงเหมือนในภาคเอกชน นอกจากนี้ ก่อนจะคำนวณเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละส่วนราชการจะต้องพิจารณา ปริมาณงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติว่ามีความสอดคล้องกับการกิจของหน่วยงานหรือไม่ เพราะในบางครั้งอาจเป็นไปได้ว่างานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นงานโครงการพิเศษ หรืองานของหน่วยงานอื่นก็มีความจำเป็นต้องมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

การเก็บสถิติปริมาณงาน

เมื่อมีการเปรียบเทียบปริมาณงานที่เกิดขึ้นกับเวลาที่ใช้เพื่อประกอบการกำหนดจำนวนพนักงานเทศบาลและพนักงานจ้าง ที่รับผิดชอบงานนั้นตามตำแหน่งสายงานต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๓. ตำแหน่ง ปลัดเทศบาล (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) เลขที่ตำแหน่ง ๑๓-๒-๐๐-๑๑๐๑-๐๐๑

ลำดับ ที่	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ	เวลาที่ใช้ต่องาน (นาฬิกา)	ปริมาณงาน (ต่อปี) (ชิ้น)	เวลาที่หมดต่อปี (นาฬิกา)	จำนวนคนที่ใช้ ปฏิบัติงาน
๑	งานงบประมาณ	๓๐	๗๐๐	๒๑,๐๐๐	๐.๒๕๓
๒	งานอนุมัติอนุญาต	๑๕	๑,๐๓๐	๑๕,๔๕๐	๐.๑๘๖
๓	งานบริหารงานบุคคล	๓๐	๘๕๐	๒๕,๕๐๐	๐.๓๐๗
๔	งานบริหารงานทั่วไป	๓๐	๓,๓๒๐	๙๙,๖๐๐	๑.๒๐๒
รวม					๑.๙๔๘

๓.๕ การวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาเพื่อประกอบการกำหนดกรอบอัตราค่าจ้างเป็นการนำผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของแต่ละส่วนราชการและพันธกิจขององค์กรมาปิดโยงกับจำนวนกรอบอัตราค่าจ้างที่ต้องใช้สำหรับการสร้างผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้ได้ตามเป้าหมาย โดยสมมติฐานที่ว่า หากผลงานที่ผ่านมาเปรียบเทียบกับผลงานในปัจจุบัน และในอนาคตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจต้องมีการพิจารณาแนวทางในการกำหนดวงเงินอัตราค่าจ้างใหม่ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและสนับสนุนการทำงานตามภารกิจของส่วนราชการและองค์กรอย่างสูงสุดดังตัวอย่างต่อไปนี้

๓. ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชี (ระดับปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน) เลขที่ตำแหน่ง

๑๓-๒-๐๔-๓๒๐๒-๐๐๓

ลำดับ ที่	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ	ปีงบประมาณ		
		ก่อน ๓ ปี ๒๕๖๑	ก่อน ๒ ปี ๒๕๖๒	ก่อน ๑ ปี ๒๕๖๓
๑.	งานวิเคราะห์ตรวจสอบในการเบิกจ่ายฎีกาเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ	๑,๒๐๐	๑,๕๐๐	๑,๘๐๐
๒.	จัดทำรายงานการเงิน การคลัง เสนอต่อผู้บังคับบัญชา	๒	๒	๒
๓.	งานวิเคราะห์ ข้อมูลหรือประเด็นปัญหาด้านการเงิน การคลัง การพัสดุ และการงบประมาณ	๑๕๐	๓๗๐	๒๐๐
๔.	งานรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบ และควบคุมการรับการจ่าย เงินตาม	๑๒๐	๓๕๐	๒๐๐
๕.	งานดูแลการจัดทำแผนประจำปีของกองคลัง	๑	๑	๑
๖.	งานดูแลการจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงินเมื่อสิ้นปีงบประมาณ	๑	๑	๑
๗.	ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับงานสถิติการคลัง	๓๕	๔๐	๔๘
๘.	ดูแลตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการต่าง ๆ	๑๐๐	๑๒๐	๑๖๐
๙.	ปฏิบัติงานและสนับสนุนงานอื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย	๔๐	๖๐	๗๐

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นแบบ ๓๖๐ องศา เป็นสอบถามความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือนำประเด็นต่าง ๆ อย่างเรื่องการบริหารงาน งบประมาณ คน มาพิจารณา ดังนี้

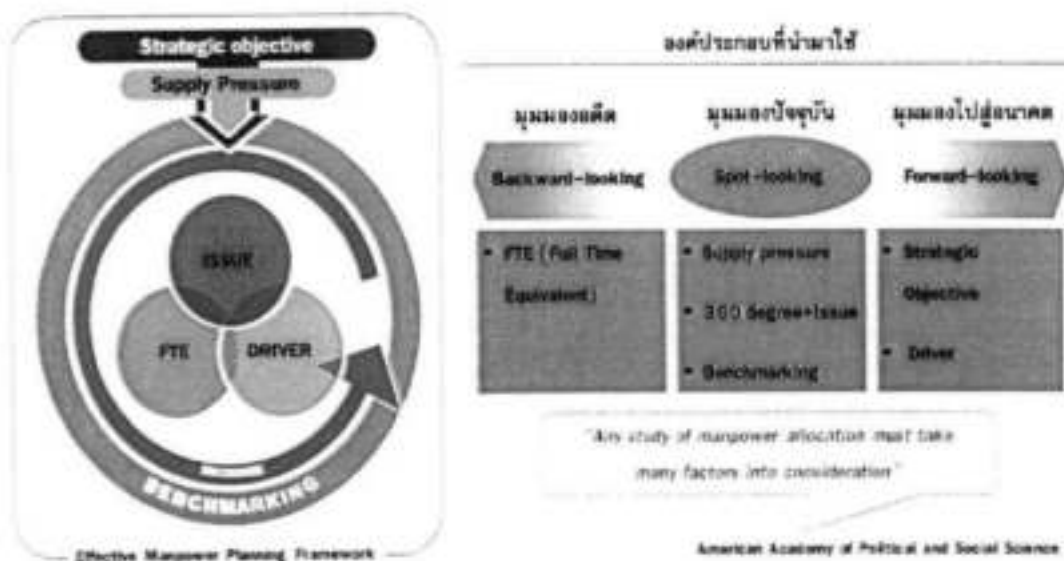
แนวคิดในการวิเคราะห์อุปสงค์กำลังคน (Demand Analysis)

เพื่อหากรอบอัตราค่าจ้างให้สอดคล้องกับภาระงานจำเป็นต้องสร้างกระบวนการรวบรวมข้อมูลสะท้อนภาระงานจริงของหน่วยงาน โดยแบ่งออกเป็น ๓ มิติเชิงเวลา คือ มิติข้อมูลในอดีต มิติข้อมูลในปัจจุบัน และมิติข้อมูลในอนาคต

จากไดอะแกรมที่แสดงเบื้องต้นสะท้อนให้เห็นว่าการวิเคราะห์ความต้องการอัตรากำลังของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ไม่อาจขึ้นอยู่กับกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งอย่างตายตัวได้ ต้องอาศัยการผสมผสานและความสอดคล้องสม่ำเสมอ (Consistency) ของหลายมิติที่ยืนยันตรงกัน เช่นเดียวกันกับ American Academy of Political and Social Science ที่ได้ให้ความเห็นว่า “การจัดสรรอัตรากำลังนั้นควรคำนึงถึงปัจจัยและกระบวนการต่างๆ มากกว่าหนึ่งตัวในการพิจารณา”

จากมิติการพิจารณาอัตรากำลังด้านบนนั้นสามารถนำมาสร้าง “กรอบแนวความคิดการวิเคราะห์อัตรากำลัง (Effective Manpower Planning Framework)” ได้ดังนี้

การพิจารณาอัตรากำลังด้วยการใช้เพียงวิธีการเดียว อาจเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้
จึงควรพิจารณานำวิธีการที่หลากหลายและยึดโยงกันเพื่อให้ผลลัพธ์มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

/เมื่อนำกรอบ...

เมื่อนำกรอบแนวความคิดการวิเคราะห์อัตรากำลัง (Effective Manpower Planning Framework) มาพิจารณาอัตรากำลังของหน่วยงานโดยเปรียบเสมือนกระจก ๖ ด้าน สะท้อนและตรวจสอบความเหมาะสมของอัตรากำลังที่มีอยู่ดังนี้

กระจกด้านที่ ๑ Strategic objective: เพื่อให้การดำเนินการของเทศบาลตำบลสันนาเม็งบรรลุผลตามพันธกิจที่ตั้งไว้จำเป็นต้องจัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมกับเป้าหมายการดำเนินการ โดยจะเป็นการพิจารณาว่างานในปัจจุบันที่ดำเนินการอยู่นั้นครบถ้วนและตรงตามภารกิจหรือไม่อย่างไรหากงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันไม่ตรงกับภารกิจในอนาคต ก็ต้องมีการวางแผนกรอบอัตรากำลังให้ปรับเปลี่ยนไปตามทิศทางในอนาคต รวมถึงหากงานในปัจจุบันบางส่วนไม่ต้องดำเนินการแล้ว อาจทำให้การจัดสรรกำลังคนของบางส่วนราชการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเตรียมความพร้อมในเรื่องกำลังคนให้รองรับสถานการณ์ในอนาคต

การวางแผนอัตรากำลังคนในด้านนี้ เทศบาลตำบลสันนาเม็งจะพิจารณาคุณวุฒิการศึกษาทักษะ และประสบการณ์ ในการบรรจุบุคลากรเป็นสำคัญ โดยการพิจารณาให้ปฏิบัติงานให้ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน ประกอบกับความชำนาญและความเชี่ยวชาญในงานนั้น ๆ

กระจกด้านที่ ๒ Supply pressure: เป็นการนำประเด็นค่าใช้จ่ายเจ้าหน้าที่เข้าร่วมในการพิจารณา เพื่อการจัดการทรัพยากรบุคคลมีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดโดยในส่วนนี้จะคำนึงการจัดสรรประเภทของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยในหลักการแล้วการจัดประเภทลักษณะงานมีตจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและต้นทุนในการทำงานของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ดังนั้นในการกำหนดอัตรากำลังจะต้องมีการพิจารณาว่าตำแหน่งที่กำหนดในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่ หรือควรเปลี่ยนลักษณะการกำหนดตำแหน่ง เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การวางแผนอัตรากำลังในด้านนี้ เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้กำหนดอัตรากำลังในแต่ละส่วนราชการประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการ ๑ อัตรา ตำแหน่งระดับผู้อำนวยการกอง มีหน้าที่บังคับบัญชาบุคลากรในส่วนราชการนั้น ๆ ทุกตำแหน่ง ตำแหน่งรองลงมา จะเป็นตำแหน่งแต่ละงานซึ่งกำหนดเป็นสายงานวิชาการ ผู้มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ตำแหน่งสายงานทั่วไป ผู้มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป ตามลำดับ การกำหนดในลำดับชั้นเพื่อสะดวกในการบังคับบัญชาและมีผู้รับผิดชอบสายงานนั้น ๆ เป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์ ที่แต่ละตำแหน่งควรมีเป็นสำคัญ

กระจกด้านที่ ๓ Full Time Equivalent (FTE): เป็นการนำข้อมูลเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามกระบวนการจริง (Work process) ในอดีตเพื่อวิเคราะห์ปริมาณงานต่อบุคคลจริง อย่างไรก็ตาม FTE ต้องมีการพิจารณาปริมาณงานดังต่อไปนี้

พิจารณางานพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ในสายงานว่า

- สอดคล้องกับส่วนราชการ /ส่วนงานนี้หรือไม่
- มีภาระงานที่ต้องอาศัยสายงานดังกล่าวหรือไม่
- การมีสายงานนี้ในส่วนราชการ เอื้อต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือไม่

พิจารณาปรับเปลี่ยนสายงานเมื่อพบว่า

- ลักษณะความเชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกับงานหลักของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง
- ไม่มีการงาน/ความรับผิดชอบที่ต้องอาศัยสายงานดังกล่าว/หรือทดแทนด้วยสายงานอื่นที่เหมาะสมกว่าได้
- การมีสายงานนี้ในหน่วยงานมิได้ช่วยเอื้อต่อการบริหารทรัพยากรบุคคล

การคิดปริมาณงานแต่ละส่วนราชการ

การนำปริมาณงานที่เกิดขึ้นแต่ละส่วนราชการ มาเพื่อวิเคราะห์การกำหนดอัตรา และคำนวณระยะเวลาที่เกิดขึ้น โดยเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ใช้วิธีคิดจากสูตรการคำนวณหาเวลาปฏิบัติงาน ดังนี้

จำนวนวันปฏิบัติงาน ๑ ปี x ๖ = เวลาปฏิบัติงาน

แทนค่า ๒๓๐ x ๖ = ๑,๓๘๐ หรือ ๘๒,๘๐๐ นาที

หมายเหตุ

๑. ๒๓๐ คือ จำนวนวัน ใน ๑ ปี ให้เวลาปฏิบัติงาน ๒๓๐ วันโดยประมาณ

๒. ๖ คือ ใน ๑ วัน ให้เวลาปฏิบัติงานราชการ เป็นเวลา ๖ ชั่วโมง

๓. ๑,๓๘๐ คือ จำนวน วัน คูณด้วย จำนวน ชั่วโมง/๑ ปี ทำงาน ๑,๓๘๐ ชั่วโมง

๔. ๘๒,๘๐๐ คือ ใน ๑ ชั่วโมง มี ๖๐ นาที ดังนั้น ๑,๓๘๐ x ๖๐ จะได้ ๘๒,๘๐๐ นาที

กระจกด้านที่ ๔ Driver: เป็นการนำผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (ที่ยึดโยงกับตัวชี้วัด (KPIs) และพันธกิจของเทศบาลตำบลสันนาเม็งมายึดโยงกับจำนวนกรอบกำลังคนที่ต้องใช้ สำหรับการสร้างผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ให้ได้ตามเป้าหมาย โดยเน้นที่การปฏิบัติงาน การบริหารราชการ สอดคล้องและตอบโจทย์กับการประเมินประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (การตรวจประเมิน LPA)

กระจกด้านที่ ๕ ๓๖๐° และ Issues: นำประเด็นการบริหารคน/องค์กรมาพิจารณา อย่างน้อยใน ๓ ประเด็นดังนี้

▪ **ประเด็นเรื่องการจัดโครงสร้างองค์กร**เนื่องจากการจัดโครงสร้างส่วนราชการและการแบ่งงานในแต่ละส่วนราชการนั้นจะมีผลต่อการกำหนดกรอบอัตรากำลังเป็นจำนวนมาก เช่น หากกำหนดโครงสร้างส่วนราชการ หรือ กำหนดด้วยมากจะทำให้เกิดตำแหน่งงานขึ้นอีกตามมาไม่ว่าจะเป็นระดับหัวหน้าส่วนราชการ งานในส่วนราชการ งานธุรการ งานสารบรรณและงานอื่น ซึ่งเทศบาลตำบลสันนาเม็งพิจารณาพบว่า การกำหนดโครงสร้างในปัจจุบันของแต่ละส่วนราชการนั้นมีความเหมาะสมแล้ว โดยปัจจุบันมี ๔ ส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

▪ **ประเด็นเรื่องการพัฒนาบุคลากร**เนื่องจากเทศบาลตำบลสันนาเม็งเป็นองค์กรขนาดเล็ก และยังไม่มีการขยายตัวในช่วงอายุที่ใกล้เกษียณราชการ แต่ก็ต้องมีการเตรียมการ และพิจารณาถึงการเตรียมความพร้อมเรื่องกรอบอัตรากำลังที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลง เช่น การโอน (ย้าย) ของพนักงานเทศบาล การเกษียณอายุของข้าราชการและพนักงานจ้างในอนาคต ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ การปรับตำแหน่งอัตรากำลังที่เหมาะสมขึ้นทดแทนตำแหน่งที่จะเกษียณอายุออกไป เพื่อให้สามารถมีบุคลากรปฏิบัติงานต่อเนื่อง และสามารถคาดการณ์ วางแผนกำหนดเพื่อรองรับสถานการณ์ ในอนาคตข้างหน้าเกี่ยวกับกำลังคนได้

■ มุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาประกอบการพิจารณาโดยเป็นข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามหรือการประชุมของผู้บริหาร หรือหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง รองนายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง และหัวหน้าส่วนราชการ ทั้ง ๔ ส่วนราชการ การสอบถาม หรือการประชุมของผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เป็นการวางแผนและเตรียมการในมุมมองของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงและกำหนดทิศทางให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

กระจัดด้านที่ ๖ Benchmarking เปรียบเทียบสัดส่วนอัตราค่าจ้างกับเทศบาลที่มีขนาดและงบประมาณ หรือพื้นที่ใกล้เคียงกันซึ่งได้แก่ เทศบาลตำบลหนองเยือง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเทศบาลที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกัน จำนวนหมู่บ้านประชาชน ภูมิประเทศ และมีบริบทของพื้นที่และองค์กรในลักษณะเดียวกัน

๓.๗ การพิจารณาเปรียบเทียบกับกรอบอัตราค่าจ้างขององค์กรอื่น ๆ

ตารางแสดงข้อมูลการเปรียบเทียบอัตราค่าจ้างของเทศบาลตำบลในกลุ่มเดียวกัน

ด้าน	เทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เทศบาลตำบลป่าไม้
ลักษณะทางภูมิศาสตร์	มีเนื้อที่ทั้งหมด ๘.๕ ตารางกิโลเมตร มีประมาณ ๕,๖๕๐ ไร่ หมู่บ้านในความรับผิดชอบทั้งสิ้น ๑๒ หมู่บ้าน มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น ๑๑,๓๓๐ คน	มีเนื้อที่ทั้งหมด ๔๔.๕๕ ตารางกิโลเมตร มีประมาณ ๓๐,๔๖๘.๕ ไร่ เป็นพื้นที่เขตป่าสงวน จำนวน ๒๘.๓๕ ตารางกิโลเมตร หมู่บ้านในความรับผิดชอบทั้งสิ้น ๑๔ หมู่บ้าน มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น ๑๓,๐๘๖ คน
รายได้	ตั้งเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ตั้งเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๘๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
โครงสร้างส่วนราชการ	เทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดโครงสร้างส่วนราชการ ๕ ส่วน ดังนี้ ๑. สำนักปลัดเทศบาล ๒. กองคลัง ๓. กองช่าง ๔. กองการศึกษา ๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	เทศบาลตำบลป่าไม้ กำหนดโครงสร้างส่วนราชการ ๔ ส่วน ดังนี้ ๑. สำนักปลัดเทศบาล ๒. กองคลัง ๓. กองช่าง ๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
อัตราค่าจ้าง สำนักปลัดเทศบาล	สำนักปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดตำแหน่งอัตราค่าจ้างพนักงานเทศบาล จำนวน ๑๒ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๔ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๖ อัตรา ดังนี้ ๑. หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๒. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๓. หัวหน้าฝ่ายปกครอง (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๔. นักทรัพยากรบุคคล จำนวน ๑ อัตรา	สำนักปลัดเทศบาลตำบลป่าไม้ กำหนดตำแหน่งอัตราค่าจ้างพนักงานเทศบาล จำนวน ๑๒ อัตรา พนักงานครูจำนวน ๒ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๔ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๐ อัตรา

ด้าน	เทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เทศบาลตำบลป่าไม้
	๕. นักจัดการงานทั่วไป จำนวน ๒ อัตรา ๖. นิติกร จำนวน ๑ อัตรา ๗. นักจัดการงานทะเบียนและบัตร จำนวน ๑ อัตรา ๘. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน ๑ อัตรา ๙. นักพัฒนาชุมชน จำนวน ๑ อัตรา ๑๐. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๑ อัตรา ๑๑. เจ้าพนักงานเทคนิค จำนวน ๑ อัตรา <u>พนักงานจ้างตามภารกิจ</u> ๑. ผู้ช่วยนิติกร จำนวน ๑ อัตรา ๒. ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน ๑ อัตรา ๒. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา ๓. แม่ครัว จำนวน ๑ อัตรา <u>พนักงานจ้างทั่วไป</u> ๑. พนักงานดับเพลิง จำนวน ๒ อัตรา ๒. พนักงานขับรถยนต์ จำนวน ๑ อัตรา ๓. คนงานทั่วไป จำนวน ๔ อัตรา	
อัตรากำลังกองคลัง	กองคลังเทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๘ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๒ อัตรา และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓ อัตรา ดังนี้ ๑. ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับกลาง) จำนวน ๑ อัตรา ๒. หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๓. นักวิชาการจัดเก็บรายได้ จำนวน ๑ อัตรา ๔. เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ จำนวน ๑ อัตรา ๕. นักวิชาการพัสดุ จำนวน ๑ อัตรา ๖. เจ้าพนักงานพัสดุ จำนวน ๑ อัตรา ๗. นักวิชาการเงินและบัญชี จำนวน ๑ อัตรา ๘. เจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา	กองคลังเทศบาลตำบลป่าไม้ กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๕ อัตรา ลูกจ้างประจำ จำนวน ๑ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๑ อัตรา

ด้าน	เทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เทศบาลตำบลป่าไม้
	พนักงานจ้างตามภารกิจ ๑. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ จำนวน ๑ อัตรา ๒. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา ๓. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ จำนวน ๑ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป ๑. คนงานทั่วไป จำนวน ๑ อัตรา	
อัตรากำลังกองช่าง	กองช่างเทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๗ อัตรา และพนักงานตามภารกิจ จำนวน ๖ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๕ อัตรา ดังนี้ ๑. ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับกลาง) จำนวน ๑ อัตรา ๒. หัวหน้าฝ่ายการโยธา (นักบริหารงานช่าง ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๓. นายช่างโยธา จำนวน ๒ อัตรา ๔. นายช่างเขียนแบบ จำนวน ๑ อัตรา ๕. เจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา ๖. วิศวกร จำนวน ๑ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ ๑. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๒ อัตรา ๒. ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า จำนวน ๒ อัตรา ๓. ผู้ช่วยช่างโยธา จำนวน ๒ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป ๑. คนงานทั่วไป จำนวน ๔ อัตรา ๒. พนักงานขับรถยนต์ จำนวน ๑ อัตรา	กองช่างเทศบาลตำบลป่าไม้ กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาลตำบล จำนวน ๕ อัตรา และ พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๒ อัตรา
อัตรากำลังกองสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ เทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๑๑ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๕ อัตรา และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๔ อัตรา ดังนี้ ๑. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฯ (นักบริหารงานสาธารณสุข ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๒. หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๓. พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๓ อัตรา ๔. นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๒ อัตรา	กองสาธารณสุขฯ เทศบาลตำบลป่าไม้ กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๖ อัตรา พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๒ อัตรา

ด้าน	เทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เทศบาลตำบลป่าไม้
	๕. เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข จำนวน ๓ อัตรา ๖. เจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๒ อัตรา ๗. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี จำนวน ๓ อัตรา <u>พนักงานจ้างตามภารกิจ</u> ๑. ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด จำนวน ๒ อัตรา ๒. ผู้ช่วยนักกิจกรรมบำบัด จำนวน ๑ อัตรา ๓. ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย จำนวน ๑ อัตรา ๔. ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา <u>พนักงานจ้างทั่วไป</u> ๑. คนงานทั่วไป จำนวน ๓ อัตรา ๒. พนักงานขับรถยนต์ จำนวน ๑ อัตรา ๓. พนักงานขับรถบรรทุกขยะ จำนวน ๒ อัตรา ๔. พนักงานกู้ชีพ จำนวน ๒ อัตรา	
อัตรากำลังกองการศึกษา	กองการศึกษาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง กำหนดตำแหน่งอัตรากำลังพนักงานเทศบาล จำนวน ๗ อัตรา และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓ อัตรา ดังนี้ ๑. ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๒. หัวหน้าฝ่ายบริหารการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น) จำนวน ๑ อัตรา ๓. นักวิชาการศึกษา จำนวน ๑ อัตรา ๔. นักวิชาการวัฒนธรรม จำนวน ๑ อัตรา ๕. เจ้าพนักงานธุรการ จำนวน ๑ อัตรา ๖. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ อัตรา ๗. ครู จำนวน ๒ อัตรา <u>พนักงานจ้างตามภารกิจ</u> ๑. ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ อัตรา <u>พนักงานจ้างทั่วไป</u> ๑. คนงานทั่วไป ๓ อัตรา	
หน่วยตรวจสอบภายใน	เทศบาลตำบลสันนาเม็งมีอัตราพนักงานเทศบาล ๑ อัตรา พนักงานจ้างตามภารกิจจำนวน ๓ อัตรา ดังนี้ ๑. นักวิชาการตรวจสอบภายใน พนักงานจ้างตามภารกิจ ๑. ผู้ช่วยนักวิชาการตรวจสอบภายใน	เทศบาลตำบลป่าไม้มีอัตราพนักงานเทศบาล ๑ อัตรา

๓.๔ เทศบาลตำบลสันนาเม็งมีแผนพัฒนาบุคลากร ซึ่งมีการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง รายละเอียดปรากฏตามแผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

การวางแผนกำลังคนและการกำหนดกรอบอัตรากำลังคนมีความสำคัญ เป็นประโยชน์ต่อเทศบาลตำบลสันนาเม็ง และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง การกำหนดอัตรากำลังคนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจะช่วยให้เทศบาลตำบลสันนาเม็งสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างทัน่วงที่ ทำให้การจัดหา การใช้และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นการกำหนดกรอบอัตรากำลังคนจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์โดยสรุปได้ ดังนี้

๑. ช่วยให้เทศบาลตำบลสันนาเม็ง สามารถที่จะจัดจำนวน ประเภท และระดับทักษะของกำลังคนให้เหมาะสมกับงานในระยะเวลาที่เหมาะสม ทำให้กำลังคนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ทั้งกำลังคนและองค์กร บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้จนจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดของเทศบาลตำบลสันนาเม็งโดยรวม

๒. ทำให้เทศบาลตำบลสันนาเม็งสามารถพยากรณ์สิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยีทำให้เทศบาลตำบลสันนาเม็งสามารถวางแผนกำลังคนและเตรียมการรองรับกับเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาที่เทศบาลตำบลสันนาเม็งจะเผชิญในอนาคตเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลลดความรุนแรงลงได้

๓. ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานของทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในปัจจุบันและในอนาคต เทศบาลตำบลสันนาเม็งจึงสามารถวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

๔. การกำหนดกรอบอัตรากำลังคนจะเป็นกิจกรรมเชื่อมโยงระหว่างการจัดการทรัพยากรบุคคลและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ให้สอดคล้องกันทำให้การดำเนินการของเทศบาลตำบลสันนาเม็งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

๕. ช่วยลดปัญหาด้านต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารกำลังคน เช่น ปัญหาโครงสร้างกำลังคน ปัญหาคนไม่พอกับงานตามภารกิจใหม่ เป็นต้น ซึ่งปัญหาบางอย่างแม้ว่าจะไม่อาจแก้ไขให้หมดสิ้นไปได้ด้วยการวางแผนกำลังคนแต่การที่หน่วยงานได้มีการวางแผนกำลังคนไว้ล่วงหน้าก็จะช่วยลดความรุนแรงของปัญหานั้นลงได้

๔. สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

ในภารกิจ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และรวมกฎหมายอื่น ๆ เพื่อให้เทศบาลตำบล สันนาเม็งมีอำนาจหน้าที่เข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตน

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีพื้นที่ ๔.๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕,๖๙๐ ไร่ มีประชากร ๓๑,๓๑๐ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑,๓๕๗ คน/ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ ๕๐.๒๔ ค้าขาย ร้อยละ ๓๑.๕๗ พนักงานบริษัท ร้อยละ ๘.๑๓ และอื่นๆ

เทศบาลตำบลสันนาเมือง ยังได้ดำเนินการมุ่งเน้นการพัฒนาความต้องการของประชาชนไม่ว่าจะเป็นทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านการเมืองการบริหาร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยแบ่งเป็นปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ สภาพปัญหาของพื้นที่

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๑.๑ ปัญหาการปลูกพืช ๑.๒ ปัญหาการเลี้ยงสัตว์ ๑.๓ ปัญหาขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ ๑.๔ ปัญหาขาดเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการเกษตร ๑.๕ ปัญหาการตลาด	สภาพปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๑.๑.๑ ประชาชนขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตรในฤดูแล้ง และศัตรูพืชรบกวน ๑.๑.๒ ประชาชนขาดความรู้ ความสนใจในการใช้ปุ๋ยชีวภาพในการลดต้นทุนการผลิต หรือสมุนไพรในการปราบศัตรูพืช หรือใช้เครื่องจักรกลทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ๑.๑.๓ ประชากรขาดความรู้ในการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ หรือนิยมปลูกพืชตามกระแสราคาที่มีแนวโน้มสูง โดยไม่มีการควบคุม ทำให้มีการปลูกพืชกันมากจนผลผลิตล้นตลาดและมีราคาต่ำ ๑.๑.๔ ประชากรขาดความรู้ในการแปรรูปหรือถนอมอาหาร ผลิผลผลิตการเกษตร ๑.๑.๕ ดินเสื่อมสภาพในการเพาะปลูก ๑.๒.๑ ประชาชนขาดเงินลงทุน มีโรคระบาด ขาดความรู้ในการเลี้ยงสัตว์แบบผสมผสานเพื่อลดต้นทุนการผลิตและให้สัตว์โตเร็ว ๑.๓.๑ ประชาชนขาดความรู้ในการประกอบอาชีพหรืออาชีพเสริมในการประกอบอาชีพเพิ่มพูนรายได้ ๑.๔.๑ ประชาชนส่วนหนึ่งยังไม่มีฐานะยากจนไม่มีหลักประกัน หรือการสนับสนุนจากภาครัฐภาคเอกชนเพื่อยืมหรือส่งเสริมให้มีการลงทุนและการมีงานทำ เครื่องจักรกลทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ๑.๕.๑ กลุ่มเกษตรกรยังไม่มีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มหรือนำสินค้ามารวมกันเพื่อต่อรองราคาพ่อค้าคนกลาง หรือจัดจำหน่ายในนามกลุ่มเพื่อให้มีอำนาจในการต่อรองราคา ลดการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ๒. ปัญหาด้านสังคม ๒.๑ ปัญหาการอพยพไปทำงานนอกถิ่นที่อยู่ ๒.๒ ปัญหาการว่างงาน ๒.๓ ปัญหายาเสพติด

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๒.๕ ปัญหาคนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ และเด็กกำพร้า ๒.๖ ปัญหาเยาวชนมีวาม ๒.๗ ปัญหาการไม่มีความ เสถียรเพื่อส่วนรวมและ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ๒.๘ ปัญหาคนต่างด้าวเข้ามา อาศัยในพื้นที่จำนวนมาก ๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๓.๑ การคมนาคมไม่สะดวก ๓.๒ เขตไฟฟ้ายังขยายไม่ทั่วถึง และแสงสว่างไม่เพียงพอ ๓.๓ ปัญหาอื่น ๆ ๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๔.๑ ปัญหาน้ำประปา ๔.๒ ปัญหาเพื่อการเกษตร ๔.๓ ปัญหาลำเหมืองดินเซิน ๕. ปัญหาด้านสาธารณสุขและอนามัย ๕.๑ ปัญหาโรคเอดส์ ๕.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค ไข้เลือดออก	๒.๕.๑ คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการ เด็กกำพร้าขาดการดูแลและ เอาใจใส่จากสังคม ๒.๖.๑ เยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมในทางมีวาม ประพฤติผิด ทางเพศ ก่อนหรืออันสมควร หรือกำลังอยู่ในวัยเรียนโดยอยู่กันฉันท์ สามี ภรรยาหรือบางเวลาทั้งที่ยังไม่มีอาชีพหรือหาเลี้ยงชีพได้เป็น ภาระให้แก่บิดามารดาผู้ปกครองจัดต่อจากรัดประเพณีและกฎหมาย ๒.๗.๑ ยังมีประชาชนบางส่วนที่ยังไม่มีความเสถียรเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทั้งที่มีความพร้อมและอาจทำได้ ๒.๘.๑ สร้างความเดือดร้อนส่งผลกระทบต่อ , มีวาม , ไม่รักษา ระเบียบสังคม <u>สภาพปัญหาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u> ๓.๑.๑ ถนนในหมู่บ้านชำรุดใหญ่หลวงทางคับแคบ ปัญหาเรื่องการกระจาย ความเจริญจากเมืองมาสู่ชุมชน ๓.๒.๑ บางหมู่บ้านเขตไฟฟ้ายังขยายไม่ทั่วถึง หรือการให้แสงสว่าง บนถนนที่เป็นจุดล่อแหลมต่ออันตรายหรืออุบัติเหตุยังไม่เพียงพอ หรือหลอดอุปกรณ์ชำรุด ๓.๓.๑ บางหมู่บ้านยังขาดโรงเก็บของประจำหมู่บ้านและยังไม่มี แมรุณาศพ <u>สภาพปัญหาทางด้านแหล่งน้ำ</u> ๔.๑.๑ ประปาที่ใช้อยู่เป็นระบบเก่า มีขนาดเล็กไม่สามารถผลิต น้ำประปาแจกจ่ายได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอในการอุปโภค และ บริโภค ๔.๑.๒ ประปาที่มีใช้อยู่ไม่มีประสิทธิภาพในการกรองน้ำให้สะอาดหรือ ถึงกรองชำรุด หรือไม่มีถึงกรอง ๔.๑.๓ ไม่มีระบบประปาใช้ ๔.๒.๑ น้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งมีไม่เพียงพอ ๔.๓.๑ ลำเหมืองลำห้วยดินเซินไม่สามารถส่งน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรได้ สะดวกและพอเพียงหรือลำเหมืองฝายชำรุดส่งน้ำไม่ได้เต็มที่ <u>สภาพปัญหาทางด้านสาธารณสุขและอนามัย</u> ๕.๑.๑ ประชาชนส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ยัง มีพฤติกรรมเสี่ยง ผู้ป่วยโรคเอดส์และเด็กกำพร้าถูกรังเกียจและ ทอดทิ้งจากสังคม ๕.๒.๑ ประชาชนส่วนมากยังขาดความรู้ในการกำจัดแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายการป้องกันไข้เลือดออก ทำให้เกิดโรคระบาด บ่อยครั้ง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๕.๓ ปัญหาโรคพิษสุนัขบ้า	๕.๓.๑ ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญและตระหนักในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการกำจัดสุนัขจรจัด
๕.๔ ปัญหาการคุ้มครอง รักษาพยาบาล	๕.๔.๑ ประชาชนผู้มีรายได้น้อยไม่ให้ความสำคัญกับการรักษาสิทธิจากบัตรสุขภาพ
๕.๕ ปัญหาสุขภาพอนามัยและ สุขลักษณะ	๕.๕.๑ บางครอบครัวยังมีสุขภาพอนามัยและสุขลักษณะที่ยังไม่น่าอยู่อาศัย
๕.๖ ปัญหาการบริการสาธารณสุข	๕.๖.๑ การบริการทางสาธารณสุขยังขาดแคลนบุคลากร งบประมาณและเครื่องมือที่ทันสมัย
๖. ปัญหาด้านการเมือง	สภาพปัญหาทางการเมือง การบริหารตามหลักธรรมาภิบาล
การบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	
๖.๑ ปัญหาชุมชนขาดศักยภาพ การพัฒนาและการให้ความ ร่วมมือกับเทศบาลพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น	๖.๑.๑ ประชาชนส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจทางการเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบอบ.ป.ระชาภิ.บ.โดยตลอดจนไม่ให้ความสำคัญต่อสิทธิและหน้าที่ของคนไทยเท่าที่ควร
๖.๒ ปัญหาสมาชิกสภาเทศบาล ขาดความรู้ในบทบาทอำนาจ หน้าที่เท่าที่ควร	๖.๒.๑ สมาชิกสภาเทศบาลมีความต้องการอบรมความรู้เพื่อเพิ่มทักษะเชิงปฏิบัติการในสถาบันอบรมต่างๆ
๖.๓ ปัญหาการประชาสัมพันธ์ การบริการข้อมูลข่าวสาร	๖.๓.๑ ไม่มีสถานี่ให้บริการ ขาดการส่งเสริมการรับฟังข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร
๖.๔ ปัญหาขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำงาน	๖.๔.๑ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานยังมีไม่เพียงพอ
๖.๕ การขาดการประสานงาน การเชื่อมความสัมพันธ์กับ องค์กรต่าง ๆ ในตำบล	๖.๕.๑ เทศบาลตำบลได้ประกาศจัดตั้งใหม่บทบาท อำนาจหน้าที่การประสานงานเชื่อมความสัมพันธ์ไม่ดี หรือ การร่วมมือกันทำงานยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	สภาพปัญหาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ปัญหาการศึกษา	
๗.๑ ปัญหาความไม่เพียงพอของ อุปกรณ์และหนังสือเพื่อ การศึกษา	๗.๑.๑ โรงเรียนได้รับงบประมาณในการพัฒนาเด็กนักเรียนไม่เพียงพอและนักเรียนบางส่วนมีฐานะยากจน
๗.๒ ปัญหาขาดอุปกรณ์การศึกษา ทุนการศึกษาและทุนอาหาร กลางวัน	๗.๒.๑ โรงเรียนได้รับงบประมาณเพื่อเป็นทุนการศึกษาและอาหารไม่พอเพียงเท่าที่ควร เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่มีเพิ่มมากขึ้นทุกปี
๗.๓ ปัญหาขาดแคลนห้องสมุด ที่อ่านหนังสือพิมพ์	๗.๓.๑ ห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์บางหมู่บ้านทรุดโทรมไม่เหมาะสม
๗.๔ ปัญหาขาดโอกาสทางการ ศึกษา	๗.๔.๑ ประชาชนมีฐานะยากจนหรือการศึกษาในและนอกระบบของรัฐยังไม่ทั่วถึง ทำให้มีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
ปัญหาศาสนา ๗.๕ ปัญหาขาดความรู้ทาง พุทธศาสนา การปฏิบัติธรรม จริยธรรม ๗.๖ ปัญหาขาดการสร้างจิตสำนึก และยึดมั่นในศีลธรรมหรือ ทางศาสนา ๗.๗ ปัญหาส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ๘. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๘.๑ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ขาดการเอาใจใส่อนุรักษ์ดูแล ๘.๒ ปัญหาผลกระทบทางเสียงและ อากาศ ๘.๓ ปัญหาขยะ ๘.๔ ปัญหาแม่น้ำเน่าเสีย ท่วมขัง ๘.๕ ปัญหาไฟไหม้พื้นที่รกร้าง	๗.๕.๑ ประชาชนและเยาวชนยังขาดจิตสำนึกหันหน้าเข้าวัดในวัน สำคัญทางศาสนาและวันหยุดเพื่อศึกษาธรรม จริยธรรมและความรู้ด้าน ศาสนา ๗.๖.๑ ชุมชนยังขาดการฝึกอบรมให้ความรู้หรือสร้างจิตสำนึกหรือยึด มั่นในศีลธรรม ๗.๗.๑ การส่งเสริมฟื้นฟูประเพณีของท้องถิ่นและของชาติยังไม่ ต่อเนื่องยังไม่มีส่วนร่วมเท่าที่ควร สภาพปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘.๑.๑ ประชาชนยังไม่มีความตระหนักให้ความสำคัญของการ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ หน่วยงานภาครัฐไม่มีความจริงจังใน การแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ๘.๒.๑ ประชาชนได้รับผลกระทบผลกระทบทางเสียงจากสถาน บันเทิงและก๊วนจากการฟาร์มเลี้ยงโค โก่อ สุกกร ในพื้นที่ ๘.๓.๑ มีประชาชนนอกพื้นที่แอบนำขยะมาทิ้งตามข้างถนน และประชาชนยังไม่มีการแยกขยะ ทำให้ไม่สะดวกในการจัดเก็บ และกำจัดขยะ ๘.๔.๑ มีปัญหาไม่มีร่องระบายน้ำได้รวดเร็วเนื่องจากน้ำไหลบ่ามา อย่างรวดเร็ว ท่อระบายน้ำเล็กไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน ๘.๕.๑ ไฟไหม้พื้นที่รกร้างว่างเปล่าลุกลามเข้ามาหมู่บ้าน ทำให้ ประชาชนหวาดผว เนื่องจากมีบ้านร้างหรือพื้นที่รกร้างข้างหมู่บ้าน ๙. ปัญหาด้านภัยธรรมชาติ ๙.๑ ปัญหาด้านอุทกภัย วาตภัย ภัยจากน้ำท่วมซ้ำซาก บ้านเรือน เสียหาย เนื่องจากความเจริญจากชุมชนเมืองเข้ามาอย่างรวดเร็ว มีการ สร้างบ้านจัดสรรเพิ่มเป็นจำนวนมาก ทำให้ทางเดินของน้ำมีการเปลี่ยน ทิศทาง หากเกิดฝนตกหนักและลมแรง ทำให้น้ำท่วมเข้าบ้านเรือนของ ประชาชนที่อยู่พื้นที่ต่ำกว่าพื้นที่ของบ้านจัดสรรทำให้เกิดน้ำท่วมบ้าน หากเกิดฝนตกหนัก และบ้านเรือนเสียหายจากวาตภัย ซึ่งทางเทศบาล ต้องมีการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน ๙.๒ ปัญหาด้านอัคคีภัย เนื่องจากความเจริญที่เข้ามาสู่ชุมชนอย่าง รวดเร็ว ประชาชนขาดความระมัดระวัง ทำให้เกิดเหตุไฟไหม้บ้านเรือน บ่อยครั้ง จากบ้านพักอาศัยบ้าง และที่พิกคนงานที่ทำงานก่อสร้างบ้าน จัดสรร

๔.๒ ความต้องการของประชาชน

๔.๒.๑ ความต้องการด้านเศรษฐกิจ

พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาสมากขึ้นโดยดำเนินการดังนี้

๔.๒.๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพที่มีรายได้มั่นคงแน่นอนอย่างยั่งยืน

๔.๒.๑.๒ สร้างอาชีพให้ชุมชนโดยเน้นการแนะนำและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒.๑.๓ สนับสนุนการสร้างศูนย์แสดงสินค้าระดับตำบล

๔.๒.๑.๔ สนับสนุน ติดต่о จัดหา ส่งเสริมการตลาด การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้เป็น "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์"

๔.๒.๒ ความต้องการด้านสังคม

พัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาตำบลทุกขั้นตอนเพื่อเป็นการรวมพลังสร้างสรรค์ให้เทศบาลตำบลสันนาเม็งต่อไป โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๔.๒.๒.๑ ส่งเสริมความเข้มแข็งให้องค์กรชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนของตนเอง

๔.๒.๒.๒ สนับสนุนให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยเทศบาลตำบลสันนาเม็งให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ เทคโนโลยี ข้อมูล ข่าวสาร และเครื่องมือในการดำเนินงาน

๔.๒.๒.๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อความเข้มแข็งของสังคม และสร้างพลังในการพัฒนาตำบล โดยส่งเสริมการทำกิจกรรมในลักษณะพหุภาคี ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนได้มีโอกาสร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม

๔.๒.๒.๔ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เสนอความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินการและบริหารจัดการ

๔.๒.๒.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมการจัดตั้งประชาชนตำบลสันนาเม็งให้เข้มแข็ง

๔.๒.๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสังคมสงเคราะห์

๔.๒.๒.๗ ส่งเสริมให้ชุมชนได้ตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดและร่วมมือป้องกัน

แก้ไข

๔.๒.๓ ความต้องการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของตำบลให้ได้มาตรฐานและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะให้กับประชาชนอย่างเพียงพอ โดยดำเนินการ ดังนี้

๔.๒.๓.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงถนนในตำบลให้ทั่วถึง ตรอก ซอย เพื่อให้การสัญจรไปมาของประชาชนเป็นไปโดยสะดวก

๔.๒.๓.๒ ติดตั้งขยายเขตระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงภายในพื้นที่ตำบลให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับประชาชน

๔.๒.๔ ความต้องการด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

๔.๒.๔.๑ พัฒนาและปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ให้มีคุณภาพสะอาด ปลอดภัย

๔.๒.๔.๒ ขุดลอกลำเหมืองให้เกษตรกรได้ใช้น้ำอย่างเพียงพอและมีการระบายน้ำได้ดี

๔.๒.๕ ความต้องการด้านการสาธารณสุข

- ๔.๒.๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
- ๔.๒.๕.๒ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบบริการสาธารณสุขที่เน้นการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันควบคุมโรค
- ๔.๒.๕.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- ๔.๒.๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณในการจัดกิจกรรมของ อสม.ทั้งตำบล
- ๔.๒.๕.๕ ส่งเสริมการประกันสุขภาพให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเฉพาะกลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาส

๔.๒.๖ ความต้องการด้านการเมืองและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

- เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเทศบาลตำบลสันนาเม็งเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยจะดำเนินการดังนี้
- ๔.๒.๖.๑ พัฒนาศักยภาพการบริหารงานของเทศบาล
- ๔.๒.๖.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ด้วยการผลักดันขั้นตอนการปฏิบัติงานและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการรวดเร็วยิ่งขึ้น
- ๔.๒.๖.๓ สร้างจิตสำนึกให้กับพนักงานเทศบาลในการให้บริการกับประชาชนโดยยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ ด้วยความอ่อนน้อม รอยยิ้มและการมีอัธยาศัยไมตรี โดยใช้หลักธรรมาภิบาล
- ๔.๒.๖.๔ ประสานการปฏิบัติงานทั้งในส่วนรองเทศบาลหรือกับส่วนราชการอื่นทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนภาคเอกชน และพ่อค้า ประชาชน ฯลฯ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการ/กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของท้องถิ่น
- ๔.๒.๖.๕ จัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างสำนักงานเทศบาลอันเป็นการรองรับการบริหารงานของเทศบาลที่เพิ่มมากขึ้น

๔.๒.๗ ความต้องการด้านการศึกษาและวัฒนธรรม

- พัฒนาทรัพยากรบุคคลในท้องถิ่นให้มีคุณภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสร้างประโยชน์ให้กับสังคมโดยรวมและจะอนุรักษ์วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาดั้งเดิมของตำบลสันนาเม็งให้ดำรงอยู่ต่อไป โดยดำเนินการดังนี้
- ๔.๒.๗.๑ พัฒนาและส่งเสริมจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน
- ๔.๒.๗.๒ ส่งเสริมกิจการทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานวัฒนธรรมไทย
- ๔.๒.๗.๓ ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส
- ๔.๒.๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดแข่งขันกีฬาตำบล ทั้งเยาวชนและประชาชนทั่วไป
- ๔.๒.๗.๕ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบล
- ๔.๒.๗.๖ ส่งเสริมให้สภาวัฒนธรรมตำบลสันนาเม็ง มีความเข้มแข็ง
- ๔.๒.๗.๗ ส่งเสริมให้กลุ่มหนุ่มสาวและเยาวชนได้เข้าร่วมในกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ ของตำบล และส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้และเข้าใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของลำนา

๔.๒.๔ ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พัฒนาสภาพแวดล้อมของตำบลให้มีความสวยงามเรียบร้อยเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในตำบล
ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ โดยดำเนินการดังนี้

๔.๒.๔.๑ พัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตตำบลสันนาเม็งโดยการพัฒนาที่ว่างขนาดเล็กที่
สาธารณะให้เป็นพื้นที่สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือการนันทนาการสำหรับประชาชน

๔.๒.๔.๒ ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ให้ร่มรื่นและปลูกต้นไม้ราชพฤกษ์ตามไหล่ถนนและที่
สาธารณะ

๔.๒.๔.๓ แสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอย มุ่งเน้นการ
รักษาความสะอาดของบ้านเมือง

๔.๒.๔.๔ รณรงค์ให้ประชาชนช่วยกันกำจัดขยะของแต่ละครัวเรือนในบริเวณบ้าน
ตามสภาพความเหมาะสม

๔.๒.๔.๕ รณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกขยะและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ซ้ำ
หรือนำกลับไปผลิตใช้ใหม่

๔.๒.๔.๖ เทศบาลมีการพัฒนาการบริหารจัดการการดำเนินการกำจัดขยะ

๔.๒.๔.๗ จัดทำแนวป้องกันไฟไหม้ในพื้นที่ล่อแหลมต่อการเกิดเพลิงไหม้

๔.๒.๔.๘ พัฒนากันหนทางให้สะอาดและการสร้างจิตสำนึกกระตุ้นให้ประชาชนรัก
สิ่งแวดล้อม รักษาความสะอาด

๕. การกิจ อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีบทบาทในการให้บริการสาธารณะ
ด้านต่าง ๆ ในเขตพื้นที่เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ถึง (ฉบับที่ ๓๓) และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน
ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เกี่ยวกับศักยภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนแล้วสามารถสรุปภารกิจ
ของเทศบาล ออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

๕.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

๕.๑.๑ ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

๕.๑.๒ ให้มีน้ำสะอาดหรือประปา

๕.๑.๓ ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

๕.๑.๔ ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

๕.๑.๕ การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ

๕.๑.๖ การสาธารณสุขการ

๕.๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

๕.๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

๕.๒.๒ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

๕.๒.๓ บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

๕.๒.๔ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

๕.๒.๕ การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

๕.๒.๖ การจัดการศึกษา

๕.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๕.๓.๑ รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล
- ๕.๓.๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕.๓.๒ จัดให้มีที่จอดรถ
- ๕.๓.๓ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ๕.๓.๔ การควบคุมอาคาร
- ๕.๓.๕ การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๕.๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๕.๔.๑ ให้มีตลาด
- ๕.๔.๒ การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
- ๕.๔.๓ การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน

๕.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๕.๕.๑ รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- ๕.๕.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

๕.๖ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๕.๖.๑ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- ๕.๖.๒ ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- ๕.๖.๓ การจัดการศึกษา
- ๕.๖.๔ การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๕.๗ ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๕.๗.๑ หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล
- ๕.๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการมีมาตรการป้องกัน
- ๕.๗.๓ การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕.๗.๔ การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำให้เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ภารกิจทั้ง ๗ ด้านตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจเทศบาลตำบลสามารถจะแก้ไขปัญหามหาของเทศบาลตำบลสันนาเม็งได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ประกอบด้วย การดำเนินการของเทศบาลตำบลจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาลและนโยบายของผู้บริหารของเทศบาลตำบลเป็นสำคัญ

จากนโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง และข้อมูลพื้นฐานการพัฒนา (Base Line) ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาในบทที่ผ่านมา เพื่อที่จะทราบภาพการณ์แวดล้อมของการพัฒนาและศักยภาพ ในการพัฒนาของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงได้ทำการวิเคราะห์สถานการณ์ในทุกด้านการพัฒนาโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการพัฒนา ดังผลการ วิเคราะห์ซึ่งจะได้นำเสนอเป็นรายประเด็นนโยบายรวม ๗ ประเด็นตามลำดับต่อไปนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนา (SWOT Analysis)

๒. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. มีการแบ่งส่วนราชการโดยกำหนดอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน และครอบคลุมงานในความรับผิดชอบ ๒. ผู้บริหารมีความชัดเจนในการกำหนดนโยบายในการบริหาร ๓. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดทำแผนและงบประมาณของเทศบาล ๔. ประชาชนเริ่มมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาล มากขึ้น ๕. ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการบริหาร จัดการมากขึ้น	๑. ลักษณะการทำงานมุ่งที่ผลงานของแต่ละส่วน การงานมากกว่าการทำงานในภาพรวมของเทศบาล ๒. บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจด้านหนังสือ สิ่งการ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๓. การพัฒนาทางด้านคุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้าง จิตสำนึกที่ดียังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ๔. ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล มีน้อย ๕. ประชาชนบางส่วนให้ความสำคัญในการจัดทำ แผนและงบประมาณของเทศบาลน้อย ๖. ขาดการบูรณาการร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นกับ ส่วนราชการอื่น ๗. วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ที่ใช้ในการบริหารจัดการ มีไม่เพียงพอ ๘. สำนักงานเทศบาลคับแคบ ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการมารับบริการ ๙. รายจ่ายประจำเพิ่มขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจ แต่ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเท่าเดิม

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. เทศบาลมีความเป็นอิสระในการบริหารหน่วยงาน ๒. มีหน่วยงานตรวจสอบ / กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด อาทิเช่น ท้องถิ่นอำเภอ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น ๓. มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเข้ามาช่วยดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ ๔. มีปัจจัยเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ๕. รัฐบาลและจังหวัดให้การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานภารกิจต่าง ๆ	๑. งบประมาณที่มีจำกัด ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ ๒. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ บางเรื่องไม่ชัดเจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้ความช่วยเหลือประชาชน ๓. การเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยทำให้นโยบายไม่ต่อเนื่อง ๔. ระเบียบของราชการบางฉบับทำให้พบปัญหาในการตรวจสอบจากภาคประชาชนลดลง

๒. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. มีศักยภาพพร้อมรับการขยายตัวของเมืองเชียงใหม่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญในอนาคต ๒. ผู้บริหารให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๓. เทศบาลมีความพร้อมด้านการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะ ๔. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบลใกล้เคียงที่สะดวกสามารถใช้สัญจรไปมาได้ตลอดทั้งปี ๕. การคมนาคมทางบกสะดวก มีรถประจำทางวิ่งผ่านหลายสาย ๖. ถนนที่ใช้สัญจรไปมาสะดวก พร้อมมีไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน	๑. ถนนภายในตำบลคับแคบ และส่วนใหญ่ไม่สามารถขยายไหล่ทางได้เนื่องจากติดกับที่ดินเอกชน ๒. ถนนในหมู่บ้านยังไม่ได้มาตรฐาน บางแห่งชำรุดหรือเป็นลูกรัง ๓. ที่ดินสาธารณะประโยชน์มีน้อย ๔. มีปัญหาระบบระบายน้ำโดยเฉพาะในฤดูฝน ๕. งบประมาณในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ ๖. เทศบาลขาดงบประมาณในการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่ ๗. บางหมู่บ้านขาดระบบประปาหมู่บ้านและประปาสถานภูมิภาคเข้าไม่ถึง ๘. แสงสว่างไม่เพียงพอในบางจุดที่เป็นอันตรายในหมู่บ้านและถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านโดยเฉพาะบริเวณที่รกร้าง ทุ่งนา

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. มีพื้นที่ติดกับเส้นทางคมนาคมสายหลัก(สายเชียงใหม่-ลพบุรี) ๒. ภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานของท้องถิ่นด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการผ่านทางนโยบายเร่งด่วนและโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ ๓. องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่วกับภาพของเทศบาล ๔. มีพ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. ปัญหาการจัดแบ่งทางความคิดหรือการชุมนุมระดับประเทศส่งผลกระทบต่อพัฒนาและการท่องเที่ยวของเมืองเชียงใหม่ ๒. การขยายตัวของเมืองเชียงใหม่และการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

๓. ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. พื้นดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับทำการเกษตร ทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ๒. มีผลิตภัณฑ์จำนวนมากที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถส่งเสริมให้เป็นสินค้าโอท็อปได้ ๓. มีการส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพให้แก่ประชาชน ๔. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ทำนา มีการปลูกข้าวที่มีชื่อเสียง เช่น ข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ๕. มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๖. คณะกรรมการศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลมีความเข้มแข็ง ๗. มีอำเภอสธารณะไหลผ่านหมู่บ้าน เกิดช่องทางในการประกอบอาชีพเสริมของประชาชน เช่น การเลี้ยงปลาในกระชัง	๑. ครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและบัญชีต้นทุนการผลิต ๒. ไม่มีการรวมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เข้มแข็งทำให้ขาดโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๓. สินค้าของกลุ่มอาชีพที่ผลิตออกมาไม่มีตลาดรองรับการจำหน่าย ๔. เกษตรกรขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการผลิตทางการเกษตรทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่ตลาดต้องการ ๕. มีอัตราการใช้สารเคมีสูงในภาคการเกษตร ๖. ขาดแคลนพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ดี ๗. ประชาชนมีการหนีสินจากการกู้ยืมเพื่อลงทุนทางการเกษตร ๘. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่นิยมการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากท้องถิ่น

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. รัฐบาลมีนโยบายประกันราคาสินค้าเกษตรเพื่อการเกษตร ๒. แนวโน้มการท่องเที่ยวของโลกเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และเชิงวัฒนธรรม ๓. มีแนวทางปฎิรูปเกษตรเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ๔. รัฐบาลมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ทำให้มีงบประมาณลงสู่ประชาชนจำนวนมาก ๕. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการผลิตสินค้าในท้องถิ่น	๑. การระงับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการมีรายได้และความมั่นคงในการทำงาน ๒. มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่รุนแรง ๓. การค้าเสรีที่รุนแรง ๔. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทำให้ขาดรายได้จากการท่องเที่ยว ๕. กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน(วิศดุนิยม) ๖. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าชุมชน

๔. ด้านการพัฒนาด้านสังคม

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. มีกลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ทำกิจกรรมอื่นเป็นสาธารณประโยชน์ในพื้นที่ ๒. มีชุดปฏิบัติการประจำตำบล ที่มีตัวแทนจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ คอยขับเคลื่อนการพัฒนาและช่วยเหลือการทำงานของเทศบาล ๓. มีการปกครองแบ่งเป็นปึก/คุ้ม ทำให้ง่ายในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการ ๔. วิถีชีวิตเรียบง่าย นับถือระบบอาวุโสและระบบเครือญาติ (ทุนทางสังคม) ๕. มีการไปมาหาสู่ระหว่างญาติพี่น้องก่อให้เกิดความรักความสามัคคีของคนในสังคม ๖. ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชน เช่น กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มอสม.	๑. งบประมาณสนับสนุนการทำงานของกลุ่มอาสาสมัครน้อยทำให้ขาดขวัญกำลังใจในการทำงาน ๒. ผู้ยากไร้ในตำบลยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ๓. บุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยขาดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ๔. วิถี อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย และการป้องกันภัยยังไม่เพียงพอ ๕. ปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้ามาในพื้นที่มาก ยากแก่การกำกับดูแล ๖. ประชาชนวัยรุ่นให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นน้อยกว่าในวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๗. มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ตำบล ๘. ประชาชนยังลุ่มหลงในอบายมุข อาทิเช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเล่นการพนัน เป็นต้น

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. รัฐบาลและจังหวัด / กลุ่มจังหวัด มีนโยบายสนับสนุนด้านความมั่นคง ๒. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาคความมั่นคง เศรษฐกิจและความสงบเรียบร้อยในสังคม ๓. รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านการแพทย์ สร้างความรัก ความสามัคคี ความสามัคคีกันภายในชาติ ๔. มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของประชาชนชาวไทย ๕. มีแนวทางปฎิบัติเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	๑. รัฐบาลยังไม่มีนโยบายในการควบคุมปัญหาจากแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ยากในการกำกับดูแล ๒. จากปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในการประกอบอาชีพและมีปัญหาการว่างงานมากขึ้น

๕. ด้านการพัฒนาด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีความเข้มแข็ง เป็นแกนนำที่สำคัญในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ ๒. ประชาชนให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเอง และคนในครอบครัวมากขึ้น มีความรู้ในการดูแลตนเอง และผู้อื่นได้มากขึ้น ๓. ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุขและการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ๔. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพประจำตำบล ดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในตำบล ๕. มีภูมิปัญญาชาวบ้านด้านแพทย์แผนไทย อาทิ เช่น ชมนวดแผนไทยตำบลสันนาเม็ง ๖. เทศบาลได้รับโอนสถานอนามัยเข้ามาอยู่ในสังกัด ทำให้การพัฒนาด้านสาธารณสุขมีประสิทธิภาพมากขึ้น	๑. ขาดสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย ๒. ประชาชนเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้น เช่น โรคเบาหวาน โรคความดัน โรคปอดข้อ โรคปวดกระดูกและกล้ามเนื้อ เป็นต้น ๓. ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง ๔. มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ เช่น ฟาร์มไก่ ฟาร์มหมู ทำให้ประชาชนประสบปัญหาเรื่องกลิ่น ๕. เทศบาลยังไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานสิ่งแวดล้อมโดยตรง ทำให้การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่มีประสิทธิภาพ ๖. ประชาชนส่วนใหญ่ ยังไม่ให้ความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. มีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตทำให้ประชาชนให้ความสนใจในการปลูกพืชผักทานเองผักปลอดสารพิษในครอบครัว ๒. มีหน่วยงานภายนอกที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เช่น สำนักงานสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่	๑. มีปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคไข้เลือดออก, โรคไข้หวัด, การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด

๖. ด้านการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น งานสัปดาห์พระธาตุ ฟ้าอันมีเมฆ ๒. ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นมากมายที่สามารถสร้างรายได้ชุมชนท้องถิ่นได้ เช่น การทำโคม การจักสาน ๓. มีศาสนสถานที่สำคัญเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนทั่วไป เช่น กู่แดง กู่คำ ๔. กลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่มีจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ๕. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนด้านการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ๖. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดตั้งเอง	๑. ขาดการจัดเก็บข้อมูลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ(การจัดการองค์ความรู้) ๒. ประเพณีเก่าแก่บางอย่างกำลังจะสูญสลาย ไม่มีการสืบทอด ๓. โรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่มีขนาดเล็ก บุคลากรน้อย/นักเรียนน้อย/งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษา ไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน ๔. ไม่มีอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นของตนเอง ๕. ผู้ปกครองขาดความเชื่อถือว่าโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่ ๖. เด็กนักเรียนที่เรียนดีบางราย ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องจากผู้ปกครองมีรายได้ไม่เพียงพอ

โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ๒. มีแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ๓. รัฐบาลมีนโยบายกู้ยืมเงิน ๔. รัฐบาลมีนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี ๕. ผู้บริหารการศึกษาให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ๖. เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา	๑. การสื่อสารที่ไร้พรมแดนทำให้เยาวชนสนใจประเพณี วัฒนธรรมที่ต่างของตนเอง ๒. วัฒนธรรมบริโภคนิยมได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ๓. กฎระเบียบบางอย่างไม่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา เนื่องจากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔. ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่

๗. ด้านการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
๑. พื้นที่ตำบลสันนาเม็ง มี ๔ ตร.กม. ทำให้ดูแลปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ง่าย ๒. มีการออกข้อบัญญัติตำบลบังคับใช้ในพื้นที่ ๓. เทศบาลมีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะเนื่องในวันสำคัญ ๔. ประชาชนให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม	๑. มีปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ไม่มีการลดปริมาณขยะในพื้นที่ ๒. มีขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ยากแก่การทำลายเพิ่มขึ้น ๓. ขาดการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ทำให้ต้องใช้งบประมาณของท้องถิ่นเพื่อการจ้างเหมากำจัดขยะสูงขึ้น ๔. ลำเหมืองต้นเขิน มีตะกอนและวัชพืชปิดทางไหลของน้ำ ๕. ปัญหามลภาวะทางอากาศที่เกิดจากการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี การพ่นยาฆ่าแมลง ยากำจัดศัตรูพืช กลิ่นไม่พึงประสงค์จากขยะและมูลสัตว์ ๖. ประชาชนไม่เปลี่ยนพฤติกรรม / มุมมองในการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ๗. ไม่มีอุปกรณ์ในการทำลายเศษกิ่งไม้ วัชพืช ทำให้ประชาชนใช้วิธีเผา ทำให้มีผลกระทบต่อนสิ่งแวดล้อม
โอกาส (O = Opportunity)	อุปสรรค (T = Threat)
๑. รัฐบาลให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ๒. มีการจัดพื้นที่ Zoning ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ๓. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นได้แก่ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยพืชสด ทดแทนการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีเพื่อลดต้นทุนการผลิตและป้องกันดินเสื่อมสภาพ ๔. มีแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	๑. ภาวะฝุ่นและหมอกควันปกคลุมจังหวัดเชียงใหม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ๒. มีบุคคลภายนอกนำขยะมาทิ้งในพื้นที่ทำให้เกิดปัญหาส่งกลิ่นเหม็น ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคและพาหะนำโรคต่าง ๆ

๖. การกิจหลัก และการกิจรองที่เทศบาลตำบลสันนาเม็งจะต้องดำเนินการ

การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมกันพัฒนา ร่วมกันกำหนดแนวทางพัฒนาตามความต้องการของตนเอง เพราะการพัฒนาจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนร่วมกันแก้ไขปัญหาและเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง เทศบาลตำบลสันนาเม็งจึงเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง เบื้องต้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นของเทศบาล โดยการใช้เทคนิค SWOT เข้ามาช่วย ทั้งนี้ ทำให้เทศบาลตำบลสันนาเม็งทราบว่าเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ในการดำเนินการตามภารกิจตามหลัก SWOT เทศบาลตำบลสันนาเม็งได้กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ เทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงมีภารกิจหลักและการกิจรองที่จะต้องดำเนินการดังนี้

๖.๑ การกิจหลัก

- ๖.๑.๑ ด้านการพัฒนาสาธารณสุข
- ๖.๑.๒ ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๖.๑.๓ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๒ การกิจรอง

- ๖.๒.๑ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ๖.๒.๒ ด้านการพัฒนาสังคม
- ๖.๒.๓ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ
- ๖.๒.๔ ด้านการเมือง การบริหาร
- ๖.๒.๕ ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๒.๖ การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณี
- ๖.๒.๗ การสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ
- ๖.๒.๘ การส่งเสริมการเกษตรและการประกอบอาชีพทางการเกษตร
- ๖.๒.๙ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน

๗. สรุปปัญหาและแนวทางในการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการและกรอบอัตรากำลัง

เทศบาลตำบลสันนาเมือง กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ ส่วนราชการ และ ๑ หน่วยงาน ได้แก่

๑. สำนักปลัดเทศบาล
๒. กองคลัง
๓. กองช่าง
๔. กองการศึกษา
๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๖. หน่วยตรวจสอบภายใน

แต่เนื่องด้วยการกระจายความเจริญจากชุมชนเมืองเข้าสู่ชุมชนอย่างรวดเร็ว ทำให้เทศบาลตำบลสันนาเมือง มีภารกิจและปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้นจากเดิม ทั้งทางด้านการสาธารณสุข ด้านสาธารณูปโภค และด้านอุปถัมภ์ที่มีเพิ่มมากขึ้นจึงมีความต้องการใช้บุคลากรที่มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติภารกิจจึงจำเป็นต้องเพิ่มงานในแต่ละส่วนราชการ และบางงานเดิมอยู่ไม่ตรงกับลักษณะงานเดิมจึงต้องดำเนินการนำงานนั้นเข้าสู่กระบวนการให้สอดคล้องกับภารกิจ เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ แต่เนื่องจากปัญหาด้านการระดมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลมีสูง และรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอทำให้เทศบาลต้องยุบเลิกตำแหน่งที่ว่าง เพื่อให้การระดมค่าใช้จ่ายไม่เกินร้อยละ ๕๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดโครงสร้างและกำหนดกรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของเทศบาลตำบลสันนาเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อไป

๔. โครงสร้างการกำหนดส่วนราชการ

จากสภาพปัญหาของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีภารกิจ อำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ แก้ไขปัญหาดังกล่าวภายใต้อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีการกำหนด โครงสร้างส่วนราชการ ดังนี้

โครงสร้างตามแผนอัตรากำลึงปัจจุบัน	โครงสร้างตามแผนอัตรากำลึงใหม่	หมายเหตุ
ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล ๑.สำนักปลัดเทศบาล ๑.๑ ฝ่ายอำนวยการ - งานการเจ้าหน้าที่ - งานบริหารทั่วไป - งานนโยบายและแผน - งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน - งานกิจการสภา - งานพิธี ๑.๒ ฝ่ายปกครอง - งานนิติการ - งานพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม - งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - งานส่งเสริมการเกษตร - งานเทศกิจ	ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล ๑.สำนักปลัดเทศบาล ๑.๑ ฝ่ายอำนวยการ - งานการเจ้าหน้าที่ - งานบริหารงานทั่วไป - งานวิเคราะห์นโยบายและแผน - งานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน - งานกิจการสภา - งานพิธีและทรัพย์สิน - งานโสตทัศนูปกรณ์ IT และ CCTV - งานวิจัย ๑.๒ ฝ่ายปกครอง - งานนิติการ - งานพัฒนาชุมชน - งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - งานส่งเสริมการเกษตร - งานเทศกิจ - งานส่งเสริมการท่องเที่ยว	สอดคล้องกับ ประกาศใช้ พ.ร.บ. พัฒนากัน การเมือง-การ บริหาร - ด้านบริหารงาน ทั่วไป - แผนงานการรัก ความสงบภายใน **งานวิจัย และ งานส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและสุขภาพ การศึกษาวิจัย ดำเนินการให้ถูกต้อง ลักษณะงาน

โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังปัจจุบัน	โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังใหม่	หมายเหตุ
๒. กองคลัง ๒.๑ ฝ่ายบริหารงานคลัง - งานการเงินและบัญชี - งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ - งานพัสดุและทรัพย์สิน - งานธุรการ - งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน - งานบำเหน็จบำนาญ	๒. กองคลัง ๒.๑ ฝ่ายบริหารงานคลัง - งานการเงินและบัญชี - งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ - งานพัสดุและทรัพย์สิน - งานธุรการ - งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน - งานบำเหน็จบำนาญ - งานทะเบียนพาณิชย์	สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา การเมือง-การ บริหาร - ด้าน บริหารงานทั่วไป
๓. กองช่าง ๓.๑ ฝ่ายการโยธา - งานสาธารณูปโภค - งานแบบแผนและก่อสร้าง - งานสำรวจและออกแบบ - งานควบคุมการก่อสร้าง - งานไฟฟ้า - งานซ่อมบำรุงและงานอาคารสถานที่	๓. กองช่าง ๓.๑ ฝ่ายการโยธา - งานสาธารณูปโภค - งานแบบแผนและก่อสร้าง - งานสำรวจและออกแบบ - งานควบคุมการก่อสร้าง - งานไฟฟ้า - งานซ่อมบำรุงและงานอาคารสถานที่ - งานพัสดุและทรัพย์สิน	
๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๕.๑ ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข - งานสุขาภิบาลและอนามัย - งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ - งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม - งานการเงินและบัญชี	๕. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๕.๑ ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข - งานสุขาภิบาลและอนามัย - งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ - งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม - งานการเงินและบัญชี - งานคุ้มครองผู้บริโภค - งานรักษาพยาบาล/งานป้องกันและ ควบคุมโรคไม่ติดต่อ - งานทันตสาธารณสุข - งานส่งเสริมคุณภาพ - งานฟื้นฟูสมรรถภาพ - งานการแพทย์ฉุกเฉิน - งานพัสดุและทรัพย์สิน	งานรัฐพิธี และ งานส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในเขต กองการศึกษา ต้องดำเนินการไว้ อยู่กับสำนักงาน
๔. กองการศึกษา ๔.๑ ฝ่ายบริหารการศึกษา - งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - งานบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม	๔. กองการศึกษา ๔.๑ ฝ่ายบริหารการศึกษา - งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - งานบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม	สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การ พัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และสังคม - ด้าน การพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพชีวิต ของประชาชน สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การ พัฒนา การเมือง-การ บริหาร - ด้าน การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังปัจจุบัน	โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังใหม่	หมายเหตุ
- งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ - งานกิจกรรมเด็กและเยาวชน - งานรัฐพิธี - งานส่งเสริมการท่องเที่ยว ๑.หน่วยตรวจสอบภายใน - งานตรวจสอบภายใน	- งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ - งานกิจกรรมเด็กและเยาวชน - งานพิธีศุและทรัพย์สิน ๑.หน่วยตรวจสอบภายใน - งานตรวจสอบภายใน	

๔.๒ การวิเคราะห์การกำหนดตำแหน่ง

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้วิเคราะห์การกำหนดตำแหน่ง จากภารกิจที่จะดำเนินการในแต่ละส่วนราชการในอนาคต ซึ่งเป็นตัวสะท้อนให้เห็นว่าปริมาณงานในแต่ละส่วนราชการมีเท่าใด เพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าจะใช้ตำแหน่งใด จำนวนเท่าใด ในส่วนราชการใด ในระยะเวลา ๓ ปี ข้างหน้า จึงจะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและปริมาณงาน และเพื่อให้คุ้มค่าต่อการใช้จ่ายงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โดยนำผลการวิเคราะห์ตำแหน่งมากรอกข้อมูลลงในกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี

ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อการกำหนดจำนวนตำแหน่ง มี ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาเกี่ยวกับกำลังคนในปัจจุบัน เพื่อจะได้ทราบลักษณะโครงสร้างของกำลังคนปัจจุบันหรือเป็นการชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดจากลักษณะโครงสร้างของกำลังคน และเป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและแผนกำลังคนต่อไป

ประเภทของข้อมูลที่ใช้การสำรวจและวิเคราะห์

๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกำลังคน (ขอบุคคล)

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของกำลังคน เช่น การบรรจุ การเลื่อน/ปรับตำแหน่ง การโอน การลาออก ฯ

๓. ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นในการวิเคราะห์เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์การใช้กำลังคน วิเคราะห์ว่าปัจจุบันใช้กำลังคนได้เหมาะสมหรือไม่ ตรงไหนใช้คนเกินกว่างาน หรือคนขาดแคลนส่วนใด เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดจำนวนคนให้เหมาะสมและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพของคนในองค์การ

แนวทางการวิเคราะห์การใช้กำลังคน ๑๐ ประการ

๑. มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งต่าง ๆ หรือไม่

๒. นโยบายและโครงสร้างเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานหรือไม่

๓. ปริมาณงานของเจ้าหน้าที่เหมาะสมหรือไม่ งานใดควรเพิ่มงานใดควรลด

๔. ศึกษาว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับการทำหน้าที่ และความรอบรู้ให้ใครดำเนินการ

แทน

๕. สำรวจการใช้ลูกจ้างว่าทำงานได้เต็มที่หรือไม่ มอบหมายงานเพิ่มได้หรือไม่

๖. การจัดหน่วยงานและขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประหยัดและรวดเร็วหรือไม่

๗. เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความชำนาญงานและความสามารถเหมาะสมกับงานหรือไม่

๘. ควรจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในเรื่องใดเพื่อให้มีความสามารถ/ทักษะเหมาะสมกับงานปัจจุบันและงาน

อนาคต

๙. มีการใช้คนเต็มทีหรือไม่ มีการมอบหมายและควบคุมงานเหมาะสมหรือไม่

๑๐. สร้างมาตรการและสิ่งจูงใจเพื่อช่วยเพิ่มปริมาณงานและประสิทธิภาพงานอย่างไร

ขั้นตอนที่ ๓ การคำนวณจำนวนกำลังคนที่ต้องการ มีวิธีคำนวณที่สำคัญ ดังนี้

๓. การคำนวณจากปริมาณงานและมาตรฐานการทำงาน วิธีนี้มีสิ่งสำคัญต้องทราบ ๒ ประการ

๓.๑ ปริมาณงาน ต้องทราบสถิติปริมาณงาน หรือ ผลงานที่ผ่านมาในแต่ละปีของหน่วยงาน และมีการคาดคะเนแนวโน้มการเพิ่ม/ลดของปริมาณงาน อาจคำนวณอัตราเพิ่มของปริมาณงานในปีที่ผ่านมา แล้วนำมาคาดคะเนปริมาณงานในอนาคต สิ่งสำคัญคือ ปริมาณงานหรือผลงานที่นำมาใช้คำนวณต้องใกล้เคียงความจริงและน่าเชื่อถือ มีหลักฐานพอจะอ้างอิงได้

๓.๒ มาตรฐานการทำงาน หมายถึง เวลามาตรฐานที่คน ๑ คน จะใช้การทำงานแต่ละชิ้น

การคิดวันและเวลาทำงานมาตรฐานของข้าราชการ มีวิธีการคิด ดังนี้

๑ ปี จะมี ๕๒ สัปดาห์

๑ สัปดาห์จะทำ ๕ วัน

๑ ปี จะมีวันทำ ๒๖๐ วัน

วันหยุดราชการประจำปี ๑๓ วัน

วันหยุดพักผ่อนประจำปี (พักร้อน) ๑๐ วัน

คิดเฉลี่ยวันหยุดลาภิจ ลาป่วย ๗ วัน

รวมวันหยุดใน ๑ ปี ๓๐ วัน

* วันทำงานมาตรฐานของข้าราชการใน ๑ ปี ๒๓๐ วัน

เวลาทำงานมาตรฐานของข้าราชการใน ๑ วัน ๖ ชั่วโมง

(๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น.- เวลาพักกลางวัน ๑ ชม.- เวลาพักส่วนตัว ๑ ชม.)

** เวลาทำงานของข้าราชการใน ๑ ปี (๒๓๐ x ๖) ๑,๓๘๐ ชั่วโมง

หรือ (๑,๓๘๐ x ๖๐) ๘๒,๘๐๐ นาที

ซึ่งในการกำหนดจำนวนตำแหน่งข้าราชการจะใช้เวลาทำงานมาตรฐานนี้เป็นเกณฑ์
สูตรในการคำนวณ

$$\text{จำนวนคน} = \frac{\text{ปริมาณงานทั้งหมด(๑ปี)} \times \text{เวลามาตรฐานต่อ ๑ ชิ้น}}{\text{เวลาทำงานมาตรฐานต่อคนต่อปี}}$$

๒. การคำนวณจากปริมาณงานและจำนวนคนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน วิธีนี้ต้องทราบสถิติผลงานหรือปริมาณงานที่ผ่านมาในแต่ละปี รวมทั้งจำนวนคนที่ทำงานเหล่านั้นในแต่ละปี เพื่อใช้เป็นแนวสำหรับการกำหนดจำนวนตำแหน่ง หรือจำนวนคนในกรณีที่มีปริมาณงานเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว อาจนำมาคำนวณหาอัตราส่วนระหว่างปริมาณงานกับจำนวนคนที่ต้องการสำหรับงานต่าง ๆ ได้ เช่น งานด้านสารบรรณหรืองานด้านการเงิน แต่มีข้อควรระวังสำหรับการคำนวณแบบนี้ คือ

๒.๑ ต้องศึกษาให้แน่ชัดว่า เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เดิมทำงานเต็มทีหรือไม่

๒.๒ งานบางอย่างมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนเจ้าหน้าที่ จึงไม่สามารถคำนวณโดยวิธีธรรมดาแบบนี้ได้ ต้องใช้วิธีการคำนวณที่ซับซ้อนกว่านี้

จากแนวทางการวิเคราะห์การกำหนดตำแหน่งดังกล่าว เทศบาลตำบลสันนาเม็งจึงได้กำหนดตำแหน่งดังต่อไปนี้

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้วิเคราะห์การกำหนดตำแหน่งจากภารกิจที่จะดำเนินการในแต่ละ
ส่วนราชการในอนาคต ๓ ปี ซึ่งเป็นตัวสะท้อนให้เห็นว่าปริมาณงานในแต่ละส่วนราชการ มีเท่าใด เพื่อนำมา
วิเคราะห์ว่าจะใช้ตำแหน่งใด จำนวนเท่าใด ในส่วนราชการใด ในระยะเวลา ๓ ปี ข้างหน้า จึงจะเหมาะสมกับ
ภารกิจและปริมาณงานและเพื่อให้คุ้มค่าใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเพื่อให้
การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โดยนำผลการวิเคราะห์
ตำแหน่งมากรอกข้อมูลลงในกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี ดังนี้

กรอบอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙

ส่วนราชการ	กรอบ อัตรา ค่าจ้าง เดิม	กรอบอัตราตำแหน่งที่คาดว่าจะต้องใช้จะต้องใช้ในช่วง ระยะเวลา ๓ ปีข้างหน้า			อัตราค่าจ้างคน เพิ่ม/ลด			หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
รองปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
สำนักปลัดเทศบาล (๐๑)								
หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายอำนวยการ								
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักจัดการงานทะเบียนและบัตร ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักทรัพยากรบุคคล ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักจัดการงานทั่วไป ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักจัดการงานทั่วไป ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายปกครอง								
หัวหน้าฝ่ายปกครอง (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นิติกร ชำนาญการพิเศษ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักพัฒนาชุมชน ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปฏิบัติงานชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานเทศกิจ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างตามภารกิจสำนักปลัดเทศบาล								
ผู้ช่วยนิติกร	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
แม่ครัว	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างทั่วไปสำนักปลัดเทศบาล								
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถยนต์)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	

ส่วนราชการ	กรอบ อัตรา กำลัง เดิม	กรอบอัตราตำแหน่งที่คาดว่าจะ ต้องใช้จะต้องใช้ในช่วง ระยะเวลา ๓ ปีข้างหน้า			อัตรากำลังคน เพิ่ม/ลด			หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานดับเพลิง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
กองคลัง(๐๔)								
ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับกลาง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายบริหารงานคลัง								
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานคลัง (นักบริหารงานการคลัง ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิชาการพัสดุ ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
นักวิชาการจัดเก็บรายได้ ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิชาการเงินและบัญชี ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานพัสดุ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างตามภารกิจกองคลัง								
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างทั่วไปกองคลัง								
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถยนต์)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
กองช่าง(๐๕)								
ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับกลาง)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายบริหารงานช่าง (นางสาวท โกศล)								
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
วิศวกรโยธา ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
นายช่างโยธา ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นายช่างโยธา ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นายช่างเขียนแบบ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
พนักงานจ้างตามภารกิจกองช่าง								
ผช.เจ้าพนักงานธุรการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผช.เจ้าพนักงานธุรการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผช.นายช่างโยธา	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผช.นายช่างโยธา	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผช.นายช่างไฟฟ้า	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผช.นายช่างไฟฟ้า	๑	๑	๑	๑	-	-	-	

ส่วนราชการ	กรอบ อัตรา กำลัง เดิม	กรอบอัตราตำแหน่งที่คาดว่าจะต้องใช้จะต้องใช้ในช่วง ระยะเวลา ๓ ปีข้างหน้า			อัตรากำลังคน เพิ่ม/ลด			หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
พนักงานจ้างทั่วไปกองช่าง								
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถยนต์)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม(๐๖)								
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (นักบริหารสาธารณสุข ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข								
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข (นางสาวท พิชญ์) "อยู่ระหว่างการดำเนินการสรรหาของ ก.พ."	๑	๑	๑	๑				ว่างเดิม ๑ อัตรา
พยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	(นางพิชญ์ วิเศษธรรมศิริ)			
พยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	(นางอริยฉัตร วัฒนศิริ)			
พยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	-	-	-	-๑	-	-	ยุบเลิก ๑ อัตรา
พนักงานจ้างตามภารกิจกองสาธารณสุข								
ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยนักกิจกรรมบำบัด	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างทั่วไปกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม								
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถยนต์)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถบรรทุกขยะ)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานขับรถบรรทุกขยะ)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานกู้ชีพ)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน (พนักงานกู้ชีพ)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
กองการศึกษา(๐๘)								
ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา ระดับต้น)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ฝ่ายบริหารการศึกษา								

ส่วนราชการ	กรอบ อัตรา กำลัง เดิม	กรอบอัตราตำแหน่งที่คาดว่าจะต้องใช้จะต้องใช้ในช่วง ระยะเวลา ๓ ปีข้างหน้า			อัตรากำลังคน เพิ่ม/ลด			หมายเหตุ
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา ระดับชำนาญการพิเศษ) <i>(นางสาววิมลรัตน์ นามะ)</i>	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๓ อัตรา
นักวิชาการการศึกษา ปฏิบัติการ/ชำนาญการ <i>(นางสาววิมลรัตน์ นามะ)</i>	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
นักวิชาการวัฒนธรรม ปฏิบัติการ/ชำนาญการ <i>(นางสาววิมลรัตน์ นามะ)</i>	๑	-	-	-	-๑	-	-	ยุบเลิก ๑ อัตรา
เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันนาเม็ง								
ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันนาเม็ง (ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก)	-	๑	๑	๑	๑	-	-	เงินอุดหนุน (กำหนดเงินปี ๖๖)
ครู	๑	๑	๑	๑	-	-	-	เงินอุดหนุน
ครู	๑	๑	๑	๑	-	-	-	เงินอุดหนุน
พนักงานจ้างตามภารกิจกองการศึกษา								
ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)	๑	๑	๑	๑	-	-	-	เงินอุดหนุน
พนักงานจ้างทั่วไปกองการศึกษา								
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	ว่างเดิม ๑ อัตรา
คนงาน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
หน่วยตรวจสอบภายใน(๑๒)								
นักวิชาการตรวจสอบภายใน ปฏิบัติการ/ชำนาญการ	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
พนักงานจ้างตามภารกิจหน่วยตรวจสอบภายใน								
ผู้ช่วยนักวิชาการตรวจสอบภายใน	๑	๑	๑	๑	-	-	-	
รวม	๑๐๓	๑๐๓	๑๐๓	๑๐๓	-๑	๐	๐	

[illegible]

www.elsevier.com/locate/jmb

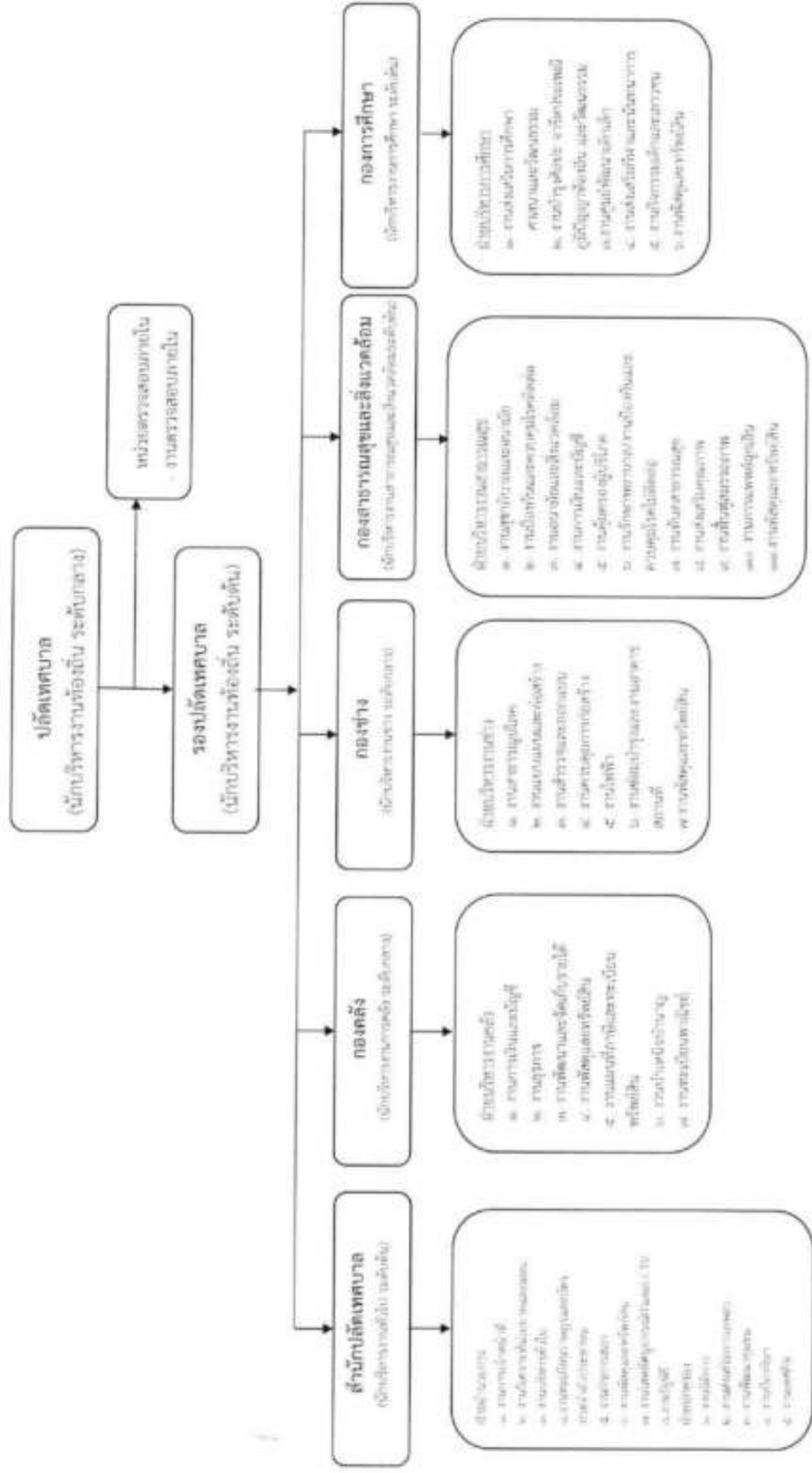
2003-04
 2004-05
 2005-06
 2006-07

100,000,000
100,000,000
100,000,000

157

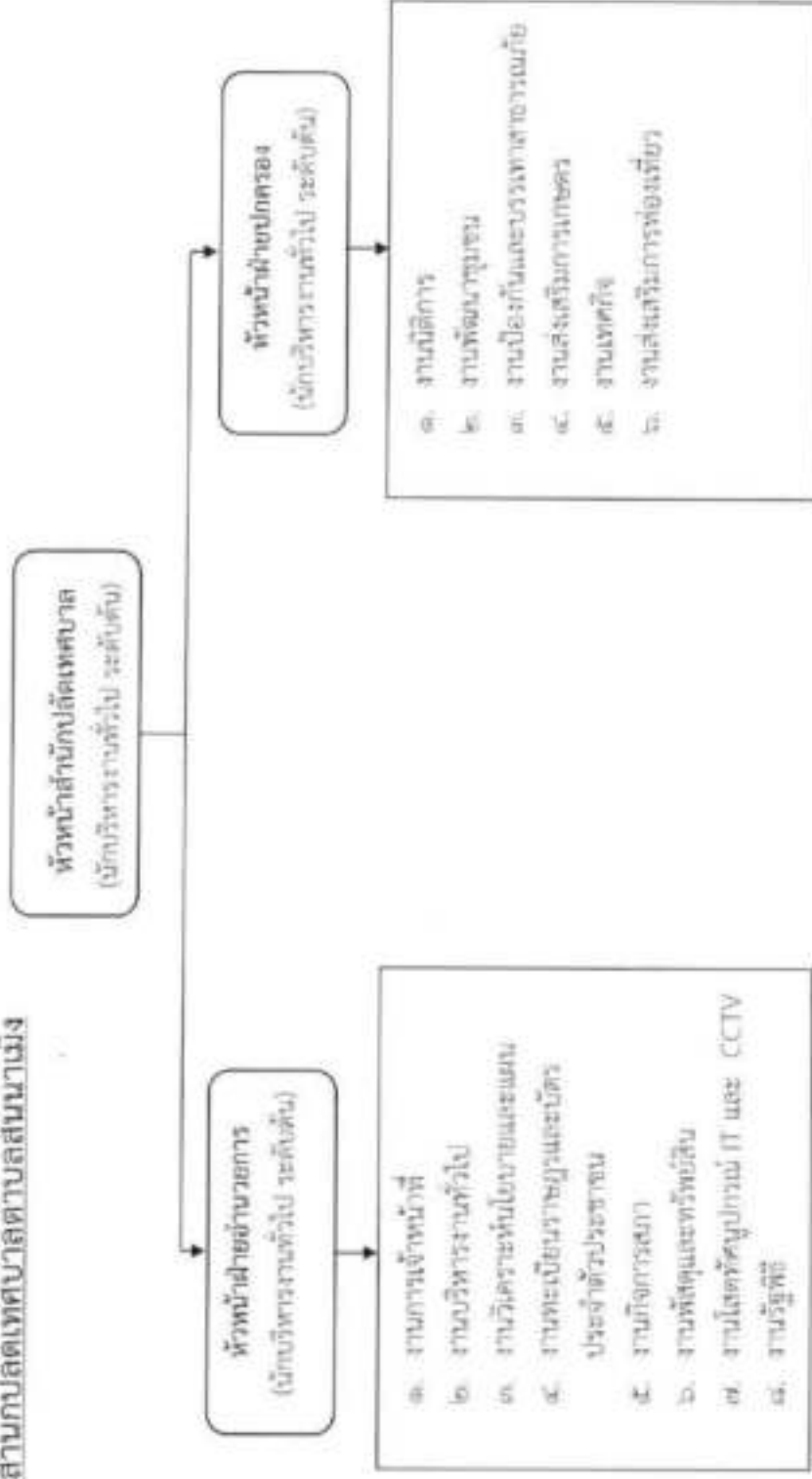
[illegible]

๓๐. แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี

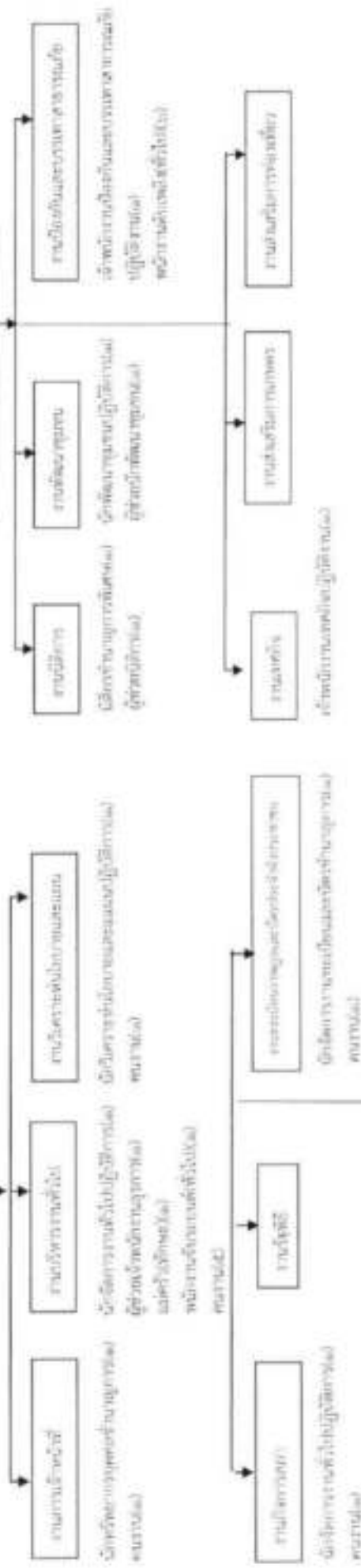
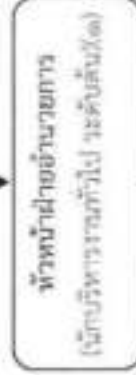
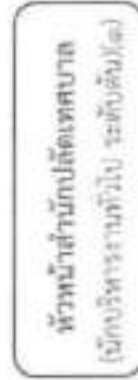

โครงสร้างสำนักปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

-องค์กร-

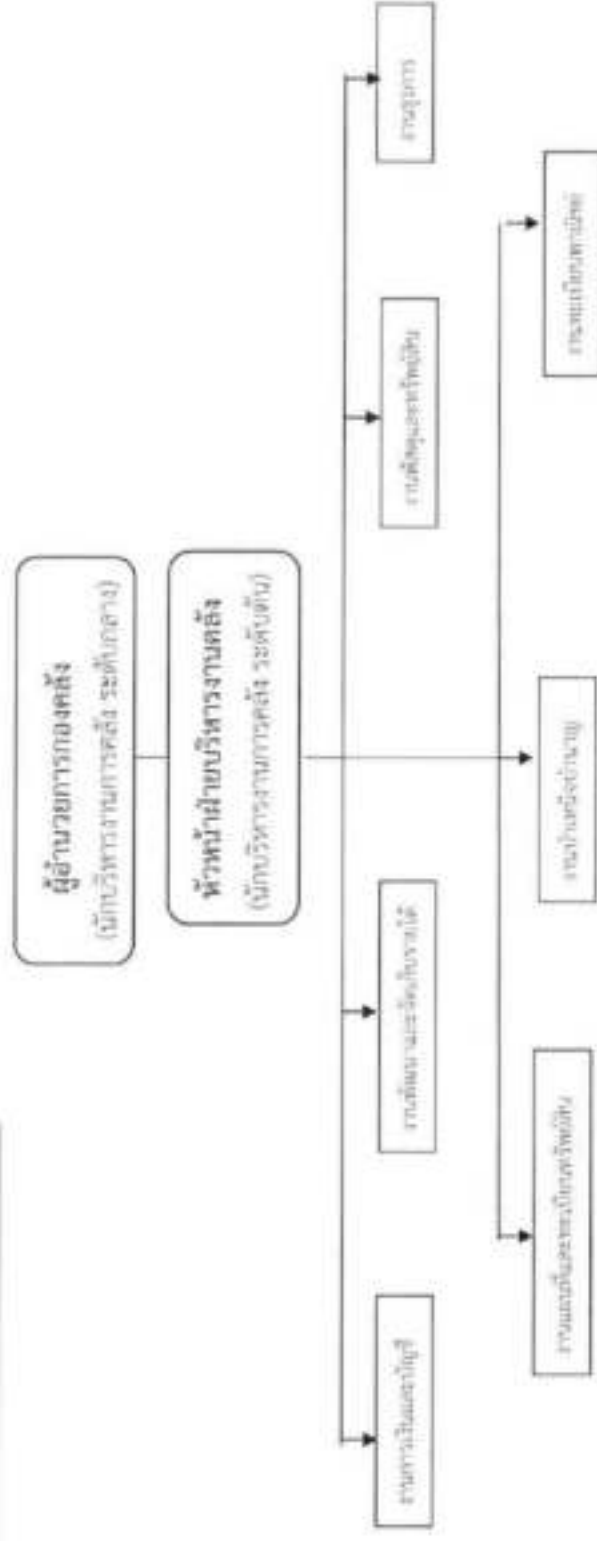

โครงสร้างสำนักงานปลัดเทศบาลตำบลบ้านนาเมือง

[illegible]

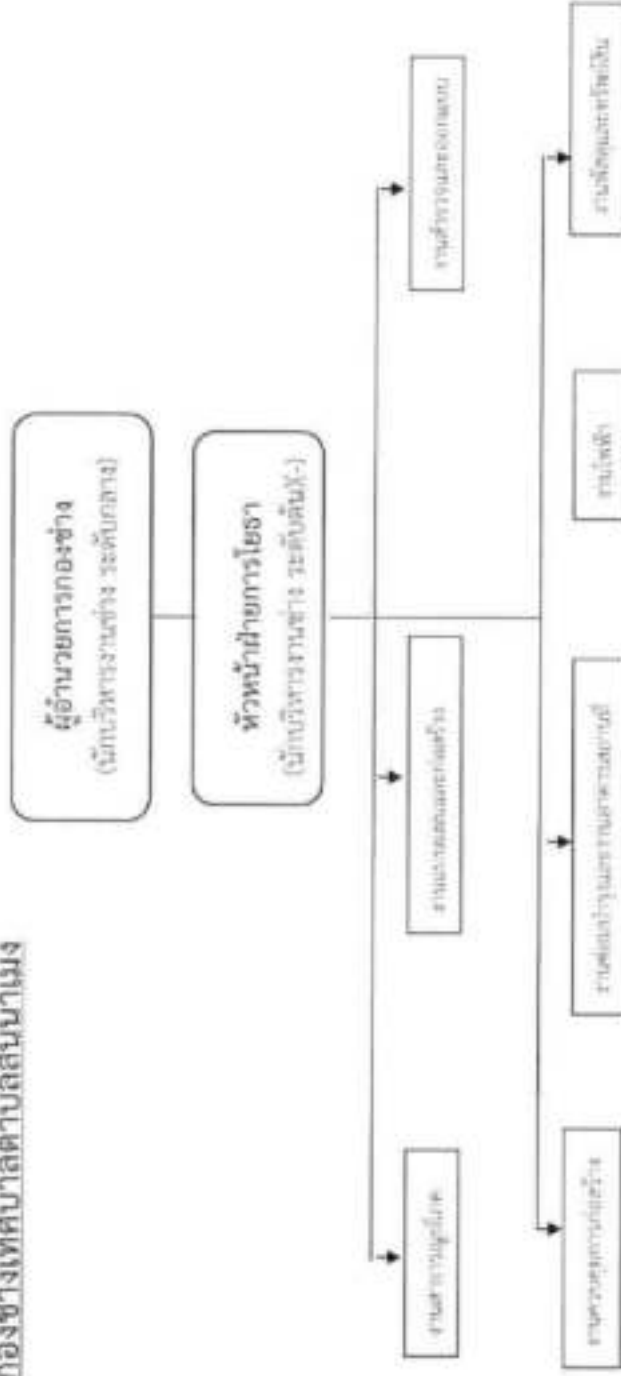
โครงสร้างกองคลังเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

1000

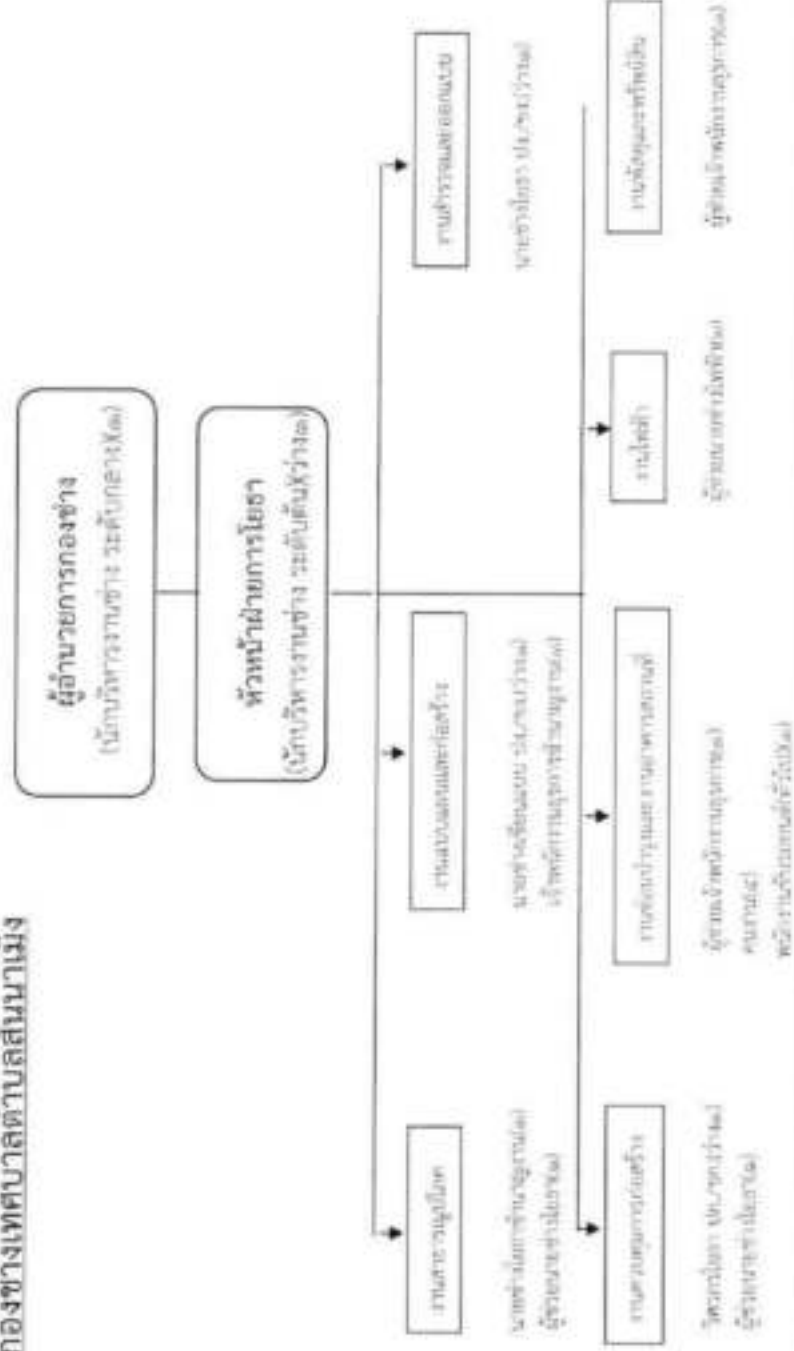
โครงสร้างกองช่างเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

๑๔๕๐

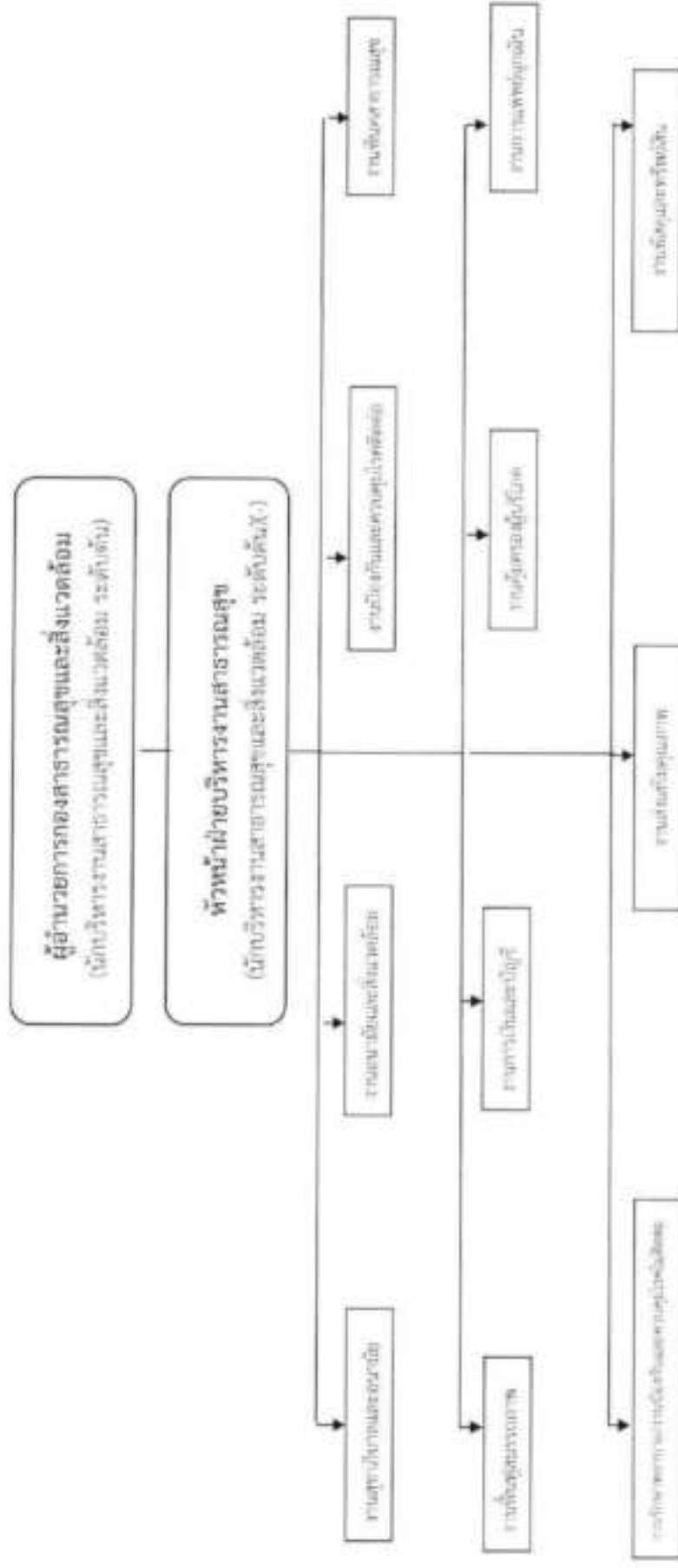
โครงสร้างกองช่างเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

—(127.4.100)

[illegible]

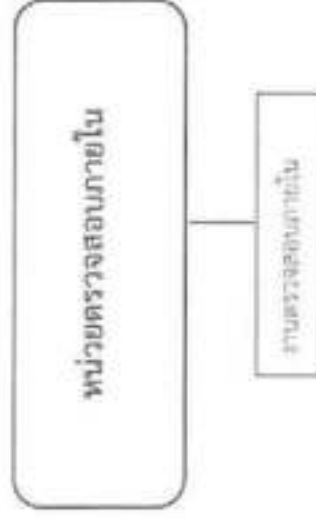
โครงการสร้างงานสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

10

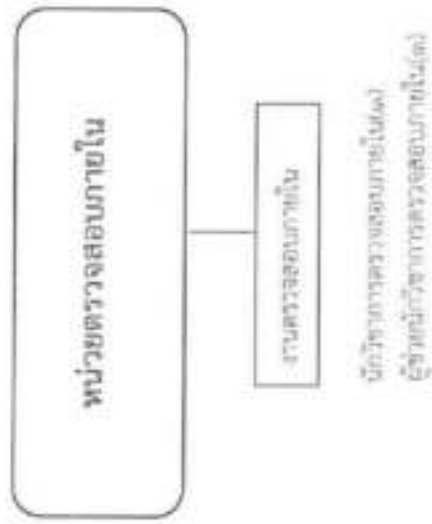
โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน

-ตามวิธี-

โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน

10250

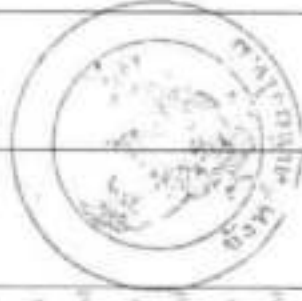

๓๓. บัญชีแสดงจัดคนของผู้ตำแหน่งและภาระการกำหนดเลขที่ตำแหน่งในส่วนราชการ

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	กรอบอัตราค่าจ้างเดิม			กรอบอัตราค่าจ้างใหม่			เงินเดือน			หมายเหตุ
			เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง	เงินพิเศษอื่น ๆ	
๓	นายสุพร นุ่มวล	ศศ.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ปลัดเทศบาลตำบลสิงหนามเมือง (นักบริหารงานท้องถิ่น)	กลาง	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ปลัดเทศบาลตำบลสิงหนามเมือง (นักบริหารงานท้องถิ่น)	กลาง	๕๓๗,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	๒๕,๐๐๐ (๒๕,๐๐๐ x ๒๒)	๒๕,๐๐๐	๓๕๖๖,๕๐๐
๔	นายสุระสิทธิ์ ปิ่นทอง	ร.ม.(การปกครอง)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	รองปลัดเทศบาลตำบลสิงหนามเมือง (นักบริหารงานท้องถิ่น)	ต้น	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	รองปลัดเทศบาลตำบลสิงหนามเมือง (นักบริหารงานท้องถิ่น)	ต้น	๕๐๖,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	๒๔,๐๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	๕๓๐,๕๐๐
๕	นายสมทรง นที บุญมา	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล (๐๑) หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	สำนักปลัดเทศบาล (๐๑) หัวหน้าสำนักงานปลัดเทศบาล (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๔๗๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	๒๔,๐๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	๕๐๙,๕๐๐
๕	นายสารสิทธิ์ ขันทอง	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ฝ่ายอำนวยการ หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ฝ่ายอำนวยการ หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๔๗๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	๒๔,๐๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	๕๐๙,๕๐๐
๕	นายพศ พูนภาพ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทะเบียนและบัตร (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทะเบียนและบัตร (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๔๕๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	-	๔๕๕,๕๐๐
๖	นายภาณุฉัตร พันธ์ศรีบุญ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๒๒๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	-	๒๒๕,๕๐๐
๗	นายทวีศักดิ์ นที	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักทรัพยากรบุคคล (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักทรัพยากรบุคคล (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๒๒๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	-	๒๒๕,๕๐๐
๘	นายทวีศ นันทะ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๒๒๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	-	๒๒๕,๕๐๐
๙	นายนิสิทธิ์ นันทะ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักจัดการงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ป.ก.	๒๒๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	-	๒๒๕,๕๐๐
๑๐	นายสุรเกียรติ์ นันทะ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ฝ่ายปกครอง หัวหน้าฝ่ายปกครอง (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	ฝ่ายปกครอง หัวหน้าฝ่ายปกครอง (นักบริหารงานทั่วไป)	ต้น	๔๗๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	๒๔,๐๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	๕๐๙,๕๐๐
๑๑	นายสุชาติ นันทะ	ร.ม.(รัฐศาสตร.)	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๓๓๓-๒-๒๐๐-๓๓๓๓๓-๐๐๐๐๐	นักบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป)	ชก.	๔๗๕,๕๐๐ (๒๔,๖๖๖ x ๒๒)	-	๒๕,๐๐๐ (๒๕,๐๐๐ x ๒๒)	๕๐๙,๕๐๐

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	กรอบอัตราค่าจ้างเดิม			กรอบอัตราค่าจ้างใหม่			เงินเดือน			หมายเหตุ
			เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง/เงินพิเศษอื่น ๆ		
๒๓๖	นายขาว ช่าง	ปวช.ช่างไฟฟ้า	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๓๗	นายพิศสัย พชรอุป	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๓๘	นางสงัดพร วุฒิ	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๓๙	นางสาวจิราพร อธิชา	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๐	นายกรวิทย์ สายแสน	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๑	นายเอก เวียง	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๒	นายสมชาย ชื่นพันธ์	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๓	นายณัฐ จุฑาวัช	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๔	นายสมคิด เขียว	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๕	นายปริญญ์ กิตติวงศ์	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๖	นายวิชัย นันท	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๗	นายสุทัศน์ สว่าง	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐
๒๔๘	นายสุทัศน์ สว่าง	ปวช.ช่างเชื่อม	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	-	คนงาน (พนักงานขับรถ)	-	๑๐๔,๐๐๐ (๑,๐๐๐ x ๑๐๔)	-	-	๑๐๔,๐๐๐

[illegible]

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	กรอบอัตราค่าจ้างเดิม			กรอบอัตราค่าจ้างใหม่			เงินเดือน			หมายเหตุ
			เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง	เงินเพิ่มอื่น ๆ	
๔๔	นายประจักษ์ สอนสุข	ประถมศึกษาปีที่ ๕	-	ครูสอน (พนักงานบริหารงานทั่วไป)	-	ครูสอน (พนักงานบริหารงานทั่วไป)	๓๐๔,๐๐๐ (๒,๐๐๐ x ๑๕)	-	-	-	๓๐๔,๐๐๐	
๔๖	นางวรรณวิภา ศิริวรรณ	ปริญญาตรี	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	กองช่าง(๐๔) ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ฝ่ายบริหารงานช่าง	กลาง	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ฝ่ายบริหารงานช่าง	กลาง	๕๐๓,๕๐๐ (๕,๐๐๐ x ๑๕)	๒๓,๕๐๐ (๕,๐๐๐ x ๑๕)	๒๓,๕๐๐	๒๓๓,๕๐๐
๕๐	นางสาววิภา	-	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานช่าง (นักบริหารงานช่าง) วิศวกรโยธา	ต้น	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานช่าง (นักบริหารงานช่าง) วิศวกรโยธา	ต้น	๓๐๓,๕๐๐ (๓,๐๐๐ x ๑๕)	๑๔,๐๐๐ (๒,๕๐๐ x ๑๕)	-	(ว่างเดิม)
๕๑	นางสาววิภา	-	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	วิศวกรโยธา	ป.๓/๓๓	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	วิศวกรโยธา	ป.๓/๓๓	๒๕๕,๕๐๐ (๒,๕๐๐ x ๑๐)	-	-	(ว่างเดิม)
๕๒	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ก่อสร้าง)	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างโยธา	ช.๓	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างโยธา	ช.๓	๓๐๓,๕๐๐ (๓,๐๐๐ x ๑๐)	-	-	๓๐๓,๕๐๐
๕๓	นางสาววิภา	-	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างโยธา	ป.๓/๓๓	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างโยธา	ป.๓/๓๓	๒๐๓,๕๐๐ (๒,๐๐๐ x ๑๐)	-	-	(ว่างเดิม)
๕๔	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	เจ้าพนักงานช่าง	ช.๓	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	เจ้าพนักงานช่าง	ช.๓	๒๐๓,๕๐๐ (๒,๐๐๐ x ๑๐)	-	-	๒๐๓,๕๐๐
๕๕	นางสาววิภา	-	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างเขียนแบบ	ป.๓/๓๓	๓๐๓-๓๐๕-๓๐๖๓๓-๓๐๖๓๔	นายช่างเขียนแบบ	ป.๓/๓๓	๒๐๓,๕๐๐ (๒,๐๐๐ x ๑๐)	-	-	(ว่างเดิม)
๕๖	นายวิเศษ สุรินทร์	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	-	พนักงานช่างเทคนิคช่าง	-	พนักงานช่างเทคนิคช่าง	พนักงานช่างเทคนิคช่าง	-				๒๐๓,๕๐๐
๕๗	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	-	นายช่างโยธา	-	นายช่างโยธา	นายช่างโยธา	-				๒๐๓,๕๐๐
๕๘	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	-	นายช่างโยธา	-	นายช่างโยธา	นายช่างโยธา	-				๒๐๓,๕๐๐
๕๙	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	-	นายช่างโยธา	-	นายช่างโยธา	นายช่างโยธา	-				๒๐๓,๕๐๐
๖๐	นายสมชาย นันธิ	ปวส.(ช่างไฟฟ้า)	-	นายช่างโยธา	-	นายช่างโยธา	นายช่างโยธา	-				๒๐๓,๕๐๐

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	กรอบอัตราค่าจ้างเดิม			กรอบอัตราค่าจ้างใหม่			เงินเดือน			หมายเหตุ
			เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เงินเดือน	เงินเพิ่ม	เงินพิเศษอื่น ๆ	
๑๕๖	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานวิชาชีพ	ป.ก.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานวิชาชีพ	ป.ก.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๕๗	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	นักวิชาการสาธารณสุข	ป.ก.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	นักวิชาการสาธารณสุข	ป.ก.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๕๘	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	นักวิชาการสาธารณสุข	ป.ก.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	นักวิชาการสาธารณสุข	ป.ก.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๕๙	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	ป.ร.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	ป.ร.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๐	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	ป.ร./พ.ร.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	ป.ร./พ.ร.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๑	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานธุรการ	ป.ร.	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	เจ้าพนักงานธุรการ	ป.ร.	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๒	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๓	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๔	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๕	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยนักกายภาพบำบัด	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๖	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๗	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑
๑๖๘	นาย ก. ก. ก.	พ.บ. (พ.บ. ๖๖)	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	-	๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑-๑๑๑	พนักงานเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	-	๑๑๑,๑๑๑	-	-	๑๑๑,๑๑๑

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	คุณวุฒิการศึกษา	กรอบอัตราค่าจ้างเดิม		กรอบอัตราค่าจ้างใหม่		เงินเดือน			หมายเหตุ
			เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เลขที่ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ระดับ	เงินเดือน	เงินตอบแทน เงินพิเศษอื่น ๆ
๔๓๓	นายวิจิตร ใจจักร	นายช่างเทคนิคทั่วไป	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๔	นายพงษ์พัฒน์ ปิยะกุล	นายช่างเทคนิคช่าง	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๕	นายพูนศักดิ์ ทานัน	นายช่างเทคนิคช่าง	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๖	นายพงษ์ศิริ คุณศรี	นายช่างเทคนิคช่าง	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๗	นางสาวชน สุวิทย์	นายช่างเทคนิคช่าง	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๘	นายบุญพงษ์ ไชยวงศ์	นายช่างเทคนิคช่าง	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	-	คนงาน (พนักงานช่างเทคนิค)	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๓๙	นางสาวณิชา พิศาล	นางสาว (การช่าง)	-	คนงาน	-	-	คนงาน	-	๓๐๘,๐๐๐ (๔,๐๐๐ x ๗๖)	-
๔๔๐	นายสุชาติ	นายช่างเทคนิคช่าง	-	กรอบการศึกษา(๑๔)	ต้น	-	กรอบการศึกษา(๑๔) ผู้ช่วยนายช่างเทคนิคการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) ฝ่ายบริหารงานการศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารงานการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) นักวิชาการศึกษา	ต้น	๔๕๐,๐๐๐ (๔,๕๐๐ x ๑๐๐)	-
๔๔๑	นางสาวณิชา	นางสาว (การช่าง)	-	กรอบการศึกษา(๑๔)	ต้น	-	กรอบการศึกษา(๑๔) ผู้ช่วยนายช่างเทคนิคการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) ฝ่ายบริหารงานการศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารงานการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) นักวิชาการศึกษา	ต้น	๔๕๐,๐๐๐ (๔,๕๐๐ x ๑๐๐)	-
๔๔๒	นางสาวณิชา	นางสาว (การช่าง)	-	กรอบการศึกษา(๑๔)	ต้น	-	กรอบการศึกษา(๑๔) ผู้ช่วยนายช่างเทคนิคการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) ฝ่ายบริหารงานการศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารงานการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) นักวิชาการศึกษา	ต้น	๔๕๐,๐๐๐ (๔,๕๐๐ x ๑๐๐)	-
๔๔๓	นางสาวณิชา	นางสาว (การช่าง)	-	กรอบการศึกษา(๑๔)	ต้น	-	กรอบการศึกษา(๑๔) ผู้ช่วยนายช่างเทคนิคการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) ฝ่ายบริหารงานการศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารงานการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) นักวิชาการศึกษา	ต้น	๔๕๐,๐๐๐ (๔,๕๐๐ x ๑๐๐)	-
๔๔๔	นางสาวณิชา	นางสาว (การช่าง)	-	กรอบการศึกษา(๑๔)	ต้น	-	กรอบการศึกษา(๑๔) ผู้ช่วยนายช่างเทคนิคการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) ฝ่ายบริหารงานการศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารงานการศึกษา (นักบริหารงานการศึกษา) นักวิชาการศึกษา	ต้น	๔๕๐,๐๐๐ (๔,๕๐๐ x ๑๐๐)	-

๑๒. แนวทางการพัฒนาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ทุกประเภทตำแหน่งทุกสายงาน และทุกระดับ ให้ได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะทัศนคติที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ โดยจัดทำแผนพัฒนาพนักงานเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนดมีระยะเวลา ๓ ปี สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

การพัฒนาพนักงานเทศบาล บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างและพนักงานจ้าง นอกจากจะพัฒนาด้วยความรู้ทั่วไปในการปฏิบัติงาน ด้านความรู้และทักษะเฉพาะของงานในแต่ละตำแหน่ง ด้านการบริหาร ด้านคุณสมบัติส่วนตัว และด้านคุณธรรมและจริยธรรมแล้ว เทศบาลตำบลสันนาเม็งต้องตระหนักถึงการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล จังหวัด ประกอบด้วย เช่น การพัฒนาไปสู่ Thailand ๔.๐ เช่นกัน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรเพื่อส่งเสริมการทำงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก กล่าวคือ

๑. เป็นองค์กรที่เปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน ต้องมีความเปิดเผยโปร่งใส ในการทำงาน โดยบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการหรือมีการแบ่งปันข้อมูลซึ่งกัน และกัน และสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้ตลอดจนเปิดกว้างให้กลไกหรือภาคส่วนอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วมและโอนถ่ายภารกิจที่ภาครัฐไม่ควรดำเนินการเองออกไปให้แก่ภาคส่วนอื่น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการแทน โดยการจัดระเบียบความสัมพันธ์อันเชิงโครงสร้างให้สอดคล้องกับการทำงานในแนวระนาบในลักษณะของเครือข่ายมากกว่าตามสายการบังคับบัญชาในลักษณะของเครือข่ายมากกว่าตามสายการบังคับบัญชาในแนวตั้ง ขณะเดียวกันก็ต้องเชื่อมโยงการทำงานภายในภาครัฐด้วยกันเองให้มีเอกภาพและสอดคล้องประสานกัน ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

๒. ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ต้องทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า โดยตั้งคำถามกับตนเองเสมอว่า ประชาชนจะได้อะไร มุ่งเน้นแก้ไข ปัญหาความต้องการและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยไม่ต้องรอให้ประชาชนเข้ามาติดต่อรับบริการหรือร้องขอความช่วยเหลือจากเทศบาลตำบลสันนาเม็ง รวมทั้งใช้ประโยชน์จากข้อมูลของทางราชการและระบบดิจิทัลสมัยใหม่ในการจัดบริการสาธารณะที่ตรงกับความต้องการของประชาชน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกโดยมีการเชื่อมโยงกันเองของทุกส่วนราชการเพื่อให้บริการต่าง ๆ สามารถเสร็จสิ้นใจจุดเดียว ประชาชนสามารถเรียกใช้บริการของเทศบาลตำบลสันนาเม็งได้ตลอดเวลาความต้องการของตนและผ่านการติดต่อได้หลายช่องทางผสมผสานกัน ไม่ว่าจะเป็นติดต่อด้วยตนเอง อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย หรือแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

๓. องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย ต้องทำงาน อย่างเตรียมการณืไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ความเสี่ยง สร้างนวัตกรรมหรือความคิดริเริ่มและประยุกต์องค์ความรู้ ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาใช้ในการตอบโต้กับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน เพื่อสร้างคุณค่ามีความยืดหยุ่น และความสามารถในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลาตลอดจนเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง และปรับตัวเข้าสู่สภาพความเป็นสำนักงานทันสมัย รวมทั้งทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อการปฏิบัติราชการ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทของตน

๔. การกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล โดยเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ถือปฏิบัติ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓.๔/๔๖ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๓ เรื่อง เครื่องมือสำรวจ ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐด้วยตนเอง โดยเทศบาลตำบลสันนาเม็งใช้เป็นแนวทางการ พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตามมติ คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๐ เช่น การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-learning , e - lass

เป้าหมายของแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

เพื่อให้ข้าราชการและส่วนราชการมีกรอบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ที่จะส่งเสริม สนับสนุนการให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานและในการพัฒนางานภาครัฐ และสนับสนุน “การปรับเปลี่ยนภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล”

สาระสำคัญ

๑. กำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาข้าราชการ (Goal Setting) ทั้งกลุ่ม Non IT และกลุ่ม IT ในรูปของ “บทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวัง” ๑๘ บทบาท โดยมุ่งหมายเพื่อผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาล ดิจิทัล

๒. จำแนกกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาออกเป็น ๖ กลุ่ม ตามบทบาทและลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บริหาร ระดับสูง ผู้อำนวยการสำนัก/กอง ผู้ทำงานนโยบายและวิชาการ ผู้ทำงานด้านบริการ ผู้ปฏิบัติงานด้านดิจิทัล และ ผู้ปฏิบัติงานอื่น ๆ

๓. กำหนดกลุ่มทักษะที่ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐต้องพัฒนาออกเป็น ๘ กลุ่มทักษะ

๔. กำหนดประเด็น (Theme) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนา จำนวน ๒ ประเด็น ได้แก่ การพัฒนาคนเพื่อสร้างและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของหน่วยงาน

การสร้างและพัฒนาคนให้เท่าทันและสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบรู้

๕. วางรากฐานการพัฒนาบุคลากรภาครัฐใหม่ โดยนำแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มาใช้ ดังนี้

กำหนดให้การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเป็นหน้าที่ของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐแต่ละคน

ปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกอบรม (In class training) ลดบรรยาย เพิ่มการเรียนรู้ด้วยวิธีการอื่น โดยกำหนด สัดส่วนการบรรยาย ไม่เกินร้อยละ ๖๐ และวิธีการอื่น (เช่น Work Shop, Discussion, Role play) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะ ให้สามารถทำได้ ทำเป็น มากกว่าการรับฟังข้อมูลความรู้ แบบเดิม

๖. กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

กระทรวงดิจิทัลฯ และหน่วยงานในสังกัด รับผิดชอบการพัฒนาข้าราชการ

หัวหน้าส่วนราชการ (CEO) และ ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงประจำกระทรวง กรม (CIO) รับผิดชอบนำ
แนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัล ไปดำเนินการในระดับหน่วยงาน

กระทรวงกรมและหน่วยงานของรัฐ ประสานการทำงานกับ สำนักงาน ก.พ. และกระทรวงดิจิทัล ในการพัฒนา
ทักษะด้านดิจิทัล (จัดเตรียมแผนและแนวทางการพัฒนา) และให้จัดเตรียมงบประมาณสำหรับการพัฒนาและการ
ประเมินบุคลากร (ปี ๖๑ - ๖๒ เจียดจ่ายจากงบประมาณของส่วนราชการ ปี ๖๓ - ๖๕ จัดทำคำของบประมาณ
เพื่อการพัฒนาโดยตรง)

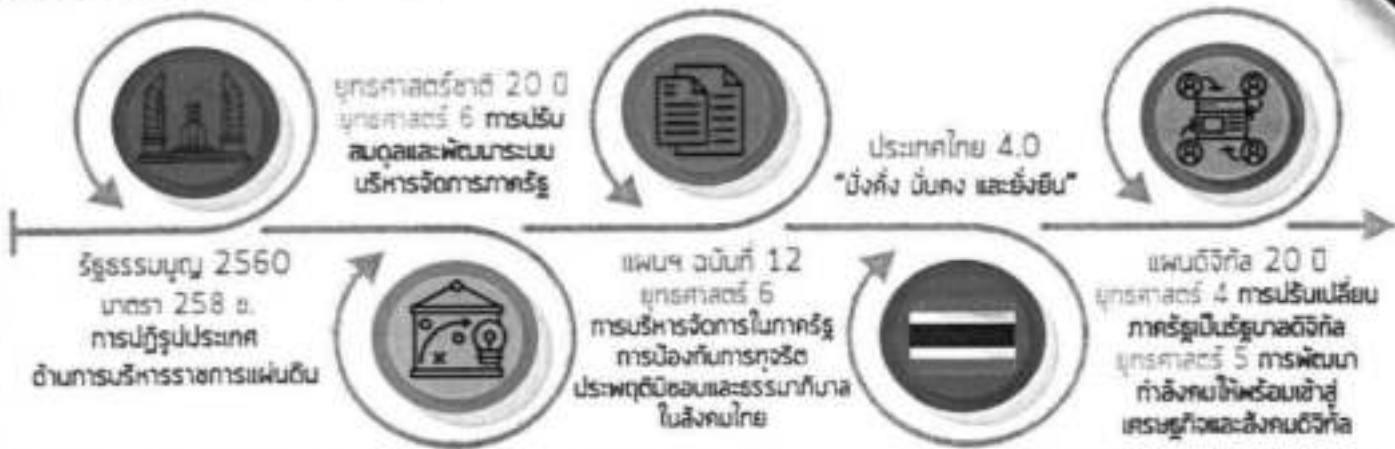
กระทรวงดิจิทัลฯ ร่วมกับ สำนักงาน ก.พ. พัฒนาการบริหารกำลังคน (HRM) ด้านเทคโนโลยี
ดิจิทัลภาครัฐ อาทิ การกำหนดตำแหน่งและอัตราจ้าง การวางทางก้าวหน้าในอาชีพ การให้ค่าตอบแทน เพื่อให้
ภาคราชการมีกำลังด้านดิจิทัลที่เพียงพอในการขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล ทั้งในเชิงปริมาณ
และคุณภาพ และให้ คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ (คพร.) จัดสรรกรอบอัตราจ้างพนักงานราชการ
ศักยภาพสูง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เพื่อรองรับการจ้างบุคลากรในสายงานที่
เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นอัตรากำลังเสริมระยะสั้นให้แก่ส่วนราชการ

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ร่วมกับสำนักงาน ก.พ. จัดทำรายละเอียดทักษะด้านดิจิทัล และจัดให้มีการ
ประเมินทักษะด้านดิจิทัลให้แก่ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ ตามที่ ก.พ. กำหนด

สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร. นำการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนประเภทบริหาร
ระดับสูง (ประเมินปลัด) และการประเมินส่วนราชการ ตามมาตรา ๔๔ มาใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามผลการ
พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลตามแนวทางนี้

ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล (มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2560)

ทิศทางประเทศไทย

การพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

- เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2560 "ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล" เป็นประเด็นพัฒนาสำคัญ
- เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2560 เห็นชอบร่างแนวทางพัฒนากักตุนดิจิทัลฯ และการนำไปปฏิบัติ

การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล

หัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ คือ "บุคลากรภาครัฐ" และเพื่อขับเคลื่อนให้เกิด "การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล" จึงเห็นควรนำเรื่อง "การสร้างและพัฒนากักตุนภาครัฐ" มาเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

แนวทางการพัฒนากักตุนด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ (พ.ศ. 2561 - 2565)

- วัตถุประสงค์** เพื่อให้ภาครัฐมีกำลังคนที่มีทักษะด้านดิจิทัลที่เหมาะสม
- ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐสามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี และมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวัง

เป้าหมาย

ภาครัฐ
ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ในการยกระดับคุณภาพการบริการ
จัดการและการบริหารเพื่ออำนวยความสะดวกให้
ประชาชนและผู้รับบริการเพื่อความเท่าเทียมและลดความเหลื่อมล้ำ

ภายในปี พ.ศ. 2565 ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ สามารถปรับตัว
มีทักษะและศักยภาพที่เหมาะสมต่อการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ผู้บริหารระดับสูง

เป็นผู้บังคับบัญชาดิจิทัลภาครัฐ ที่สามารถกำหนดนโยบายและทิศทางขององค์กร
รวมถึงกระตุ้นและผลักดันให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐรวมถึงหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน หรือการให้บริการเชิงรุก
โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้

ผู้อำนวยการกอง

เป็นผู้จัดการการปฏิบัติงานด้านดิจิทัลระดับองค์กร ที่สามารถจัดการบริหาร
แผนงานโครงการระดับปฏิบัติ พร้อมจัดการ ด้านงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์
ติดตามดูแลให้โครงการเป็นไปอย่างราบรื่นสามารถดำเนินงานเชิงรุกได้

ผู้ทำงานด้านนโยบาย และงานวิชาการ

เป็นผู้ใช้อินโฟลว์ดิจิทัลเพื่อ
สนับสนุนนโยบายที่สามารถ
เกิด วัตถุประสงค์ สิ่งตระหนัก
และใช้ข้อมูลและเทคโนโลยี
ดิจิทัล

ผู้ทำงานด้านบริการ

เป็นผู้อำนวยความสะดวก
ด้านดิจิทัลภาครัฐที่สามารถ
ให้บริการ อำนวยความสะดวก
ให้แก่ประชาชนและผู้รับบริการ

ผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

เป็นผู้ปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี
ขององค์กรที่สามารถบริหาร
โครงการหรือเลือกเทคโนโลยี
ที่เหมาะสม

ผู้ปฏิบัติงานทั่วไป

เป็นผู้ปฏิบัติงานภาครัฐที่รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง
และปลอดภัย

ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จ

Digital Government
เป็นองค์กรที่สร้างสรรค
นวัตกรรมโดยนำ
เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้

Connected Government
มีการเชื่อมโยงระหว่าง
ภาครัฐ เอกชน
และประชาชน

Open Government
มีการเปิดเผยข้อมูล
ที่สนับสนุนการสร้าง
รัฐบาลแบบเปิด

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการพัฒนากักตุนด้านดิจิทัล

Global Indicators

E-Government Ranking (United Nations) 25% ปี 59 อันดับ 77/193 (0.5522 คะแนน)	The Networked Readiness Index (World Economic Forum) 55 ปี 59 อันดับ 62/139 (4.2 คะแนน)	Global Competitiveness (World Economic Forum) 25 ปี 59 อันดับ 34/138 (คะแนน 4.64/7)
Global Open Data Index (Open Knowledge International) 30 ปี 58 อันดับ 42/122 (คะแนน 39)		Ease of Doing Business (The World Bank) 40 ปี 60 อันดับ 49/190 (คะแนน 71.42)

ทิศทางและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลภาครัฐ

	Year 1-2 Early	Year 3-5 Developing	Year 6-10 Mature	Year 11+ Growth
วิสัยทัศน์ DE	การวางยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมดิจิทัลอย่างครอบคลุม	การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมดิจิทัลอย่างครอบคลุม	การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมดิจิทัลอย่างครอบคลุม	การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมดิจิทัลอย่างครอบคลุม
การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง	การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Work and Service Process)	การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Work and Service Process)	การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Work and Service Process)	การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Work and Service Process)
การเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรม	Readiness preparation Digital transformation policy and action plan Smart operation (Initially G2G) Smart citizen-centric government (Initially G2C) Open data	Innovative operation (partially G2G) Citizen-centric innovation (partially G2C) Open government	Creative co-creation operation (optimize G2G) Creative citizen-centric co-creation (optimize G2C/G2B) E-participation	New Technology

บทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังต่อข้าราชการและบุคลากรภาครัฐในการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล

Year 1-2
Early

Year 3-5
Developing

Year 6-10
Mature

	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
1. Executive administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
2. Management administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
3. Academic administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
4. Service administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
5. Technology administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน
6. Other administration	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน	ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ ที่ให้บริการประชาชน

ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ

- ข้อที่ 1**
รู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยีเป็น

► Digital Literacy
- ข้อที่ 2**
เข้าใจนโยบายกฎหมายและมาตรฐาน

► Digital Governance, Standard and Compliance
- ข้อที่ 3**
ใช้ดิจิทัลเพื่อกรมประยุกต์และพัฒนา

► Digital Technology
► Digital Process and Service Design and Assurance
- ข้อที่ 4**
ใช้ดิจิทัลเพื่อการวางแผนบริหารจัดการและนำองค์กร

► Project and Strategic Management
► Digital Leadership
- ข้อที่ 5**
ใช้ดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์

► Digital Transformation Management

แนวทางพัฒนากำลังคนภาครัฐให้มีทักษะด้านดิจิทัล

- กำหนดให้ "การพัฒนาคนเพื่อสร้างและพัฒนากระบวนดิจิทัล" และ "การสร้างและพัฒนาคนให้เท่าทัน และสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างรอบรู้" ซึ่งเป็นประเด็นหลักในการพัฒนา
- ให้มีการจัดการพัฒนากำลังคนแบบบูรณาการ โดยการนำของผู้บริหาร ผอ.กอง ผู้ปฏิบัติงานและนักไอที มาเรียนรู้และเติมเต็มซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างระบบดิจิทัลของหน่วยงาน
- กำหนดให้เป็นหน้าที่ของบุคลากรภาครัฐในการพัฒนาตนเอง และนำวิธีการพัฒนาแบบ 70 : 20 : 10 มาใช้ (70 พัฒนาตนเองและเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน : 20 เรียนรู้จากผู้อื่นและการสอนงาน : 10 เรียนรู้จากการฝึกอบรม)
- ให้มีการปรับรูปแบบการพัฒนา โดยนำแนวทางจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้ และในการฝึกอบรมให้ลดบรรยายและเพิ่มการเรียนรู้แบบอื่นในสัดส่วน 60 : 40

แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนา

การกำหนดผู้รับผิดชอบการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ชัดเจน

- กระทรวงดิจิทัลฯ ให้การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเพื่อให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล
- CEO และ CIO นำแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลไปดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จในระดับหน่วยงาน

การจัดทำรายละเอียดทักษะและการประเมิน

- ให้สำนักงาน ก.พ. และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) รับผิดชอบดำเนินการ และนำเสนอ ก.พ. พิจารณาประกาศใช้ต่อไป

การพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลภาครัฐ

- ให้กระทรวงดิจิทัลฯ ร่วมกันกับสำนักงาน ก.พ. พัฒนาการบริการกำลังคนภาครัฐสำหรับผู้ปฏิบัติงานเทคโนโลยีดิจิทัลภาครัฐ
- ให้นำพนักงานราชการที่มีศักยภาพสูงมาเป็นอัตราจ้างเสริมระยะสั้น

การวางแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล

- ให้หน่วยงานของรัฐประสานและทำงานแบบบูรณาการร่วมกับกระทรวงดิจิทัลฯ และสำนักงาน ก.พ.
- จัดเตรียมงบประมาณสำหรับการพัฒนาและการประเมินทักษะด้านดิจิทัล

การติดตามการดำเนินงาน

กำหนดให้ "การพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล" เป็นหนึ่งในปัจจัยที่นำมาพิจารณาประเมินบุคคลและองค์กร

การประเมินข้าราชการ
ประเภทบริหารระดับสูง
(ปลัดกระทรวง อธิบดี เอกอัครราชทูต
ผู้ว่าราชการจังหวัด)

การประเมินส่วนราชการ
องค์ประกอบที่ 4
(Innovation Base)
การนำวัฒนธรรมการทำงานและการให้บริการ
ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับปรุงหรือพัฒนา
การเชื่อมโยงข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐเพื่อสร้างรัฐบาล
แบบเปิด

๕. ด้านการส่งเสริมคุณธรรมและพัฒนาความรู้ความสามารถ

๕.๑ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ได้จัดงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าลงทะเบียนในการฝึกอบรม ค่าเดินทางไปศึกษาดูงาน และค่าเดินทางไปราชการ เป็นต้น

๕.๒ ส่งพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างเข้ารับการฝึกอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในหน้าที่ อย่างน้อย ๑ หลักสูตรต่อปี เช่นโครงการอบรมบุคลากรของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โครงการอบรมสัมมนา ที่กระทรวง กรมต่างๆ เป็นผู้จัดอบรม ฯลฯ

๕.๓ เทศบาลจัดโครงการฝึกอบรมพนักงานเทศบาล ลูกจ้างและพนักงานจ้างในเรื่องกฎหมายระเบียบ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปี

๕.๔ เทศบาลมีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลให้ทันสมัยและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติราชการ

๖. ด้านสวัสดิการและความพึงพอใจ

๖.๑ ได้จัดงบประมาณเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนประโยชน์ตอบแทนอื่น เช่น ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าเช่าบ้าน สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น

๖.๒ ได้จัดงบประมาณเงินสมทบกองทุนบำเหน็จ บำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๖.๓ สนับสนุนการคัดเลือกพนักงานเทศบาล เข้าร่วมประกวดพนักงานดีเด่นในระดับจังหวัดเป็นประจำทุกปี

๗. ด้านโอกาสและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

๗.๑ มีการจัดทำแผนยัตรากำลัง ทุกระยะเวลา ๓ ปี และมีการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ และหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการปรับปรุงตำแหน่งเพื่อขยายระดับที่สูงขึ้นกรณีการเลื่อนระดับพนักงานเทศบาลให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

๗.๒ ดำเนินการตรวจสอบและให้คำปรึกษา การเลื่อนระดับ การย้ายตำแหน่ง การอบรมเพื่อเปลี่ยนสายงาน การสอบเปลี่ยนสายงาน การคัดเลือก การจัดทำผลงานแก่พนักงานเทศบาลทุกตำแหน่งในหน่วยงานต่อเนื่อง

๗.๓ การพัฒนาพนักงานเทศบาลที่บรรจุใหม่ หรือพนักงานเทศบาลที่มีการเปลี่ยนสายงาน ตลอดจน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างในสังกัด โดยได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดแนวทางและการวางแผนการพัฒนาพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ มีการกำหนดแนวทางและวิธีการพัฒนา คือ

(๑) การฝึกทดลองการปฏิบัติงาน ให้มีการทดลองการปฏิบัติราชการสำหรับบุคคลที่บรรจุใหม่ภายใต้การสอนงานของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในหน้าที่นั้น ๆ

(๒) การปฐมนิเทศ แนะนำชี้แจงก่อนบรรจุงานใหม่หรือที่จะเปลี่ยนสายงาน

(๓) การฝึกอบรมและสัมมนาตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเอง หรือหน่วยงานอื่นจัดอบรมหรือสัมมนาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๓. ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานเทศบาลและลูกจ้าง

เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ประกาศคุณธรรม จริยธรรมของพนักงานส่วนตำบล เพื่อให้พนักงานและลูกจ้าง มีหน้าที่ดำเนินการเป็นการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ ย้ำความซื่อสัตย์และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ดังนี้

๑. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
๒. การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๓. การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๔. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๕. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๖. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส และตรวจสอบได้
๗. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๘. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ทั้งนี้ โดยที่พนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง มีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้ง การให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องทำงานร่วมกันหลายฝ่าย ฉะนั้น เพื่อให้พนักงานเทศบาลมีความประพฤติที่ดี สำนึกในหน้าที่สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงสมควรให้พนักงานเทศบาลมีจรรยาบรรณไว้เป็นประมวลความประพฤติ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของพนักงานเทศบาล อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป ดังนี้

จรรยาบรรณตนเอง

- ข้อ ๑. พนักงานเทศบาลพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
- ข้อ ๒. พนักงานเทศบาลพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงประโยชน์ โดยมีชอบ ในกรณีที่ใช้วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย
- ข้อ ๓. พนักงานเทศบาลพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- ข้อ ๑. พนักงานเทศบาลพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสนอภาคและปราศจากอคติ
- ข้อ ๒. พนักงานเทศบาลพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ ซื่อสัตย์เพียรถูกต้องเสมอตามผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ
- ข้อ ๓. พนักงานเทศบาลพึงปฏิบัติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่
- ข้อ ๔. พนักงานเทศบาลพึงดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเบี่ยงเบนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

/จรรยาบรรณ...

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๓. พนักงานเทศบาลพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งให้ความคิดเห็นการช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการ เสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๔. พนักงานเทศบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงานขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของ

ข้อ ๕. พนักงานเทศบาลพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๖. พนักงานเทศบาลพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพมีน้ำใจ

ข้อ ๗. พนักงานเทศบาลพึงละเว้นจากการนำผลการของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

ข้อ ๑. พนักงานเทศบาลพึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรมเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจ หน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคล ซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๒. พนักงานเทศบาลพึงประพฤติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๓. พนักงานเทศบาลพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัย ที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นหากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ภาคผนวก

เทศบัญญัติ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกันตลภัสกร กุลวัชรคำวงศ์)
นักทรัพยากรบุคคล

อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ประกาศเทศบาลตำบลสันนาเม็ง
เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วย เทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้ดำเนินการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ในคราวประชุมสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ และประธานสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๒ ความว่า ภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่สภาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติใด ในกรณีเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัติไปยังนายอำเภอเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

บัดนี้ นายอำเภอสันทรายได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติแล้ว ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ เทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงประกาศให้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวท โกชุม)
นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง

สำเนาถูกต้อง

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ท่านประธานสภาเทศบาล และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

บัดนี้ ถึงเวลาที่ผู้บริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง จะได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อสภาเทศบาลตำบลสันนาเม็งอีกครั้งหนึ่ง ฉะนั้น ในโอกาสนี้ ผู้บริหารท้องถิ่นเทศบาลตำบลสันนาเม็ง จึงขอชี้แจงให้ท่านประธานและสมาชิกทุกท่านได้ทราบถึงสถานะการคลัง ตลอดจนหลักการและแนวนโยบายการดำเนินการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ดังต่อไปนี้

1. สถานะการคลัง

1.1 งบประมาณรายจ่ายทั่วไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ณ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2566 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะการเงิน ดังนี้

1.1.1 เงินฝากธนาคาร	50,692,107.66	บาท
1.1.2 เงินสะสม	107,990,905.20	บาท
1.1.3 เงินทุนสำรองเงินสะสม	15,157,592.06	บาท
1.1.4 รายการกินเงินไว้แบบก่อหนี้ผูกพันและยังไม่ได้เบิกจ่าย จำนวน 9 โครงการ รวม	109,999.00	บาท
1.1.5 รายการกินเงินไว้โดยยังไม่ได้ก่อหนี้ผูกพัน จำนวน 6 โครงการ รวม	15,376.00	บาท
1.2 เงินกู้ยืมต่าง	13,529,452.00	บาท

2. การบริหารงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

2.1 รายรับจริง จำนวน 81,384,347.64 บาท ประกอบด้วย

หมวดภาษีอากร	จำนวน	4,253,065.84	บาท
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	จำนวน	1,579,086.30	บาท
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน	267,041.59	บาท
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค และกิจการพาณิชย์	จำนวน	0.00	บาท
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน	216,088.88	บาท
หมวดรายได้จากทุน	จำนวน	9,070.00	บาท
หมวดภาษีจัดสรร	จำนวน	43,745,115.03	บาท
หมวดเงินอุดหนุน	จำนวน	31,314,880.00	บาท

2.2 เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์ จำนวน 19,021,890.60 บาท

สำเนาถูกต้อง

2.3 รายจ่ายจริง จำนวน 73,952,861.66 บาท ประกอบด้วย

งบกลาง	จำนวน	20,978,154.92	บาท
งบบุคลากร	จำนวน	22,018,545.04	บาท
งบดำเนินงาน	จำนวน	26,943,898.70	บาท
งบลงทุน	จำนวน	2,631,146.00	บาท
งบเงินอุดหนุน	จำนวน	1,381,117.00	บาท
งบรายจ่ายอื่น	จำนวน	0.00	บาท

2.4 รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์ จำนวน 11,298,513.12 บาท

2.5 มีการจ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จำนวน 250,000.00 บาท

2.6 รายจ่ายที่จ่ายจากเงินทุนสำรองเงินสะสม จำนวน 4,415,000.00 บาท

2.7 รายจ่ายที่จ่ายจากเงินกู้ จำนวน 0.00 บาท

สำเนาถูกต้อง

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
เทศบาลตำบลสันนาเม็ง
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

1. รายรับ

รายรับ	รายรับจริง ปี 2565	ประมาณการ ปี 2566	ประมาณการ ปี 2567
รายได้จัดเก็บเอง			
หมวดภาษีอากร	4,253,065.84	3,500,000.00	4,100,000.00
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และ ใบอนุญาต	1,579,086.30	1,450,420.00	1,627,640.00
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	267,041.59	188,495.00	277,000.00
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	216,088.88	266,370.00	54,000.00
หมวดรายได้จากทุน	9,070.00	0.00	9,000.00
รวมรายได้จัดเก็บเอง	6,324,352.61	5,405,285.00	6,067,640.00
รายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น			
หมวดภาษีจัดสรร	43,745,115.03	43,595,840.00	45,496,150.00
รวมรายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	43,745,115.03	43,595,840.00	45,496,150.00
รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น			
หมวดเงินอุดหนุน	31,314,880.00	34,998,875.00	35,436,210.00
รวมรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	31,314,880.00	34,998,875.00	35,436,210.00
รวม	81,384,347.64	84,000,000.00	87,000,000.00

สำเนาถูกต้อง

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
เทศบาลตำบลสันนาเม็ง
อำเภออินทราขัย จังหวัดเชียงใหม่

2. รายจ่าย

รายจ่าย	รายจ่ายจริง ปี 2565	ประมาณการ ปี 2566	ประมาณการ ปี 2567
จ่ายจากงบประมาณ			
งบกลาง	20,978,154.92	25,932,400.00	27,277,900.00
งบบุคลากร	22,018,545.04	27,730,300.00	26,528,700.00
งบดำเนินงาน	26,943,898.70	25,817,700.00	26,999,400.00
งบลงทุน	2,631,146.00	3,095,600.00	4,956,000.00
งบเงินอุดหนุน	1,381,117.00	1,424,000.00	1,238,000.00
รวมจ่ายจากงบประมาณ	73,952,861.66	84,000,000.00	87,000,000.00

สำเนาถูกต้อง

นางสาวกัญจน์กสิกร กุลรักษาวงศ์)
 นักทรัพยากรบุคคล

คำสั่งเทศบาลตำบลสันนาเม็ง
ที่ ๕๖๒ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕, ๓๗ และ ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับ ข้อ ๑๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙ ของเทศบาลตำบลสันนาเม็ง ประกอบด้วย

๑. นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง	เป็นประธานกรรมการ
๒. ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เป็นกรรมการ
๓. รองปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง	เป็นกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองคลัง	เป็นกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองช่าง	เป็นกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	เป็นกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	เป็นกรรมการ
๘. หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๙. นักทรัพยากรบุคคล	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งมีหน้าที่ในการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๖๙ วิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายใน ประเมินความต้องการกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอัตราค่าจ้างคนที่มีอยู่และต้องการกำหนดเพิ่มขึ้น การวางแผนใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้คำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้เป็นไปตามลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยากและคุณภาพของงาน และปริมาณงานของส่วนราชการ ตลอดจนภาวะค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน และเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จและประกาศให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวท โกชุม)

นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง

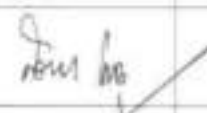
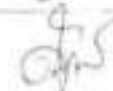
การประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

+++++

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นางสาวท โกชุม ประธานกรรมการ	นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง		
๒	นายสุนทร นุ่มนวล กรรมการ	ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง		
๓	นายสุระสิทธิ์ ปินทอง กรรมการ	รองปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง		
๔	นางสาวสุพัตน์ สาวิลาส กรรมการ	ผู้อำนวยการกองคลัง		
๕	นางจรรยา ศิวนนท์ กรรมการ	ผู้อำนวยการกองช่าง		
๖	น.ส.อิจฉริยา อยู่ประเสริฐ กรรมการ	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฯ		
๗	นายศุภวุฒิ อุ่นเมือง กรรมการ	ผู้อำนวยการกองการศึกษา		
๘	นายสงกรานต์ บุญมา กรรมการ/เลขานุการ	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล		
๙	น.ส.กันต์ลภัสกร กุลวัชรคำวงศ์ ผู้ช่วยเลขานุการ	นักทรัพยากรบุคคล		

บันทึกการประชุม

คณะกรรมการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

+++++

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวท	โกชุม	ตำแหน่ง	นายกเทศมนตรี	ประธานกรรมการ
๒. นายสุนทร	นุ่นนวล	ตำแหน่ง	ปลัดเทศบาล	กรรมการ
๓. นายสุระสิทธิ์	ปิ่นทอง	ตำแหน่ง	รองปลัดเทศบาล	กรรมการ
๔. น.ส.สุพัฒน์	สาริवास	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการคลัง	กรรมการ
๕. นางจรรยา	ศิวานนท์	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๖. น.ส.อัจฉริยา	อยู่ประเสริฐ	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฯ	กรรมการ
๗. นายดุขฎิ	อุ่นเมือง	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	กรรมการ
๘. นายสงกรานต์	บุญมา	ตำแหน่ง	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	กรรมการ/เลขานุการ
๙. น.ส.กันต์ลภัสกร	กุลรักษ์คำวงศ์	ตำแหน่ง	นักทรัพยากรบุคคล	ผู้ช่วยเลขานุการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑

นางสาวท โกชุม
ประธานกรรมการ

เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

สวัสดีคณะกรรมการผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านสำหรับการจัดให้มีการประชุมในวันนี้ เนื่องจากแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี(พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙)ฉบับปรับปรุง จะสิ้นสุดลงใน วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ และเทศบาลตำบลสันนาเม็งจะต้องดำเนินการจัดทำ แผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙) เพื่อประกาศให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ในระเบียบวาระต่อไปขอมอบให้เลขานุการได้นำเรียนในที่ประชุม เพื่อทราบรายละเอียดของหลักเกณฑ์ต่อไป

ที่ประชุม

- รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

เรื่องรับรองรายงานการประชุม

- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓

นายสมภรณ์ บุณยมา
เลขานุการ

เรื่องเสนอเพื่อทราบ

เรียนประธานกรรมการและคณะกรรมการผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน การจัดทำแผน
อัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๖๖ จะได้สิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน
พ.ศ.๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบค. ที่ มท ๐๔๐๔.๒/ว๓๖
ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่องการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙ และหนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๓.๒/ว
๔๒๔๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่อง การจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙ กอปรกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดเชียงใหม่แจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี
ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙ โดยให้เทศบาลแต่งตั้งคณะกรรมการพร้อมดำเนินการ
จัดทำได้แล้วเสร็จโดยให้นำเสนอร่างแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ต่อคณะกรรมการพนักงาน
เทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ให้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ภายในวันที่ ๒ สิงหาคม
๒๕๖๖ โดยให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ เพื่อให้การบริหารงานบุคคล
เป็นไปอย่างต่อเนื่องมีผลบังคับใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ โดยให้วิเคราะห์
อำนาจหน้าที่และภารกิจ วิเคราะห์ความต้องการกำลังคน วิเคราะห์การวางแผนการ
ใช้กำลังคน จัดทำกรอบอัตราค่าจ้าง ภาระค่าใช้จ่าย ตลอดจนแนวทางการพัฒนา
บุคลากร เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพื่อประกอบการ
สรรหาและบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งที่ได้กำหนดตามปีงบประมาณในแผนอัตราค่าจ้าง
โดยมีคู่มือในการจัดทำแผน ดังสำเนาให้ท่านไปแล้วนั้น จากการดำเนินการจัดทำ
สรุปภาระค่าใช้จ่ายให้กับงานวิเคราะห์และวางแผนภาระค่าใช้จ่ายด้านบริหารงาน
บุคคลไม่ให้เกิดตามระเบียบ อนึ่งในการจัดทำแผนอัตราค่าจ้างในครั้งนี้ต้องคำนึงถึง
ภาระค่าใช้จ่าย ตามหนังสือที่สำเนาให้กับทุกท่าน ที่ชม ๐๐๒๓.๒/ว๔๔๕๖๐ ลงวันที่
๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง การควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล
ของเทศบาล เนื่องจากการประชุมคณะกรรมการพนักงานจังหวัดเชียงใหม่ ในการ
ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ พิจารณาเห็นว่าใน
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ จะมีการปรับอัตราเงินเดือนและค่าจ้างของพนักงาน
เทศบาลและลูกจ้างเพิ่มขึ้นซึ่งอาจมีผลกระทบทำให้เทศบาลหลายแห่งมีภาระ
ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลใกล้จะถึงเกณฑ์ร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณ
รายจ่าย ประจำปีดังนั้นจึงมีมติเห็นชอบให้กำหนดเกณฑ์ภาระค่าใช้จ่ายขึ้นสูงเพื่อ
เป็นการควบคุมภาระค่าใช้จ่ายด้านการบุคคลไม่เกินร้อยละ ๓๗ ของงบประมาณ
รายจ่ายประจำปี กรณีเกินกว่าร้อยละ ๓๗ ให้เทศบาลปรับลดกรอบอัตราค่าจ้างที่ว่าง
หรือดำเนินมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยถือปฏิบัติตามแนวทางที่ ก.ท.กำหนด เพื่อ
ปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ ๓๗ กรณีเทศบาลใดมีภาระค่าใช้จ่าย
เกินกว่าร้อยละ ๓๗ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี หากประสงค์จะกำหนด
อัตราค่าจ้างเพิ่มขึ้น หรือปรับปรุงกรอบอัตราค่าจ้าง หรือดำเนินการด้านการ
บริหารงานบุคคลที่มีผลทำให้เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล เทศบาล
จะต้องปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้อยู่ในร้อยละ ๓๗ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ก่อนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงแจ้งให้คณะกรรมการทุกท่านได้รับทราบ

ที่ประชุม

- รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

นางสาวท โกษุม
ประธานกรรมการ

ตามที่เลขานุการแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับระเบียบ กฎเกณฑ์การจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ประจำปีประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙ โดยให้นำส่งร่างแผนอัตราค่าจ้างให้กับ จังหวัดเชียงใหม่ภายในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๖ การประชุมในครั้งนี้จะขอให้ท่าน คณะกรรมการพิจารณาวิเคราะห์การกำหนดตำแหน่งว่าจะเพิ่ม/ลด เพื่อให้คุ้มค่า ต่อการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาล ขอเชิญท่านปลัดเทศบาลช่วยนำเสนอในที่ ประชุม เชิญค่ะ

นายสุนทร นุ่มนวล
กรรมการ

ตามที่เลขานุการได้นำเรียนหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ปี ภาระค่าใช้จ่ายที่จะเพิ่มขึ้นตามหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน/ค่าตอบแทนของ พนักงานจ้างและลูกจ้างที่เพิ่มขึ้น เงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้นอาจ ทำให้ภาระค่าใช้จ่ายด้านบริหารงานบุคคลเพิ่มขึ้น แต่จะเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ขอให้ ผู้ช่วยเลขานุการเป็นผู้นำเรียนในที่ประชุม เชิญครับ

น.ส.กนกน้อยใจกร กุศลรัตน์ดำรง
เลขานุการ

เรียนประธานกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน งานการเจ้าหน้าที่ได้คำนวณ อัตราค่าจ้างตามกรอบทั้งตำแหน่งที่มีคนครองและตำแหน่งว่างดังเอกสารที่ได้สำเนา ให้กับคณะกรรมการทุกท่าน งานการเจ้าหน้าที่ได้คำนวณตามหลักเกณฑ์การจัดทำ แผนอัตราค่าจ้าง ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๙ ประมาณการค่าใช้จ่ายด้าน บุคลากร และประมาณการค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ประมาณ การเงินรายได้ของเทศบาลเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ แต่ทั้งนี้ การคำนวณภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคคลมิให้นำค่าใช้จ่ายข้าราชการถ่ายโอน ลูกจ้างประจำถ่ายโอน รวมถึงข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ที่ได้รับงบเงินอุดหนุนที่จ่ายเป็นเงินเดือน ค่าจ้างให้ระบุไว้ในแผน อัตราค่าจ้าง แต่ไม่ต้องมาคิดรวมเป็นภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนและประโยชน์ ตอบแทนอื่น ตามมาตรา ๓๕ อนึ่ง ตามหนังสือแนบท้าย ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ นท ๐๘๐๙.๒/ว ๓๖ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ข้อ ๔,๕ ข้าราชการครู หรือพนักงาน ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับเงินอุดหนุนในแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ให้กำหนด เฉพาะชื่อตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา ศึกษาพิเศษ ครู ครูผู้ช่วย เนื่องจากตำแหน่งสายงานผู้บริหาร สถานศึกษา สายงานการสอน และสายงานนิเทศการศึกษาไม่มีระดับตำแหน่ง แต่ เป็นตำแหน่งในระบบวิทยฐานะ ซึ่งทั้งอันดับเงินเดือนและระดับวิทยฐานะจะติดตาม ตัวผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ทั้งนี้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทุกแห่งให้กำหนดตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๑ อัตรา หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หลายแห่งก็ให้เพิ่มผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามจำนวน ศูนย์ที่มี และจะดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งได้ก็ต่อเมื่อได้รับการจัดสรร อัตราค่าจ้างและงบประมาณจากสำนักงบประมาณหรือกรมส่งเสริมการปกครองส่วน ท้องถิ่นแล้วแต่กรณีจากการประมาณการของงานการเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการคำนวณ

/ภาระค่า...

ภาระค่าใช้จ่ายของงบประมาณปี ๒๕๖๖ ตามเอกสารที่แจกให้กับคณะกรรมการทุกท่าน จะเห็นได้ว่าภาระค่าใช้จ่ายของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ จะเท่ากับร้อยละ ๓๔.๓๘ ดังนั้นจึงขอเชิญคณะกรรมการทุกท่านพิจารณาเพื่อดำเนินการ ปรับเพิ่ม/ลด แผนอัตราค่าจ้างในครั้งนี้ ซึ่งแผนอัตราค่าจ้างของเทศบาลตำบลสันนาเม็งได้มีตำแหน่งที่ว่างสายงานผู้บริหารจำนวน ๓ ตำแหน่งที่ไม่สามารถยุบเลิกได้ ดังนี้

๑. หัวหน้าฝ่ายการโยธา จำนวน ๑ อัตรา
๒. หัวหน้าฝ่ายบริหารงานศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ อัตรา
๓. หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข จำนวน ๑ อัตรา

สายงานประเภทวิชาการที่ว่าง ดังนี้

๑. นักวิชาการบัญชี ปก./ชก. จำนวน ๑ อัตรา
๒. นักวิชาการพัสดุ ปก./ชก. จำนวน ๑ อัตรา
๓. วิศวกรโยธา ปก./ชก. จำนวน ๑ อัตรา
๔. นักวิชาการวัฒนธรรม ปก./ชก. จำนวน ๑ อัตรา
๕. ครู จำนวน ๒ อัตรา

สายงานประเภททั่วไป ดังนี้

๑. นายช่างเขียนแบบ ปง./ชง. จำนวน ๑ อัตรา
๒. นายช่างโยธา ปง./ชง. จำนวน ๑ อัตรา
๓. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ปง./ชง. จำนวน ๑ อัตรา
๔. เจ้าพนักงานธุรการ ปง./ชง. จำนวน ๑ อัตรา

ซึ่งตำแหน่งสายงานประเภทวิชาการและสายงานประเภททั่วไปนั้น กองช่าง ไม่สามารถปรับยุบเลิกได้เนื่องจากส่วนราชการที่เป็นระดับกลางนั้น ต้องมีพนักงานเทศบาลจำนวน ๗ ตำแหน่ง ซึ่งปัจจุบันนั้น อัตราค่าจ้างในกองช่างนั้นมีพนักงานเทศบาลจำนวน ๗ ตำแหน่ง จึงขอเชิญคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

นายสุนทร นุ่มนวล
กรรมการ

เรียนประธานกรรมการ และคณะกรรมการทุกท่าน ในส่วนกรอบตำแหน่งที่ว่างเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญกับเทศบาล เนื่องจากภารกิจของเทศบาลที่มีมากขึ้น บุคลากรในสังกัดไม่เพียงพอกับภารกิจแต่เนื่องจากรายได้ที่ได้รับการอุดหนุน และรายได้ที่จัดเก็บเองมีจำนวนไม่มาก ภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรก็ถูกจำกัดไม่ให้เกิดร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กรอบกับจากการที่จังหวัดเชียงใหม่ได้ประชุมซักซ้อมเรื่องการจัดทำแผนอัตราค่าจ้าง ๓ ปี ฉบับปรับปรุงตามระบบจำแนกตำแหน่งใหม่(ระบบแห่ง) ได้มีแนวทางให้เทศบาลที่มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๓๗ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พิจารณาควบคุมภาระค่าใช้จ่ายโดยให้คงกรอบอัตราค่าจ้างเดิมไม่ปรับปรุงกรอบอัตราค่าจ้างเพิ่มขึ้น ขะลอการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรเพิ่มขึ้นใหม่ และให้ปรับลดกรอบอัตราค่าจ้างลงเมื่อมีตำแหน่งว่าง จึงเห็นควรคงกรอบอัตราค่าจ้างเดิมโดยไม่ปรับปรุงกรอบเพิ่ม โดยในกรอบอัตราค่าจ้างที่ว่างนั้นก็ให้ยุบเลิก หากมีเงินจัดสรรมากเพียงพอ จึงจะดำเนินการเพิ่มกรอบอัตราค่าจ้างเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่มีมากขึ้นต่อไป คณะกรรมการท่านอื่นมีความคิดเห็นอย่างไร ขอเชิญ

/น.ส.สุทัศน์...

- น.ส.สุพัตน์ สาริवास
กรรมการ
- เรียนคณะกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ดิฉันเห็นควรกรอบอัตรากำลังเดิมในกองคลังไว้เนื่องจากมีความสำคัญที่จะต้องมิจึงไม่สามารถปรับลดอัตรากำลังในกองคลังได้ ซึ่งปัจจุบันนี้ งานของกองคลังยังขาดบุคลากรที่ต้องการปรับเพิ่มอยู่แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านภาระค่าใช้จ่ายในด้านการบริหารงานบุคคล หากมีงบประมาณเพิ่มจึงจะขอดำเนินการขอเพิ่มอัตรากำลังต่อไป
- นางจรรยา ศิวานนท์
กรรมการ
- เรียนคณะกรรมการทุกท่าน ตามที่ผู้ช่วยเลขานุการได้เรียนต่อที่ประชุมว่ากองช่างไม่สามารถปรับลดอัตรากำลังได้ ทั้งที่งานกองช่างนั้นมีมากแต่ตำแหน่งที่ว่างนั้น ทางงานการเจ้าหน้าที่ได้ประชาสัมพันธ์ไปแล้วแต่ยังไม่มีผู้มาติดต่อ หากทางเทศบาลได้รับเงินจัดสรรหรือเงินอุดหนุนมากกว่านี้ทางกองช่างยังขาดบุคลากรที่ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารกิจของกองช่าง หากมีเงินอุดหนุนหรือได้รับงบประมาณจัดสรรและไม่เกินภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ทางกองช่างจะขอดำเนินการเพิ่มอัตรากำลังต่อไป
- น.ส.อัจฉริยา อยู่ประเสริฐ
กรรมการ
- เรียนคณะกรรมการทุกท่าน กองสาธารณสุขนั้นก็มีภารกิจเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลสันนาเมืองมีเพิ่มขึ้นตามเอกสารที่ทางงานการเจ้าหน้าที่ได้นำเสนอนั้น มีภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรมีมาก แต่ทางกองสาธารณสุขนั้นก็มีภารกิจที่มากอยู่แล้ว ทางกองสาธารณสุขก็มีตำแหน่งที่ว่างทั้งสายงานผู้บริหารและสายงานทั่วไปว่าง รวม ๓ ตำแหน่ง ซึ่งมีความสำคัญกับทางเทศบาลสันนาเมืองทั้งหมด แต่เพื่อมิให้ภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเพิ่มขึ้นทางกองสาธารณสุขขอยุบเลิกตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ปง./ชง.ที่ว่าง โดยจะได้ดำเนินการมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองสาธารณสุขช่วยกันดำเนินการเพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ หากมีงบประมาณที่เพิ่มขึ้นจึงจะขอปรับเพิ่มอัตรากำลังในกองสาธารณสุขต่อไป
- นายศุภวิ อุ่นเมือง
กรรมการ
- เรียนคณะกรรมการทุกท่าน ในกองการศึกษานั้นก็มีภาระงานและภารกิจที่มากดังที่คณะกรรมการทุกท่านได้รับทราบและมีอัตราที่ว่างอยู่หลายอัตรา แต่เนื่องจากภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลนั้นเพิ่มมากขึ้น ทางกองการศึกษาจึงขอยุบเลิกตำแหน่ง นักวิชาการวัฒนธรรม ปก./ชก. จำนวน ๑ อัตรา แต่หากมีงบประมาณที่เพิ่มขึ้น กองการศึกษาจึงจะขออนุมัติดำเนินการเพิ่มกรอบอัตรากำลังในกองการศึกษาต่อไป
- นางสาวท โกทุม
ประธานกรรมการ
- ขอมติที่ประชุม
- มติที่ประชุม
- มีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นควรพิจารณาขอยุบเลิก ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ปง./ชง. กองสาธารณสุข จำนวน ๑ ตำแหน่ง ๑ อัตรา ขอยุบเลิกตำแหน่ง นักวิชาการวัฒนธรรม ปก./ชก. จำนวน ๑ ตำแหน่ง ๑ อัตรา

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี

/นางสาวท...

นางสาวท โกชุม
ประธานกรรมการ

สำหรับวันนี้ที่ประชุมก็ได้ข้อสรุปตามมติและมอบให้ท่านการเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่าน ขอปิดประชุม สวัสดี

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๕๐ น.

ลงชื่อ ผู้ช่วยเลขานุการ

(น.ส.กันตภัฏฐกร กุลรักษ์คำวงศ์)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ลงชื่อ กรรมการ

(นายสุนทร นุ่มนวล)

ปลัดเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

ลงชื่อ ประธานกรรมการ

(นางสาวท โกชุม)

นายกเทศมนตรีตำบลสันนาเม็ง